

கல்கி

KALKI 31.12.1967
40 பக்க

இவனுடைய
கைப்
பணத்திலே
ஒரு பகுதி
சேமிப்பாகிறது!

மாதாமாதம் இவர் கைச் செலவுக்கும்
பணம் பெறுகிறார். அது செலவாகி
விடாது. சேமிப்பாகவும் தங்கும் கைப்பதை
அறிந்தவர் இவர். அதனும் தான்
ஒவ்வொரு மாதமும் முதலீடு செய்வான்.
ஸ்டேட் பாங்கிலே சேமித்துவைக்கிறார்.
அவர் சேமிப்பு வளரும் விதமே
இதுதான்.

சேவை புரிவதற்கே
ஸ்டேட் பாங்கு

“அப்போ நான் உன் முகம் சந்திரன்மாதிரி இருக்கிறது சொன்னது என் வளவு கெடக்கூட உன் முகத்தைப் பார்த்து நான் குளிக்க முடியாது!”

பிழைக்க பார்க்கு 19௨ டிசம்பர் 81௨

வாழிய செந்தமிழ்!	— 3
பதினாத்தாலது மகாதாடு	— 6
ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்	— 7
பாசில் நாட்டு ஏக்கலைகள்	— 11
ஒயிப்பிக் திருவிளையாடல்கள்	— 22
வாரோ இவர் வாரோ?	— 25
அறுபத்தெட்டு பற்றி ஆறுபேர்!	— 34
கத்துக்குள் ஈரம்	— 37
மணக்கோலம்	— 43
காதலுக்காக அவ்வ...	— 50
காரிக	— 60
பாரதப் பெண்தான்...	— 68
பெய் ருட்டிக் கதைகள்	— 73
நான் வேண்டாம்	— 78

“கல்கி”யில் வெளிவரும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைய பெயர்களே; உபயோககரம் கற்பனையே.

எமது புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள்.

காஞ்சிபுரத்திற்கு விஜயம் செய்யுங்கள்
புத்தாண்டு - பொங்கல் விசேஷ விற்பனை.

காஞ்சிபுரம் பட்டு ஜரிகை சேலைகள்
மற்றும்

கைத்தறி நூல் சேலைகள் & மில்
ஜவுளிகள் வாங்க நம்பிக்கையான இடம்
விஜயம் செய்யுங்கள்

✽

பொன் : 512 ஸ்ரீ லக்ஷ்மி ஸ்டோல் - தகதி : லக்ஷ்மீஸ்தோல்

A. விசுவநாத முதலியார் & சன்

164, காந்தி ரோடு

- - -

காஞ்சிபுரம்

வாழிய செந்தமிழ்!

ஆயிரத்துத் தொன்னாயிரத்து
அறுபத்தெட்டாம் ஆண்டு தமிழகத்
தில் அமோக வைபவமாகப் பிறக்கப்
போகிறது.

ஆம், தமிழன்னைக்குப் பட்டாயி
ஷேகம் செய்வது போல் சென்னை
மாநகரத்தில் உலகத் தமிழ் மகாநாடு
நடைபெறவிருக்கிறது. சென்ற வாரம்
தமிழகத்தில் மொழி விஷயமாக நடந்த
மனக் கசப்பளிக்கும் திகழ்ச்சிகளுக்கு
மாற்றாக அமுதத் தமிழுக்கு அன்பு
விழா நடத்தப் போகிறோம்.

'தேமதுரத் தமிழோசை உலக
மெலாம் பரவும் வகை செய்தல்
வேண்டும்' என்று பாடிய பாரதியின்
ஆன்மா குளிரும் வண்ணம், உலகின்
பற்பல நாடுகளிலிருந்தும் தமிழன்பர்
களும் அறிஞர்களும் சென்னையில் வந்து
குழுமப் போகிறார்கள்.

பாரத ராஜ்யரபதி, பாரத மாதா
செப்பும் பதினெட்டு மொழிகளில் ரக்தி
னமாக விளங்கும் தமிழுக்கான மகோத்
சவத்தைத் தொடங்கி வைக்கிறார்.

நல்ல தமிழறிஞர்களின் கருத்தரங்கு
நமது அறிவுக்கு விருத்தளிக்ருமெனில்,
நம் கண்ணுக்குக் கனிபட்டிடி. அதன்
வழியே நம் இதயத்தில் பூரிப்பு ஊட்டும்
அற்புதக் கலைப் பொருட்சாட்சியும்
நடைபெறுகிறது. பண்டைத் தமிழ்ப்
பண்புகளே உருவெடுத்து வந்தாற்
போன்ற ராஜாஜி இக்கண்காட்சியைத்
திறந்து வைக்கிறார்.

சென்னையில் தமிழிலக்கியச் செம்மல்
களுக்குச் சிலைகள் எழுப்பி, நம் மொழி
யின் பெருமையைப் பாரதியைச் சாற்றிப்
போகிறோம்.

நகரையும் சுத்தரீல வேகமாகக்
போகும் அற்புத ஊர்வளமும் நடக்கப்
போகிறது.

இவ்விழாவில் பங்கு கொள்ளும்
பாக்கியசாலிகள் அனைவரையும்
வாழ்த்துகிறோம். நம் நாட்டெங்கிலு
அப்பாவித்தனம் தமிழன்னை யின் அடி
சாகும் அன்பர்களை யெல்லாம் இதயம்
திரம்பி வரவேற்கிறோம்.

விழாவுக்கான அருமைபான ஏற்பாடு
களைச் செய்பவர்களுக்கு நம் உள
மார்த்த வாழ்த்துக்களை அளிக்கிறோம்.
விழாவின் வெற்றியில் அபரிமிதமான
சுடுபாடு காட்டியுள்ள தமிழக அரசு
சாங்கத்துக்குக் குறிப்பாக நமது
பாராட்டுதல்களை அளிக்கிறோம்.

இந்த விழா துணவரி இரண்டாற்
தேதியிலிருந்து பதினேராம் தேதிவரை
நடக்கவிருப்பதாக நிர்வாகிகள் அறிவித்
கிறார்கள். ஆயினும், இது பதினேராம்
தேதியோடு முடித்து விடும் விழாவல்ல.
இவ்விழாவின் பங்காக நமக்குத் தமிழ்
மொழியிலும் தமிழ்ப் பண்பிலும் உண்
மையான நாட்டம் ஏற்படுமாயின் நம்
ஆயுள் உள்ளளவும் இவ்விழா நம்முன்
மணந்து கொண்டேயிருக்கும். 'தமிழ்
தமிழ்' என்ற பேச்சு கடந்த பல கால
மாக முழங்கி வந்த போதிலும் நம்
மக்கள் தமிழ் இலக்கியத்தில் எந்த அள
வுக்குப் பரிசயம் கொண்டிருக்கிறார்கள்.
தமிழகம் வளர்ந்த அற்புதக் கலை
களில் எந்த அளவு தேர்ச்சி பெற்றிருக்க
ிறார்கள், பண்டைத் தமிழர் உரு
வாக்கிய நாகரிகத்தை எந்த அளவுக்
குப் பேணுகிறார்கள் என்று பார்த்தால்
பூரண நிரூபி இராது. இந்தப் பூரணத்
துவத்தை உலகத் தமிழ் மகாநாடு
நமக்கு ஏற்படுத்துமாக!

இப்புவித் விழாவை ஓட்டித் தமிழ்
ன்னை நம் அட்டைப் படத்தில்
தொன்றி ஆதி கூறுகிறான். அங்கைக்
குரிய பணியை ஆற்றும் பெருமதிமிக்க
மக்களாக அவளது திருவடிமையப் பணி
கிறோம். தமிழ் வளர்ச்சிக்கும், தமிழர்
மேம்பாட்டுக்கும் உண்மையாக உழைக்
கும் பாங்கை அருளுமாறு அவளைப்
பிரார்த்திக்கிறோம். அதே போதில்
நாம் குறுகிய மொழிப் பித்தர்களாகி
விடாமல், மனத்தில் எவ்வித களங்க
மும் இன்றி, எக்கெங்கு உயர்வு தென்
பட்டாலும் அதனைப் போற்றும் பக்கு
வத்தைப் பெறவும் வேண்டுகிறோம்.

**குழகலி சீங்கத் தமிழ்மொழி ஓங்கத்
துவங்குக வைப்போம்!**

உணர்ச்சியில் நியாயம் இருக்கையில் கிளர்ச்சி எதற்காக?

‘**இலிந்திய எவ்ரெ** ஒருநாள் பாரதத் தின் தனி ஆட்சிமொழியாக வேண்டும்; அதற்கான பூர்வாங்கத்தை உடனே தொடங்க வேண்டும்; பன்னிக் ஸர்வியக் கமிஷன் முதலியவைவற்றில் மற்றப் பிரதேச மொழிகளுக்கு இல்லாத அந்தஸ்தை உடனே அளித்திருக்கத் தந்தாக வேண்டும்’ என்பதெல்லாம் ஆட்சி மொழிச் சட்டத்தின் உட்கிடை. இவற்றுக்குத் தமிழகம் ஒருகாலும் சம்மதம் தர முடியாது. தமது பேரறிவுடைய மாக, மொழி விஷயத்தில் தமிழ் மக்களின் ஏகோபித்த உணர்ச்சியை நூற்றுக்கு நூறு அப்படியே பிரதிபலிக்கும் தி. மு. க. அரசாங்கம் இப்போது நம் மாநிலத்தில் ஆட்சி புரிகிறது. நாடாளு மன்றத்தில் ஆட்சி மொழி மசோதாவை அது ஆக்கக் கிடக்கிறது. இவ்விஷயமாகத் தமிழ் நாட்டு மக்களிடம் வாக்கெடுப்பு நடத்தி, நிலைக்கு அதனை உறுதியாக உணர்த்தவும் முற்பட்டிருக்கிறார் முதல் அமைச்சர் திரு அண்ணாதுரை அவர்கள். ஸ்தித்தித் திணிப்புக்குத் தமிழக அரசு அனுபவமும் இடம் தராது என்பது எவ்விதச் சமயம். எனவே, தமது தமிழ் மக்கள், குறிப்பாக மாணவர் சமுதாயமாகிய இளைஞர் சமூகம்—இப்போது கிளர்ச்சிகளிலும் கலவரங்களிலும் இறங்கித் தமது உணர்ச்சிகளுக்கு உருக் கொடுக்க வேண்டிய நேரமாயிற்று. அமைதியான முறையில் நம் கருத்தை அழுத்தமாகத் தெரிவிப்படுத்தியே ஆகவேண்டும். ஏனெனில் நாம் ஈடுபட்டிருப்பது ஒரு தரும் யுத்தம், நாம் நமக்கு மட்டும்தான் தீர்மானம் அளிக்கத்தையும் கோரியிருக்கிறோம். நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளுமையே ஒருமித்த உணர்வு தாழ்வும் உண்டாக்காமல் பல்வாங்குணாகப் பங்குவிட வந்த தடைமுறையை நீக்க வேண்டும் என்பதே தரும். ஒரு பகுதியைக்கு மட்டும் தீர்மானம் அளக்கவும் தரும் மொழிச் சட்டம் சமதருத்துக்கே முரணானது. தரும் விஷயத்தில் விட்டுக் கொடுப்பதற்கும் ராஜி செய்து கொள்வதற்கும் இடமில்லாததால், போராட்டத்தை நாம் தொடரித்தேயாக வேண்டும். ஆனால் இந்தப் போராட்டம் தரும் வழியினால் இருக்க வேண்டுமென்பதே, பலாத்கார வழியில்லை.

பென்கி சத்தியை விடச் சத்தியத்துக்கு அதிகச் சத்தி உண்டா என்பதை மறக்காமலிருப்போம். நம்முடைய தரப்பின்தான் தரும்மும் நியாயமும் உள்ளன. அவை நிச்சயம் வேண்டுமே தரும். தரும் யுத்தத்துக்குரிய நடவடிக்கைகளை மீறித் தமிழ் மக்கள் ராஜி திறத்திலும் தமது பண்பாட்டின் முற்போக்கை திறத்துவதாகவே ஆகும். தமிழ் மக்கள் பெயர்ப் பலகைகள் மீது தான் பூரிக்கும் அது தமது தற்பெயரின் மீது கரி பூசிக் கொண்டதாகவே ஆகும். தமிழ் மக்கள் எல்லெறித் தாம் தமது நன்மைக்கத்தையே அந்தக் கல் தாக்கி விடுவது விடச் செய்யும்.

எனவே, தமிழக அரசாங்கத்தை நம்பி வன்முறைக் கிளர்ச்சிகளைக் கைவிடுவோம். இவ்விஷயத்தில் தமிழக அரசாங்கம் ராஜாஜி மையிய பூரணமாக நம்பியுள்ளது நமக்கு வேறும் தெம்புட்பட்டும் விஷயம். ‘நாட்டின் எல்லா முன் கைத்தந்தப்போல் ஆட்சி மொழிச் சட்டம் வந்துள்ளது. அந்த முன்னிப் பக்குவமாக எடுக்க எண்குத் திறமை போதாது. திரு ச. வெ. ரா. பெரியாரிடம் விஷயத்தை விட்டால் அவர் முன்னி எடுப்பதற்குப் பதில் எல்லையெ வெட்ட முற்படுவார். ராஜாஜியால் தான் முன்னி நாகுக்காக எடுக்க முடியும்’ என்று சமீபத்தில் தமிழக முதலமைச்சர் கறிபுள்ளார் அவ்வாறு தொன்னுறு வயது கண்ட ராஜாஜியும் பதினாறு வயதுப் பாலனின் உத்யோகத்தோடு இப்போதில் முழு முக்கடல் குதித்திருக்கிறார். தமது தரப்பில் தரும் இரப்பதால் தனிபொருளை நின் வேறும் போராடி வெற்றி காண முடியும் என இதய பூர்வமாக நம்பி, அதையே நமக்கு வாக்குறுதியாக அளித்துள்ளார். சத்திரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டபோது கடத்தம்க்குச் சத்திர ஆட்சி நல்லாட்சி தருமா என்ற ஐயம் எழுந்ததாகவும், ஆனால் தற்போது நம் இடையத்தில் எவ்வித ஐயப் போதும் இல்லாமல் பூரணமாக அதன் ஈடுபட்டிருப்பதாகவும் கறிபுள்ளார். அதனால் தான், ‘மற்றவர்கள் யாவரும் இந்தப் போராட்டத்தை விட்டாலும் கட தான் விடப் போவதில்லை’ என்று பிரதிபலித்து பூண்டிருக்கிறார். ‘உங்கள் அகவலின் பிரார்த்தனைப் பங்கும் தான் இன்னும் சில ஆண்டுகள் வரப்போகும். தனி மனிதனுக்குப் போராடிய பழைய அனுபவம் எண்கு உண்டு. மொழிப் பிரச்சனிலும் மன உறுதியுடன் தொடர்ந்து போராடுவோம்’ என்று அவர் நமக்கெல்லாம் வாக்குத்தந்தம் செய்திருக்கிறார்.

ஆட்சிமொழி மசோதா சட்டமாகி விட்டால் இனி நாம் எதுவும் செய்வதற்கில்லை என்று பொருளாகாது. மசோதா சட்டமான போதியும் அடிப்படையாக ஒரு பிரச்சனை உள்ளது. அரசியல் சாஸனத்தின் ஆட்சி மொழிப் பகுதியைத் திருத்தாமலே, இம் மசோதா சில தடைமுறை மாற்றங்களைச் செய்துள்ளது. இது செய்துபடியாகுமா என்பதைச் சொல்லி. இன்னைய மொழி வெறிச் சூழ்நிலையில் சாஸனத்தைத் திருத்துவதும் முடியாது. எனவேதான் குறிப்பிட்ட சாஸனப் பகுதியையே தாற்காலிகமாக ரத்து செய்து விட்டு, நாட்டின் சூழ்நிலை மாறிய பின் அதிலு் மாறாது நடத்திப் புதுமுடிவுகள் எடுக்க வேண்டும் என்று ராஜாஜி கருதுகிறார்.

தமக்குப் பின்புலமாக மாநில அரசாங்கம் உள்ளது. அதற்குப் பின்புலமாக ராஜாஜி இருக்கிறார்; அங்குக்குப் பின்புலமாக தாம் தேவதையே இருக்கிறது. அப்படியிருக்க நாம் ஏன் முறை தவறிய கிளர்ச்சியில் இறங்க வேண்டும்?

இசை விழா உரைகள்

இவ்வருடம் சென்னை நகரம் சந்தித்த உற்சவத் தொடக்க விழாக்களில் சில அருமை. பாள் கருத்துக்கள் வெளிப்பட்டுள்ளன. தமிழிசையின் வெள்ளி விழாவைத் தொடர்ச்சி வைத்த ராஜாஜி, தியாகையின் பாடல்களும் கூடத் தமிழிசையால் என்று கூறியதில் ஆழ்ந்த கருத்து பொதிந்துள்ளது. பத்திரவர் இசைக்கு ஆதாரம் என்பதை அவர் அழுத்தமாக வலியுறுத்தியிருக்கிறார். சாதித்தியத்தின் பொருளுணர்ந்து வித் தாக்கம் பாடவேண்டிய அவசியத்தை எடுத்து விவம்பியிருக்கிறார்.

விழாவில் பேசிய முதல் அமைச்சர் இயற்கை கருணை, வீரம் போன்ற உணர்ச்சிவிளைக கொண்ட பாடல்களும் இசை மேடைகளில் இடம் பெற வேண்டும் எனக் கூறியுள்ளார். உண்மையில் இவை இன்று நம் சந்தேகத்தில் இல்லாமல் இல்லை. ஆனால் தெய்வாழையத்தில் இவை இழைத்துத் தரப்படுகின்றன. காலிப் பாடிய அழகை கருணைக்கும் தியாகை வர் அவரின் ராஜ ராஜேசுவரியாகப் பாவித்து வணங்குவார். வீரம் என்றும் அதுவும் ராம பிரான் தனது முன்னுச்சிக் கொக்கல் ஆடக் கோதண்டத்தை இழுத்து நித்திரையிலே, பக்தியுடன் கைத்து ஈட்டி தரும். இப்படியே தகராசகலையும் இறைவுணர்வுடன் குழைத்துத் தருகின்றனர் நமது காக்கையோர்கள்.

மியூசிக் அகாடமியில் தியாகையின் இருதாரருக்கு விழாணைத் தொடங்கி வைத்த ஸ்ரீ பி. கோபால ரெட்டி அவர்கள், தியாகையருக்குத் திருவை பாற்றிய இப்போதிருப்பதைக் காட்டிலும் மிகவுன்னதமான ஆவாய் அமைக்க வேண்டும் என்று கூறியுள்ளார். நான் யோசனை தான். அதைவிட முக்கியமாக, இன்று அதிகுட்டவசமாக நம்மிடம் எஞ்சியுள்ள ஒரே பழம்பெரும் வித்வான்களாக கொண்டு தியாகையின் பாடல்கள் அனைத்தையும் கத்தமான பாடல் கிரமத்தில் ஒளிப் பதிவு செய்து வைத்தாய். வருங் காலத்துக்கு அதனை தியாகையருக்குப் பெரும் தினை வாயமாக விளங்கும்.

இத்தியல் ஸ்பைன் ஆர்டனின் கச்சேரித் தொடரை ஆரம்பித்து வைத்த கவர்னர் உற்றுநெய் அவர்கள், சந்தேகத்தின் தரத்தைத் தாழ்த்தப்போக விடக் கூடாது என்று கூறி, தரம் குறைந்த திரைப் பட இசையால் சான்றிவ சந்தேகத்துக்கு ஏற்பட்டுள்ள திணையை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்.

ஆக, அப்போதத்துக்குக் கேட்டு ரசிப்பதோடு மட்டுமின்றி, காளியால்சத்தில் பின்பற்ற வேண்டிய கருத்துக்கள் இவ்வாண்டு இசை விழாவில் வெளிப்பாடியுள்ளன.

காமகோடியின் கருணைமொழி

பொருள்கள்கீழ் மனிதனுக்குப் பிரியம் ஏற்படுகிறது. மனிதனுக்கு எத்தனை பொருள்கள்கீழ் பற்று ஏற்படுகிறதோ எத்தனை அழகைக்கு மூளையடித்தாலி விட்டது என்று அர்த்தம். எத்தப் பொருள்களிலும் என்றோ ஒரு தான் ஒன்று. அது நம்மை விடவேண்டும்; அங்ளது நாம் அதை விட வேண்டியிருக்கும். பிரிவின்போது துக்கம் ஏற்படத் தான் செய்யும். ஒரு பொருள்கள்கீழ் பிரியம் உண்டு என்றும் அஃதத் தொக்கி அப்பொருள்கீழ் பிரியம் இருக்கவே செய்கிறது. பிரிவின்போது துயரம் ஏற்படாமல் செய்துகொள்ள ஒரு வழியுண்டு. அதாவது மனம் ஒப்பிப் பொருள்கீழ் ஆசையி விருத்து பிரித்துவிட வேண்டும். இதற்குத்தான் வைராக்கியம் என்று பெயர்.

மாமரத்தில் மாக்காய் இருக்கிறது. காங்க இருக்கும்போது பறித்தாய் காமபித் தன்னீர் சொட்டுகிறது. ஆனால் அநே மாக்காய் நல்லாய் பழுத்து விட்டாய் பழம் தானாகவே உறிந்து விடுகிறது. காமபித் தன்னீர் கருகுகின்றன. காங்க இருக்கும்போது அதிக் கசப்பும் புளிப்பும் இருக்கின்றன. கசப்பு மாறித் தித்திப்பு கத்தவுடன் பழம் தானாக உறிந்துவிடுகிறது. அதுபோல் மனப் பக்குவம் ஏற்பட்டு விட்டால் பிரிவித் கருத்தம் உண்டாகாது.

பதினேந்தாவது மகாநாடு

தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் பதினேந்தாவது மகாநாடு சென்னை ராஜகவுன்சில் கவி வான மண்டபத்தில் டிசம்பர் 16, 17 தேதிகளில் வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது. திரு நா. மகாலிங்கம் சுரமேத்புர திருத்த. திரு சி. கப்பிரமணியம் தொடக்கவுரை புரிய, இயங்காண்டிச் சங்கத் தலைவர் திரு அலுவல் தலைமையுடையதரத் தொடக்க விழா மறு நாள் மாலை வரை கிடைத்த அறிவுக்கு விருத்தாகவும் தொழிலுக்கு ஓர் இனிய வாய்ப்பாகவும் அமைந்தது!

திரு அலுவல் தமது தலைமையுரையில், பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்:

“இரண்டாவது உரைத் தமிழ் மகாநாட்டின் போது சென்னை தமிழ்ச் பண தமிழறிஞர்களுக்குச் சிறப்பாகச் சினைவைக்கப் போகிறார்கள். தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்குப் பண வகையிலும் வழி காட்டியாக இருத்த கவி அவர்களுக்கும் ஒரு சினை வைக்குமாறு தமிழக அரசு இத்தச் சமயத்தின் எழுத்தாளர்கள் சார்பில் நாள் வேண்டுகிறேன்.”

இந்த ஆண்டு விழாவில் தமிழுக்கு அருத் தொண்டாற்றிய நாவலர்கள் இருவருக்கும் கேடயம் வழங்கியும் இருவருக்கும் பதக்கங்கள் வழங்கியும் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். கேடயம் பெற்றவர்களில் ஒருவர், ஓவைய ச. ஸுரைசாமிப்பிள்ளை அவர்கள், மற்றவர் பி. பொன்னுராசாமி அவர்கள்.

ஓவைய ஸுரைசாமிப்பிள்ளை அவர்கள் பண சங்க இயக்கியவர்களுக்கு உரை கண்டவர். பி. கோதண்டராமன் அவர்கள் பண ஆரம்ப மெதுட்டு இயக்கியவர்களைத் தமிழுக்குத் தந்தவர். நவீன விமர்சனக் கவி தமிழின் வரை வேண்டும் என்பதற்காகச் சிறப்பாகப் பாடு பட்டவர்.

பதக்கம் பெற்ற திரு நா. தேசெய்யப்பிள்ளை அவர்களின் முதன்மையான இயக்கியத் தொண்டு தமிழ் இயக்கியவர்களைச் சீர்திருத்த மொழிக்குக் கொண்டு போனதுதான். ஆண்டாண்டு திருப்பாவை, கம்பனின் சரக வுதி அத்தாதி, குமரகுருபரனின் கவையாவையி மாலை முதலிய கவிதை நூல்களைச் சீர்திருத்த மொழியில் கவிதை நுணைபெயர் வாத்துச் சீர்திருத்த மக்களின் பாராட்டிடவும் அரசாங்கம் உத்திரவு மதிப்பையும் பெற்றார். அப்படிப்பட்டவரைப் பாராட்டி, தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கமும் நவீன பெயரை எடுத்து விட்டது.

பதக்கம் பெற்ற மற்றவர் டாக்டர் மானிக் லக்ஷ்மன் எம். ஏ., எம். எம். பி.; பி. எச்சி. குமாரி மாகட்டத்தில் தொகுதி உடனாட்டில் அனிலர் சர்வகலாசாலையில் தமிழியல் பட்டம் பெற்றது. அங்கு ஆராய்ச்சி மானவராகவும் விரிவுரைவாசராகவும் பணி வந்தார். தமிழை அங்கு பரப்பப் பணப் பணிகளைத் திற்பிடுக்கினார். தமிழ் இயக்கிய வரலாறு என்னும் விரிவான நூலை உத்தரப் பிரதேச தமிழ் தமிழ் வேளியிட இருக்கிறது. “தமிழ் வண்பை பத்தி இயக்கம்” பற்றிய ஒரு நூல் தமிழியல் அங்கமையில் வெளிவரவிருக்கிறது. தற்போது கோர பக்கங்க் கருத்தித் தமிழ் ஆராய்ச்சித் துறையில் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்து வருகிறார். அகநானூற்றை மனவாணத்தில் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். இப்படித் தமிழ், மனவாணம், ஆங்கிலம், தமிழ் இத்தனை மொழிகள் அறிந்து தமிழன்னைக்கு அரும் தொண்டாற்றியவருபவரைப் பாராட்டித் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் தனது உடமைவைச் செவ்வனே செய்துவிட்டது!

மறு நாள் காலைச் சிறுசைத அமைப்பைப் பற்றிய ஒரு கருத்தரங்கம் நிகழ்ந்தது. பிற்பகல் நடந்த “வெளிநாடுகளில் எழுத்தாளர்கள் எப்படி இருக்கிறார்கள்” என்பது பற்றிய கருத்தரங்கம் கரும் கொடை நாட்களில் கிடைத்த தென்நிலப்போல் வெளிக்க வந்தது.

“தமிழ் இயக்கியத்தின் வளர்ச்சியை தேக்கம்” என்ற பொருள் பற்றி நடத்த பட்டிமண்டபம், நடக்காமல் இருந்திருந்தாலே சிறப்பாக இருந்திருக்கும். விதண்டா காதம் வளர்ப்பதே பட்டிமண்டபத்தின் தொக்கமாக இருந்தது வெ சமயங்களில். எழுத்தரக் கவிவாக மதிப்பவர்கள் இதை மதிக்கமாட்டார்கள். இது சம்பந்தமாக திரு கு. அழகிரிசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்ட கருத்துக்கள் மிகச் சிறப்பாவன.

“...விடுவான் துரோகியா?” என்று ஒரு பட்டிமண்டபம் கம்பர் விழாக்களில் நடக்கும். அதைக் கம்பிரோ, வாக்மீதியோ கேட்டால் தாக்குப் போட்டுக் கொண்டு வளர்க்கும்” என்றார் கு. அழகிரிசாமி.

அரசியல் விஷயங்களில் வாதங்களும், விதண்டாவாதங்களும் சரிவாக இருக்கலாம். இயக்கிய விழாக்களில் அன்பும் அனுதாபமும் எங்குதயமும் வளர்க்கத் தூண்டுவிடே தொக்கமாக இருக்க வேண்டும்!

ராஜாஜியின் சுருத்துக்கள்

காச்சிரம் என்பது ஒரு ராஜ்யம். அதை எந்நா ஒரு சொத்துப் போல் நினைத்து, அது பாளையச் சேரவேண்டும் என்று பாப்பதில் பொருள் இல்லை. காச்சிரம் பாளையச் சேர்ந்தது என்பதன் பிரச்சினை. அக்குள்ள மக்களுக்கு நன்மையாகி விட்டதே என்று சொல்வதற்கு எப்போது பிரச்சினை. வேகம் அபித்யாசனம் என்பதன் காரணம் காவலில் வைத்தாலும் சரி, போலீஸ்காரர்களிலோ அல்லது இலட்சத்தி நிதியோ வைத்தாலும் சரி, அவர் காச்சிரத்தின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட நிலைமை என்பது உண்மை. அவர் எவ்வளவுக்குவ்வளவு அதிக நாள் காவலில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறாரோ அவ்வளவுக்குவ்வளவு அவரை செல்வாக்குப் பெருகி, காச்சிர மக்கள் என்ற அர்த்த விருத்தம் பிரகாசம் பெறுகிறது. சிறிய மனிதர்களால் காச்சிரத்தில் அமைதி உண்டாகக் முடியாது. காச்சிரத்தில் அமைதியும் ஒழுங்கும் இருப்பதும் நிலை வேண்டுமென இத்திய அரங்கங்கள் விரும்பினால் இத்திய நீட்டி ஆண்டுகளாக வேகம் அபித்யாசனத்துக்கு இழைத்த கொடுமைகளுக்குப் பரிசாரம் காண வேண்டும். காச்சிர மக்களுக்கு வழி காட்டுவதற்கும், அவர்களது ஆரணம் அவரை என்ற அத்தன்மையான மனநிலைக்கு ஒப்புக்கொண்டதொன்றே பரிசாரமாகும். ராஷ்டிரபதி ஆட்சியின் கீழ் அவர் காச்சிரத்தில் சுதந்திரமான புதிய தேர்தல் நடத்தி அந்த ராஜ்ய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்குத் தக்க சர்க்கரை அமர்த்தலால், வேகம் அபித்யாசனத்துக்கு உரிய உத்தரவுகளைக் கொடுப்பது இரண்டு முறைகளிலேயே உண்மையாகிறது. ஒன்று போல் பாவில்தானாகும் இத்தியாவக்குமியை உடைய காச்சிரத்தைக் காண்பது பொருத்தமற்ற நிலைமை அன்ற உமையும்.

க க க

உட இத்தியாவியுள்ள நதிநீர் அபிவிஷினைத் தெரிவித்து அப்பட்ட நிலை அரங்கங்கள் முன் யோசனையின்றி ஆட்சியோடு மனோதானம் திறப்பதற்கு யிருக்கிறது. இதைக் காச்சிரம் அங்கிராசனார் திரு காாம ராஜ் அளர்வென வெளிப்படைமைய ஆட்சேபித்துள்ளார். பிரதமரவர்களும், அங்குக்கு ஆயோசனை சொல்வோரும் என்னுடைய சர்க்கரிக்கைகளையும் புத்திமதியையும் மெடா விடும், காச்சிரம் அங்கிராசனாரின் ஆட்சேபியைமைக் கவனிக்க வேண்டும்.

மிகவும் மரியாதைக்குரியதற்கும், நன்மையாகக் கொண்டுவருமான. பிரதமரவர்கள் தவறான வழியில் அழைத்துச் செல்லப்படுகிறார் - அக்கருத்தப்படுகிறார் என்றும் சொல்லலாம். இதன் விளைவாக இவ்வாறு இத்தியாவும் எதிர்க்கால இத்தியாவும் நாசமாகப்படுகின்றன.

நதிநீர் உட்கட்டினார் தக்கனது பணத் தாரத் திட்டத்திற்கும் வேறநிபேத முடியாது. இதனால் எதிர்ப்பு உணர்ச்சி ஒங்கி, உணர்ச்சியின் அடிப்படையில் நாட்டு ஐக்கியம் குடியும். அநிதித்து. அரசியல் நிலை ஒரு பவ்வளவான பிளவு உண்டாகும். இன்று அதுமையம் முதிர்ந்த அரசியலாதிபதும், ராஜ்

நிதி நிபுணர்களும் சரியான மார்க்கத்தைக் காட்டிக் கொடுப்பதில் தீவிரமாக முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அரசியலின் மட்டுமின்றி, கவி, நாடகம், எதிர்க்கால முன்னோற்றம் இவற்றையும் பாதிக்கக்கூடிய பவ்வளவத்தைத் தடுப்பதில் அறிஞரும்கம் பிரதமரின் கருவிகளையும்படுத்த வேண்டும். ஸ்ரீ எக்வா, மெட்ட காட்ட போன்ற அறிஞர்களின் எச்சரிக்கைகளைப் பண்புமிக்க நம் பிரதமர் புத்தகம்கம் இயலாது. ஆனால் இவர்களின் போல் மத்த அறிஞர்கள் முன்வராமல், நதிநிபவர்களின் பணத்தாரச் செயல்வகளுக்கு நடுக்கம் கொண்டும், எழுத்தறிவிலாத ஏராளமான மக்களிடம் தக்கன் கவர்த்தியை இழக்கப் பவ்வளவாகும்போதுகிறார்கள். பணத்தாரத் துக்கு அடிப்பணியதால் பெரும் காவல்கள் விடத் தேவ தவன் என்பது பெரிதானும்.

க க க

அது ஆயுதச் சோதனைகள் என்பதில் குறுக்கிடுமே தடை செய்ய வேண்டும் என்றது. நா. பொதுச் சபை கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இது பொதுதது. அது ஆயுதங்கள் அடியோடு தடை செய்ய வேண்டியதே இன்று உயக் மக்கள் உரிமையோடு எதிர் பார்க்கும் நடவடிக்கை. காத்தியபுலனின் துற்றுகள் விழாமை அது ஆயுதத் தடைகளும் கொண்டுவர வேண்டும். அது ஆயுதங்களின் பிரயோகிப்பதால், போரிலும் இருநாடுகளின் அது பாதிப்பதோடு நித்தியம். உயக் மக்கள் அனைவரும் பாதிக்கப்படுவர்.

இதற்கு கவனம் நிபுணர்கள் எடுத்து உதவார். எனவே, அவர்கள் அது ஆயுதத் தைப் பூரணமாகத் தடுக்க வேண்டும் என்று கோருவதற்கு உரிமை பெற்றவர்கள். இவ் வானு சட்டம் சேர்த்தேயும் சில நாட்கள் அதன் பிரச்சிக்கும். என்னும், அதற்காக உயக் முழுவதையும் பாதிக்கும் நடவடிக்கை என் எது நாடும் பிரச்சிமாகச் செயலாக்குவதற்கு அதுமதிப்பதற்கில்லை. அது ஆயுதத் தைத் தடுக்கும் கவனம் உயக் சட்டம் ஒன்று இயற்றப்பட்டபின் அச்சட்டத்தை பீது பவ்வளவும் காட்சியில் உயக் கருத்துக்கு அடிப்பணியே நேரும். உயக் ஒப்பாத அது ஆயுத உற்பத்திக்காக ஏராளமான பொருள்கள் செலவிடுவதை எந்தத் தேர்த்து மக்களும் அதுமதிக்கமாட்டார்கள்.

க க க

ஸ்ரீ ரகுபதி கந்தாஸ் அவர்களுக்கு இத்திய இலக்கியத்தாரர்களிடையே தனி முக்கியத்துவம் உண்டு. அவகாபாத்தில் கார்த்து வரும் அவர் உருது மொழியில் அருமை வான பவ்விரண்டு துக்கன் எழுதியுள்ளார். கவிதைக்காக 1961ல் எடுத்திய அகாடெமிய் பரிமை பெற்றிருக்கிறார். சமீபத்தில் அவரை அகம் இத்தியத் தொடப்பு மொழி சம்பந்தமாக 'ஸ்டிம் ஆஃப் இத்தியா' நிருபர் பெட்டி கண்டார். அப்போது ஸ்ரீ ரகுபதி கந்தாஸ் சொன்னார்: "அகம் இத்தியத் தொடப்பு மொழியாகப் பவ்வளவுக்குவ்வளவு கவர்த்தியோ துக்கவையோ எந்த இத்திய மொழிக்குமே இல்லை. அகம் இத்திய

திரிவாரத்திலும், தனின் உயர் வந்திலும்
ஆகியெத்தகை விட்டாக வேறு வழியில்லை."

சுருதி

"நியமனர்க் கடைவீ"ன் திவ்வி நியப
ருடைய கருத்துக்கள் நமது கவனத்துக்கு
உரியவையாகி, இந்நா கார்த்தென்று சில
வாசகங்கள் :

"ஸ்ரீமதி இத்திராணாத்தி பிரதமராக
இரண்டாண்டு பணிபுரத்தியபின் நம்
சுமத் தாயே காத்துக் கொள்ள
முடியும் என்பதைக் காட்டி விட்டார்.
தேசத்தை எப்படிச் காப்பது என்பதை
அவர் அறித்து கொண்டாரா என்பது
வேறு விஷயம். இதைப் பற்றி ஆழ்ந்த
கருத்துமாறுபாடுகள் உண்டாம்."

சுருதி

திவ்விநியுள்ள "கோஷவீக்ட்" சர்க்
காரின் ஆதரவில் நடைபெறும் சர்க்கார்
தொழிலகங்களின் தொகையிலே நினைவைக்
கொண்டுவிட்டோம். இப்போது இத்தத்
தொகையிக்கு கையின் ஒரு புதிய அத்தியாயத்
தைத் தொடங்குவதாய்ப் பயம் காட்டி
யுள்ளனர். அதாவது, எவ்வாறு பங்குக்களின்
மீதும் 'ஸ்டாக் எட்டுயோடு' என்ற ஒன்றைப்
பிரயோகிக்கப் போகிறார்கள்.

அடிப்படையில் நான் ஒரு கிராமத்தர
மனிதன். அதனால் ஒரு கிராமப்புற உதார
ணம் சொல்விடுகேன். கிராமங்களின் மனமுத்
தனைவிடவரத் தேக்கி வைத்து விவசாயியின்
பாசனத்துக்கு உதவுவதற்காக ஏக்கர்
உண்டு. பெரிய தீர்ப்பாசன வசதிகள்
இல்லாதவருக்கு இந்த ஏக்கரே உதவி
புரிந்தது. விவசாயிக்கெனவே இத்த ஏக்கர்
மண்ணினால் தூர்த்தப்பட்டு அடைத்து
போயிருப்பதைப் பார்த்திருக்கிறேன். முன்பு
இரண்டு போகப் பாசனத்துக்கு நீர் தந்த
ஏக்கரிலிருந்து இப்போது ஒரு போகத்துக்
குக்கூட நீர் பெற முடியவில்லை. தீர்க்காள்
களின் வழியாக இந்த ஏக்களுக்கு மழை
நீரும் வரும் போது, அத்த மழை நுழைந்தோடு
எனும் துள்ளுமணிகள் வண்டிலே ஏக்கித் துண்
செய்துத் அமைத் தூர்த்துவிடுவதுதான் இத்த
ருக் காரணம். இதே போல் நம் பங்குக்களி
யும் மண்மேடையும் சேய்த் ஆவந்ததைக்
கொள்வதுதான் 'ஸ்டாக் எட்டுப்பாட்டுத்'
நிட்டம். இதை எதிர்பார்த்தோன்.
சித்தஞ்சுத்தி மிகுந்த நமது நிதிமந்திரி
வர்கள் தொழிலதிபர்களிடம் பேசுகையில்
கிராமப் புறங்களில் இருப்பதாகச் சொல்வர்
படும் சேயிப்புகளைத் திரட்டி, அவற்றை
அவர்களது முதலீட்டில் பங்குபடுத்திக்
கொள்ளச் சொல்கிறார். இது ஒரு நகரகரத்
நிட்டம் என்பது விவரமெல்லாம் தெரியாது.

பாங்கு நடத்துபவர்களும், தொழிலதிபர்
களும் பாங்குத் துறை, தொழில்துறை
ஆகியவற்றில் தாய்கள் கொண்டுள்ள
அதுபல அறிவின்மீதமைந்த கருத்தைத் தெரி
விப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். பாங்கு
களின் மீது ஸ்டாக் எட்டுப்பாடு ஏற்படுத்து
வதற்காக ஸ்ரீ மொரார்ஜி தேசாய் வகுத்
துள்ள நிட்டத்தைப் பாரிக்கும் போது, மத்
திய சர்க்கார் பொறுப்பை எடுத்துக் கொள்
வாமல் அதிகாரத்தை மட்டும் எடுத்துக்

கொள்வதற்கு இது இப்போது உதாரண
மாகத் தெரிகிறது. விவசாயத்துக்கோ,
மற்ற கிராம வாழ்வுக்கோ எவ்விதத்திலும்
பயன் இல்லாமல், தொழில் துறைக்கு
இடைதூசல் உண்டாக்குவதில் மட்டுமே
இத்திட்டம் முடியும்.

சுருதி

எட்டாவது அங்கத்தினர்கள் எட்டி மாறு
வதைச் சட்டப்படி தடுக்க வேண்டும் என்று
சொல் இவ்வாறு பேசுகிறார்கள். இவர்கள்
நமது அரசியல் சாஸனமும் சட்டங்களும்
அரசியல் கட்சிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை
இக்கள எப்பதை நினைவில் கொள்ளவேண்டும்.
எட்டாவதுவாக்கில் எட்டிவா அங்கீகரித்தும்
பதும், அவற்றுக்கு இடம் ஒதுக்குவதும் விவா
தம் ஒழுங்காக நடைபெற வேண்டிய சௌகரியத்
தைத் யோட்டி. சமாதானசின் பொறுப்
புக்கு விடப்பட்ட அம்சங்கள். இதனால்
எட்டி அரசியல் முறைகளைச் சட்டபூர்வமாகக்
கிட முடியாது. அங்கத்தினர்கள் ஒரு எட்டிவி
வேயே இருப்பதென்பது, அத்தந்தக் எட்டித்
தலைவர்களின் விவேகம், அறிவுக் கூர்மை,
நன்மட்டத்தை இவற்றைப் பொறுத்த விஷ
யமே வந்தி, மெஜாரிட்டியினர் செல்விற
எட்டத்தைப் பொறுத்ததல்ல.

அரசியல் கருத்து என்பது தனிப்பட்டவரின்
தருக்கமொன்று கத்திர உரிமை. இதை
எத்த அரசியல் கட்சியும் தொழிற் சங்கமும்
எட்டுப்படுத்த முடியாது.

சுருதி

தனிப்பட்டவர்களுக்குச் சொத்துரிமை இல்
லாமல் எவ்வாறு ஸ்டாக் உடைமையாக இருக்
கும் முறை ஆகியாவியின் வாழ்முறைவாகும்.
மக்கட் தொகை சிறு சிறு கட்டங்களாக
காழ்த்தப்போது இம்முறை நல்லதாக இருத்
தது. ஆனால் ஏராளமான மக்கள் வாலும்
வின்றாரமான ஒரு நாட்டியல் மத்திய நிதித்
தின் மூலமும், வளர்த்து கொண்டு விருக்கும்
அதிகார வர்க்கத்தின் மூலமும் அமைத்த
வும் சர்க்கார் உடைமையாகக் கிட மக்களின்
சொத்துரிமையை இழக்கச் செய்யுமா அது
திரிவாகச் சீரழிவிலும் தொல்விழியும்தான்
முடியும். சில கருத்துக்களில் இருக்கும்
பற்றுக் காரணமாக, சாத்தியமற்றவற்றைச்
செய்ய முற்படும் தப்பீதத்துக்கு ஆளாகி
விடக் கூடாது. தனிமனிதர்களுக்குச் சப எடு
பாடு இருந்தாலே பொருளாதார வளர்ச்சி
யும், கவிட்சமும் ஏற்படும், எனவே, சப எடு
பாட்டுக்குப் போதிப் பங்குக் கமிஷன் கொள்முடி
வது அவசியம். இன்று இத்தியாலில் மத்தியத்
நிட்ட முறைகளையும், அதிகார வர்க்க திரு
வகைத்தையும் தவிர்த்திடவும் முன்போசனை
வந்தி இதுவும் பிடித்துக் கொள்ளமுற்படாத
முதலே செய்பவர்கள் எட்ட விவிராதமான
முறைவித்தான் தங்களுக்குக்கெனப் பயன்
பண்ணிக் கொள்ள முடியிறது. தேரடியாக
வும், மறைமுடியாகவும் சர்க்கார் கிதிக்கும்
கமிஷன் செலுத்திய பின் முதலீட்டை
வளர்ப்பதற்கோ, அதில் சிறத்தை செலுத்து
வதற்கோ உதவையில்லாமல் போகிறது.
இதனால் முதலீட்டாளர்கள் நவரூப நட
வடிவங்களில் இறங்குவதற்கே அதிக இடம்
ஏற்படுகிறது.

1. தமிழகத்தின் வெள்ளி விழா வை ராஜாஜி அவர்கள் தொடங்கி வைத்து இனிய உரை யாற்றினார். "தமிழகத்தின் முதன் மத்திரி அனாத் துகர இன்விசை விழாவுக் குத் தலைமை தாங்கினார். இவ்வருட இளைப் பேரறிஞராகிய திருமுருக கிருபா ணத்த வாரியாரையும் சங் கத் தலைவர் திரு நாராயணசுப்பிரமணியப் பிள்ளையையும் உடன் காண்கிறோம்.

2. இத்தியன் பைன் ஆர்டல் சொஸைட்டியின் ஆதரவில் காணிமதுரையில் நடக்கும் சங்கீத விழா வைத் தென்னை கவர்னர் உத்தரவு சிவ் தொடங்கி

வைத்தார். முதல் நாளன்று பரத நாட்டிய மாடியு் வெள்ளி ராஜா வகுமிக்கு கவர்னர் பரிசளித்துத் கொண்டிக்குார்.

3.

3. மிபூசிக் அகாடமியின் 41வது சங்கீத விழா மும் மூர்த்திகையில் ஒருவரான திபாகராஜரின் இருநூற்ருண்டு சங்கீத விழாவாக அமைந்து விட்டது. உத்தரப்பிரதேச கவர்னர் கோபால் ரெட்டி அவர்கள் திபாகராஜ சங்கீத மடுகா தலைமைத் தொடங்கி வைத்தார். அகாடமித் தலைவர் திருடி. எல். வெங்கடராமயார் அருகமர்ந்திருக்கினார்.

சென்னை, புத்தூர், சிங்கப்பூர்

டி. எஸ். ஆர்.

சந்தனத்தித் தைலம்

டி. எஸ். ஆர். & கோ.

கும்பகோணம் & மதராஸ்

பாரிஸ் நூடீம் ஏகநிவன்

மகாதானபுரம்
ராஜா

[உலகத் தமிழ் மகாநாட்டுக்கு
நது பெருமை தருகிறார்
எட்டுரை ஆசிரியர்]

1891ம்-வருடம் ஏப்ரல் மாதம் தமிழ்த்

நாத்தா உயர்திரு உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்களுக்குப் பாரிஸிலிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தது. அந்தத் தபால் உறையில்மேல் விவரமாய் ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் எழுதப் பட்டிருந்தது. உறையைக் கிழித்த அவர், உடனே மூத்து மூத்தான எழுத்துக்களில் ஒரு தமிழ்க் கடிதம் இருப்பதைக் கண்டார். கடிதம் எழுதியவரின் பெயரைப் பார்த்ததும் திரு சாமிநாதையருக்கு விவப்பு அதிகமாகி விட்டது. பேராசிரியர் விண்ணோர் என்பது அக்கடிதம் எழுதியவரின் பெயர். பாரிஸ் மாதநகரத்திலிருந்து விண்ணோர் என்ற பிரெஞ்சுக்காரர் தமிழிலேயே கடிதம் எழுதி விடுப்பது மட்டுமன்றி அதன் நகலிப்பில் ஒரு புதிய தமிழ்ச் செய்யுளும் தந்திருந்தார். அந்தக் கடிதம் வருமாறு:

"மகாஸ்ரீ சாமிநாதையரென்னும் பெரும் புலந் பொருத்திய தமிழாசிரியராய் மகா சிறப்பிற் புலவர் தமக்கு நாம் பாரிக் மா நகரத்தில் தமிழாசிரியர் எழுதுபவைவராவன:

சித்தா மணியாது சிறப்புடைய காப்பியமே
பொன்னுதின் மாலை பொருத்தி வரத்—

கண்டேன்

செய்யபதி ஈர மூதற் சீர்நூல்கள் நான்கு
மனித்தலா மென்ம ரறைந்து

"நீர் 1887-ஆம் ஆண்டில் அச்சிதப்பதிப்பித்த சித்தாமணியைக் கண்டு மிகவு மதிசயமா யிருந்தோமென்றும் நீர் செய்த விவரோக் குப் பெரிய விபகார மறிந்தோமென்றும் இன் னும் பழைய புத்தகங்களிற் பதிப்பித்தற் குரிய வாயுண்டென்றும் உமக்கு நாமெழுத வேண்டுமென் றெண்ணிக் கொண்டு வரு கின்றோமாதலால் மிகவும் கவிகூர்ந்து வாழ்வோ மென்பீயா தென்னும் செய்பதிகாரம், மணி மேகலை, குண்டலகேசி, காளியாபதி பென்னும்

வேறு நூற்பெருங் காப்பியங்கள் பரிசோதித் துக் கொடுத்த வப்போதே சொல்லுவோம்.

"செய்யபதிகாரமோ பென்றும் சென்னப்பட் டனாத்திலே முன் 1885-ஆம் வருஷத்தில் அதன் மூதற் காண்டம் உரையிற் றிக் கொடுத்தார் களென் றறிவின்றோ மாளுகிரண்டாம் மூன்றாமும் தருக வேன்று பல விசேடமா யறிய மனத்த ரெல்லோரும் கேட்போர்.

"மணிமேகலையோ பென்றும் நங்கட், கண் ஒரு கையெழுத்துப் பிரதிபுண்டு, ஆறுவந்தப் பிரதிபெழுதியவன் பழைய வெழுத்துக்க ளறி யாத படியினாலே சில கவிகளும் வார்த்தை களும் எழுதாமல் விட்டான். ஆதலினால்தப் பிரதி படித்தறிஞரிய தல்வது.

"சிறப்புப் பொருத்திய நூலனைக ளச்சிற் பதிப்பித்தாவன்றி விட்டால் கையெழுத்துப் பிரதிகளடைக்கலாமோவென்று கேட்கின்றோம். இவ்வுதான் பாரிகமா நகரத்தில் printing type உண்டு. இதுவும்கலாமல் French பாடைக் குத் திருப்பி வரவர்க்கும் பயன் செய்ய அளிக்கக் கூடுமென்று மூமக்கு நாமெழுது கின்றோம்.

"எம்முடைய புன்றமிழை உம்முடைய தனயவிரியேயே லாசித்துக் கொண்டாக் ஒரு லாசித் மெமக்கு மறுபடி வறுப்பினால் மிகவும் சந்தோடமாயிருப்போம்.

கலா மிகுண்டி கிருகபெய்யலாம் உம்மேல் வருகவேன்று உங்கள் colleagues and servant ஆகியிருக்கின்றோம்.

— Prof. J. Vinson "

தமிழிலுள்ள கவிதைகளையும் மத்த கவிச் செல்வர்களையும் தேடிப் புதிப்பிக்க வேண் டும் என்று கிரகநாபம் கொண்ட தமிழ்த் நாத்தாவுக்குத் துளி சந்து கிடைத்தாக் போதாநா? பாரிஸிலும் தமிழ்ச் கவிதகள்

12

புதுப்பதாவது
எழுத்து தாவது
என்று குறிப்பிட
லாம்.

அப் புரணத்
தின் தலைப்பில்
சிவ விங்கத்தின்
உருவத்தைப் பும்
தந்தி வருவதைத்
பும் திரு விஸ்
னோன் வரைத்
திருத்தார். அத்துப்
புரணம் வீரராக
வனென்றும் பெய
ருடைய ஒரு புலவ
ராய் இயற்றப்பட்ட
து. புதுச்சேரிக்கு
அருகில் உள்ள
விழுவ நல்லூர்
தான் அந்நூல்
எழுப்பினும் வில்
வென்ற மென்றும்
வைப்புநலம்.

அவர் தமிழ்
இலக்கணமொன்று
எழுதி வுள்ளார்.
அவருடைய
மாணக்கர்களின்
கூடத் தமிழா
ராய்ச்சியில் ஒரு
பட்டிருக்கின்றன
ர். அவர்களில்
மாணக்கரின்
புயர் பெயர்
டெனா என்பதா
கும். அவர் திருக்
குறையில் காணத்துப்
பாடு பிடுகுந
மொழியில்பெயர்ந்த
தார்.

அப்போதைய
அரண்மனைத் தார்
திருவாரூர்தயார்
அவர்களுக்கும்
பழைய ஏட்டுச்
செய்களை ஆரா
ய்த்து வருவதை
தந்து மித்த
ஒரு நன்மதிப்புப்
பத்திரம் அளித்

தார்கள். அத்தகுக் காரணத்தாலாக இருத்
தவர் பொன்னெனாதான். அவர்தான் அப்
பொதுருப்பிகளான் எப்-கலெக்டர் வைபர்ட்
துரைபிடம் (பிரஞ்சு அறிந்தவர்) எமிநா
தய்வரைப் பற்றிச் சிறப்பித்துக் கூறினார்.

விஸ்னோன் தற்போது இல்லை. ஆனால்
இந்தப் பிரஞ்சு தமிழறிஞரைப் போலப் பலர்
உலகத்தின் பல பாகங்களிலும் இருக்கின்ற
னர். குடத்துக்குள் இட்ட விளக்காக இருக்
தும் அவர்களாக குன்றின் மேல் இட்ட விளக்
காக மாற்ற உலகத் தமிழ் மாநாடு வளை
செய்ய வேண்டும்.

THE SWARAJYA Annual Number 1968
will be released on January 23, the
birth anniversary of Khaza Subba Rao,
Founder-Editor of SWARAJYA.

The last General Elections have brought about
a momentous change in the political complexion of the
country, throwing into focus many problems of varied
types in all their complexity and urgency. The 1968
Annual will seek to analyse this situation, draw the
lessons they point to, and suggest remedies too.

Nearly Fifty well-informed and authoritative
writers, experienced in their respective spheres
of vocation as administrators, jurists, indus-
trialists, educationists and statesmen, will be
writing with a critical and constructive
approach to the several problems. Choice
illustrations will add to the attractions of the
Annual. With 240 pages the Swarajya Annual
1968 will be printed on high quality imitation
art paper.

Price Rs. 5/- per copy : postage 75 paise extra
Register your copy with the nearest agent of Swarajya & Kalai
The Manager: 'Swarajya', Kal 31, Anna, Madras-18

SWARAJYA
★
ANNUAL NUMBER '68

திரு விஸ்னோனின் கடிதத்தி விருத்த
பார்க்கிறான் Bhimshikha National என்ற
பெரிய புத்தகசாலைநிலம் ஓராசிரம் தமிழ்
கையெழுத்துப் புத்தகங்கள் இருப்பதாக
அறிய முடிவிறது. உலகத் தமிழ் மாநாடு
அக்கையெழுத்துப் பிரதிமையும இதுபோல்
உலகில் வெளிநிலையில் இருக்கக்கூடிய நூல்களை
யும் ஆராய்ந்து இதுவரை வெளிவராத தமிழ்க்
கவிதைகளை உலகறியச் செய்ய வேண்டும்.
தமிழ் தமிழ்நாட்டாளுக்கு மட்டுமல்ல உலகத்
துக்கே சொந்தம் என்பதை உலகத் தமிழ்
மாநாடு நன்கு விளக்க வைக்குமாக !

இவ்வாண்டு ஸ்ரீரங்க கவி திருச்செவியில் ஸ்ரீமதி ருக்மிணி தேவி தபாரித்துக் கரை கெடுத்திருத்திற் கொந்த அரங்கினையே அரசு கெற்றிய காவிதானாது அபிஞ்ஞான சாகுத் தவத்துக்கு உயரிய இடம் அளிக்க வேண்டும்.

கவி உலகத்திலே இதை ஒரு புதுமைமாகக் கருதலாம். முதல் முயற்சி. அதற்கான கௌரவத்தை ஸ்ரீமதி ருக்மிணி தேவிக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

இத்திருச்சி மூல நாட்டியமும் அங்கு: மூல நாட்டிய நாடகமும் அங்கு; இரண்டும் கலந்தது. திருத்தலம் அபிதலமும் திருச்சி மூலமும் திரம்பிலிருந்தன. பாத்திரங்கள் எல்லாரும் நடனத்தில் நேர்த்தவர்கள். நாட்டியமும் எங்கெங்கு தேவையோ அங்கெல்லாம் பொருத்தமாக அமைத்திருந்தது. நடிப்பும் கலந்திருந்தது நடனங்களில் நடுவே. நாடக பாத்திரங்கள் மெனமமாக அபிநயங்களால், எம்ஸ்கிருத கலாசக

நுணியையும் இவ்வளவு பெற்றிகரமாக உன் டாக்கி வீடுக்க முடிபாது.

மூன்று மணி காலத்துக்குள்ளே நாடகத்தைக் கருக்க வேண்டிய தீர்ப்புத் திருத்தும், காளிதாச கவிபின் கருத்தைச் சிதைக்காமலும் காவிய ரசத்தைக் குறைக் காமலும் சம்பவங்களைச் சருக்காமலும் நாடகத்தை அமைத்திருந்ததைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும்.

பார்ப்பவர்களில் கற்பனைக்கும் இட மளிப்பதாக மேடைக் காட்சிகள் அமைய வேண்டும். அதிலே உயர்க்கிக்கு வட்சனம் என்பதைக் கவனப்படுத்திக் கொண்டால், இந்நாடகம் உயர்த்த ரசத்தைச் சேர்ந்தது.

தஞ்சைத்தலை நுணுக்கமும், சகுந்தை யாக சாத்தா தனஞ்சையனும் நாடகத்தில் தஞ்சைமமாக விளங்கினர். இருவரின் நடனங் களிலுமே பெரும்பாடு இருந்தது. தடிப்பும் கறுதற்பும் ஆர்மக் கவகிதகங்களாகத் தொன்றியவர்களிடம் மிகுதியாகக் காணப்

கவி உலகிலே

சரு

புதுமைபாண

முயற்சி

இத

சாகுந்தலம்

உரு: தஞ்சைத்தலை நுணுக்கமும் சகுந்தை யாக சாத்தா தனஞ்சையனும்

களையும் வசனங்களையும் பழக்கமின்றி விட்டாலும் சொந்தக் குரலினையே பேசி ஸ்ரீரங்க. உச்சரிப்புக்களும் தெளிவாகவே நிகராமையாகவே இருந்தன. கெட்பவர்கள் ரசிக்கும் வண்ணம் அமைத்திருந்தன. கதா பாத்திரங்கள் பேசிய கலாசகலனே பெரும் பாலும் பிள்ளணி இளையி. அமைத்திருந்த தால் பெச்சையும் காணத்தையும் இனிதது ரசிக்க முடிந்தது. காட்சிகளும் மூலத்தைப் பின்பற்றியே இருந்தன.

கலாகெடுத்திருத்திற் சூழ்நிலையும், அரசு லின் அமைப்பும், மென்மையான மிகுது யான விளக்கொளியும், மிகக் குந்தகான எளிமை மிகுந்த சிங் அமைப்புகளும் ஏம்பி யமாக வீருந்தன. இத் நாடகத்தை இந்த அரசுமில் தவிர வேறு நகர அரசுகள்களில் நடத்தி வீருந்தால் கவ்வர் ஆர்மச் சூழ் நிலை உணர்ச்சியையும் அமைதியையும் பெற

பட்டன. தஞ்சைத்தலை நுணுக்கமும் சகுந்தை யாக அமைப்பும் படுத்தப்படும் கட்டம் உணர்ச்சியுடனையே நடிக்கப்பட்டது எனினும் சற்றுத் தனித்தே இருந்ததாகத் தோன்றியது.

கடமொழியும் பிராகிருத மொழியும் மிகுந்த லுத்தை இக்காலத்து நடிக்காளும் ரசிகர்களும் புதிது கொள்வது கலமல்ல. எனவே. அபிநயத்தையே மிகுதியாகக் கவ்வாண்டு சம்பவங்கள் ஒருகின்றன. பெண் பாத்திரம் பேசும் கலாசகலன்களுக்குக் கட ஆன் பாத்திரங்கள் அபிநயிக்க வேண்டிய உத்தி இந்நாடகத்தில் கவ்வாணப்பட்டிருக்கிறதே. இது புதுமை. ஆனால் ரசிக்கும்படியாக இருந்தது. கடமொழி கலாசகலன்களுக்குப் பாயதாசம் சிலளும், துளையூர் ராஜகோபால் சர்மாவும் அமைத்துத் தந்த மெட்டுக்களைக் கவ்வா ராணியும், சீதாராமசர்மாவும் பாவப் மொழியுடனே பாடினர்.

ஆங்கில நாடகங்கள் இரண்டு

இரு ஆங்கில நாடகங்களை அரங்கேற்றியவர்கள் அண்மையில் சென்னைக்கு விஜயம் செய்த 'பிராக்ஸெக்ட் பிராடக்ஷன்ஸ்' என்ற பிரிட்டிஷ் நாடகக் குழுவினர். நாடகங்கள் ஜார்ஜ் பெர்னாட், ஷாவும், தெரராண்டு பிண்டரும் எழுதியவை. பிரிட்டிஷ் சென்னைக் ஆசனத்தில் நாடகங்கள் நடைபெற்றன.

இந்த இரண்டு நாடகங்களுக்குமிடையே சுமார் ஐம்பதாண்டு இடைவெளி உண்டு. உத்தி முறைகளிலும் ஒன்றாக் கொன்று மாறு பட்டவை. பெர்னாட், ஷாவின் நாடக பாதிரிகள் நீண்ட பேரோலர்கள், பிண்டருடைய பாதிரிகளோ கருக்க மாசுப் பேசுநெயர்கள். ஷாவின் பாதிரிகள் மலிழ்ச்சிபூட்டும் விதத்திலும் பிண்டரின் நாடகத்தில் வரும் பாதிரிகளை உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தியும் பேசுகிறார்கள். ஷா எழுதிய மிஸ்ட்ரீஸ் ஸ்ரீ (பொருத்தாத திருமணம்) என்ற நாடகத்தில் வரும் உரையாடல்கள் அந்தத் தும், பெற்றிருக்கும் தைகள் உறுது, திருமணம், பொருத்தாத திருமணம், செல்வத்தின் வீடுகளிலுள்ள மனமாகாத பெண்டுகளுடைய குமாந்தம் முதலியவை பற்றியே இருந்தன. பிரச்சினைகளைப்பெரும்பாலானவை இந்தையத் தவியுறையில் மேலாட்டில் மறைத்துவிட்டவை என்றே கூறலாம். ஆனால் நாடகம் பார்க்கும் மூலக்கவிதேரங்களும் சமீபர்கள் ஐம்பதாண்டுக்கு முன்னர் அங்கு நிலைய குத்தியிருந்தால் வாழ்ந்தார்கள்.

பிண்டர் படைத்தான் நாடகம் (பிறந்த நான் வீடுதல்) இதற்கு முற்றும் மாறுதல். அமுதாயத்தின் மே மடத்தில் உள்ள வாழ்கை அவர் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார். பிறந்ததான் வீடுதல் கவிபாட்டகன், இரகசியம், திவி, திவையு முதலியவற்றில் நாடகம் கிடைக்கிறது.

மேகடயஸம்பு, பாதிரிப் படைப்பு, ஒளி, ஒளி இவைகளைப் பிரிட்டிஷ் நாடகக்

குழுவினர் கவனங்களுடன் முறைகள் நம் நாடகக் குழுவினர் பின்பற்ற வேண்டும். நாடகத்தில் உரையாடலில் அருபட்டுள்ள பாதிரிகளும், உரையாடல், இயல்பாத பாதிரிகளும் காட்சிகளுக்கு உயிர்த்தும் படி எப்படி விதாயப் போதும் கம்மா திந்தாமல் செல்வப்பெருங்குள்ள எம்பதை நாம் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டும். நடிகர்கள் நாடகத்தில் நடக்கிறார்கள் என்ற உணர்வு தங்களுக்குள் பாதிரிகளாகத் தொன்றி நாடகாபிவினர் இருக்கிறதற் காட்சி கைகையாழ்த்து காட்டும் அற்புதத்தை இந்த இரு நாடகங்களிலும் காண முடிந்தது. இரண்டு நாடகங்களிலுமே ஒரே காட்சி (சென்னை). அடிக்கடி மாறும் 'காட்சி'கள் இல்லை. அடுத்த வீட்டில் திவையு ஒரு சம்பவத் தைக் காணுவது போன்று அந்தனை இயல்பாக அமைந்திருந்த நாடகங்கள்.

கடை நடத்தாமலே கவம்!

-ஆ. சிவசாமி மூலக்க

மேக்கெரேலின் முகவியில்கிள் புனிதமான ரம்ஜான் மாதத்தில் கவிதையை எல்லா மக்களுக்கும் மூட்டும். பிரதான கடை வீதியில் மட்டும் பிரவானி கண்காணக நோட்டகங்கள் மூன்று திரை போட்டுக் கொண்டு கிளப்பாரம் செய்கார்கள். மேலத் தெருவில் உள்ள மக்களுடன் மூடப்பட்டாலும் இந்த மாதத்தில் ஏற்படுகின்ற நட்புத்தைக் கடைக் காரர்கள் கடைகிட்டுக் கொள்ளும் முகவியில் கைகை அந்தக் கொடுத்து விடுகிறது. இதற்குக் காரணம் இந்த மாதம் முகவியின் கைகை நோன்பு மேற் கொள்வதே ஆகும். சிறுவர்களும், பெண்களுக்கும் காரணங்களும் மக்களுடையக் கடைகளை நோக்கிப் குத்தித் கொள்ளக் கூடாதே என்பதற்காக இந்த ஏற்பாட்டை முகவியில் கைகை செல்கிறது. அங்கு அங்கு புனிதமானது இவர்களின் நோன்பு!

ஸ்திரீயின் பாகம்

கொண்ட, ஆரே பாகம் பண்ணியோட்டார் 'லாண்ட' நிறுத்தி அடிக்கப்பட்ட கொண்ட, குழப்பப் பட்ட கொண்ட பாகம் கொண்ட, காமதேவி கொண்ட வந்தது, கொண்ட கொண்டெழுத்து வந்தது இன்னும் பலவித மோசடி களில் ஒரு நபருக்குத் தொடர்பு உண்டு என்றால் உடனே 'அவனைக் கண்டு பிடித்தாவி லிட்டதா? எத்தச் சிறைச்சாலைக்கு இருக்கிறாய்?' என்று நடுக்கத்துடன் கேட்டதோன்றும்.

பலப்பட்டு வேண்டாம், இந்தப் பயங்கர வழக்கு களில் தொடர்பு கொண்டவர் என்று பம்பாய் நகரில் உதவி போலீஸ் கமிஷனராகச் சிறப்புப் பணியாற்றி அண்ணளவிய் ஒரேயே பெற விடுக்கும் திரு சாமி அவர் களையே குறிப்பிடுகிறோம்.

சாரியே சரணம் என்று இவரிடம் சரணடைந்து அடைத்து விடுகிற கொண்டக்காரர்கள் பலர், மெனலிய, இவர் இத்தகைய சமூக விரோதிக ளுக்குச் சிம்மசொப்பன மாய் விளங்குகிற நடமாடும் நேயம் பாகம்!

நடமாடும் ஜேம்ஸ் பாண்ட்!

மகாராஷ்டிரத்தில் அண் ணையில் எதிர்பட்ட தீவ ருக்கம் ஒருபுறமிருக்கும், அதன் தனிதரமே பம்பாய் பவப் பவ ஆண்டுக்காவே தொடர்ந்து நடுங்கிக் கொண்டதால் இருக்கிறது, கொண்டைக்காரர்கள் - கொண் டாரர்கள் போன்ற சமூக விரோதிகள் அட்டேயங்க ளாம். தர நாசகம் அறி க்கிக் அறிக்க, கொண் டெதிர்ப்பு என்ற வகை, திருட் டுப் புரட்டுகையும் உடைய அபி விருத்தி அடைவது பம்பாயில் மட்டுமல்ல, உலகிலுள்ள பங்கெறு தரங்களுக்கும் பொதுவான கண்ணாடிகளே! ஆகிலும் பம்பாயில் சிறி யின்னல் வேகத்தில் செய லாற்றிக் குறிவகாவினாக் கண்டு பிடித்து உரிசை தண்டி னகைய வாங்கிக் கொடுத்த விடுவார் சாரி. அதனால் தான் சப் - இன்ஸ்பெக்டர் காவலார்க்கையைத்தொடங்கி விலகி உதவி கமிஷனராக உயர்த்திடுகிறார்! அது

மட்டுமா? 1945ல் ஒரு போலீஸ் பதக்கம், 1955ல் மறுபடியும் ஒரு போலீஸ் பதக்கம், பிறகு ராஷ்டிரபதி பிச் பதக்கம் என்று ஒன்றன் பிச் ஒன்றுப் பதக்கங்களை யும் தட்டிக் கொண்டு போலீஸ்கிறார்.

காமதேவி கொண் டவர்களில் கொண்டகாரர்களை 48 மணி நேரத்தில் கண்டுபிடித்து விட்டார் இந்த தனிக் கொண் டப் நேராய்ஸ்!

சிறந்த போலீஸ்காரராவ தற்குத் தகுதி என்ன என்று கேட்டால், 'கண்ணையும் காதலையும் நிறைந்து வைத்துக் கொள். வானைய மூடிக்கொண்டிரு' என்று ஆலோசனை கூறுகிறார் சாரி.

இவரது பொழுதுபோக்கு? சந்தேகக் அறுபலிப்பது. அது கர்நாடக சந்தேமோ மெனட்டு சந்தேமோ அல்லது வட இந்திய சந்தேமோ எதுவானாலும் சரி அறுபலித் துத் தவிவாட்டத் தயார்!

அதற்குத் தானே தம் பெண்கள் இருவரையும் மெனட்டு தனிக் சந்தேகத் தைப்பாண்டு முழிக்கத்துடன் பம்பாயின் பல இடங்களிலும் வாழப் பிரபலமடைய அனு மதித்திருக்கிறார்!

பண்டித சுதர்சன்

இந்திய மொழிகள்களத்திலும் இவைய மொழி இந்தி மொழி. இந்த மொழியின் வளர்ச்சியினை பங்கு கொண்டவர்கள், இதனைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்கள், அவர்களில் பஞ்சாபியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட ததர்சன் ஒருவர். ஆரம்பத்திலே பிரேமச்சந்தைப் போல் உருதுவில் எழுதி வந்தவர், பின்னர் தமிழ்நாடு இவ்வியத்திலும் அக்கறை கொண்டு பணிவாற்றினார்.

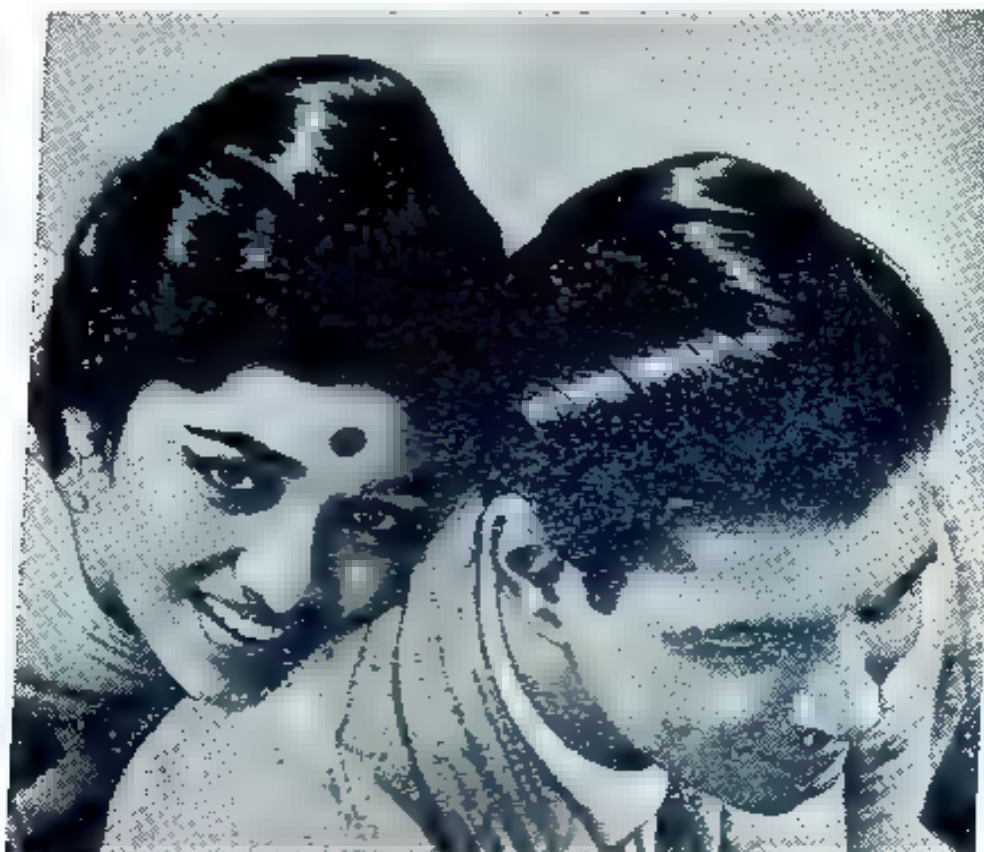
உயிர்வாழ உரை நடைகளைக் கையாண்டு, சிறந்த நவீனங்களும் கதைகளும் தாடகம் எனும் இயற்றியுள்ளார். நிரைவுகத்திலும் சிறந்த வசன கர்த்தாவாக விளங்கியவர்.

'பிறநாட்டு நவீனத்திலுங்கள் காத்திரங்கள் தமிழில் பெயர்த்திட வேண்டும்' என்றும்

பாரதியின் வாக்கைப் பின்பற்றி நமது 'கவி' செய்து வந்துள்ள பணியில் இவருக்குச் சிறப்பான இடம் உண்டு. 'இரு நன் பர்கள்', 'பாதுஷாவின் காதல்', 'அருயித் தரை ஆரோமம்', 'வானத் தாமரை' போன்ற இவரது குறு நவீனங்கள் 'கவி' வாகனக் கன் மனத்தில் நிறைந்திருப்பவை.

'கவி' நேயர்களின் இதயத்தில் இப்படி ஓரி இடம் பிடித்துக் கொண்ட ஸ்ரீ சுதர்சன் இப்போதும் காலமாகிவிட்டார், மண்ணுடல் மறைந்தாலும் இவ்வியப் பிசியர்களின் இதயத்தினை என்ருன்றும் வாழக் கூடிய அளவுக்கு இடம் பிடித்துக் கொண்டு விட்ட பண்டித சுதர்சனின் ஆத்மா சாத்தி பெறப் பிரார்த்திப்போம்.

படியப்படிய வாரிய கேசம், பளபளப்பான கேசம் !

பாபா நறுமண கேஸ்டர் ஷேர் ஆயில் !

நான்முழுதும் கேசம் கவையாணிதக்கச் செய்கிறது

கேசம் பராமரிப்பு ஓர் அரிவ கல்ய. அது காய் அமைந்த கேசம் அகாதி தன்மை பித்தையை அளிக்கிறது. நான் முழுதும் கவையாமல் இன் மணத்துடனும் ஆரோ கியமுடனும் உங்கள் கேசம் மிகு டாடா நறுமண கேஸ்டர் ஷேர் ஆயில் உபயோகிப்புகள்... எழில்மிகு நேரத்தம் பெற

பாபா கேஸ்டர் ஷேர் ஆயில்...

ஆரோகியமான படிந்த கேசத்துக்காக

கண்கவரும் புதிய புட்டி 3 சைஸ்களிலே கிடைக்கிறது

கல்கி

ஜனவரி 14, இதழில்

கொத்தமங்கலம் சுப்பு எழுதும்

பொன்னிவனத்துப்
பூங்குயில்

மகாபாரதம்

ராஜாஜி

சுரம்பமாகின்றன

ஓரே ஸ்தி, இவ்வாறு படைப்பில் சேர்த்துக் கொண்டு தம் கீழ் வைத்துக் கொள்வது தான் என்று அந்தப் படைப்பைச் சேர்த்த அதிசாரி தீர்மானித்து விடுகிறார். அதிலிருந்து வயிறு வெடிக்கச் சித்தம் வைக்கும் பண்பு படை சந்தர்ப்பங்களைத் திரையப்படத்தில் காண்கிறோம்.

ஹாலிவுட் தனக்கென வழங்குபவர்களாகத் தான் போய் தெரிந்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்தறினங்கள், காந்தாரணத் தொழிலாளி வைப் போல் நடக்கும் தார்மண விவடம், வேறொரு கட்டத்தில் பெண் வேஷம் தரித்து அசல் பெண்ணைப் போல் நடத்துவது சோக்க வைக்கிறார். ஜெர்மன் அதிசாரிவாக நடத்து அந்தக் கடுமையையும் கண்டிப்பையும் ஸ்பப் படுத்துகிறார். அதனிடையே எப்படியோ ஹாலிவுட்டைத் திரைத்துச் சித்தமையும் வைக்கிறார்.

மொத்தத்தில் வயிறு குறுக்கச் சித்தம் கொண்டவர்களுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம்.

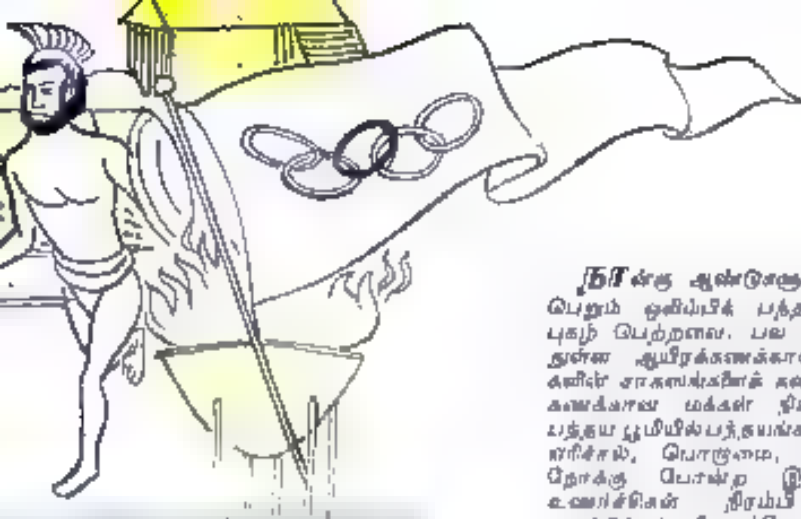

தீயிழநாட்டு ஜெயென்பாண்ட் ஜெயென்கைச் சென்றவிலிருந்து பம்பாய்க்குப் போகிறார்! பம்பாயிலிருக்கும் ஒரு அதிக கட்டத்தில் என்னத்தை அடக்கி விடத்தான்; பிறகு 'குமில்! குமில்!' 'குமில் குமில்' குத்துச் செவடி, பம்பாய்க்குத்து டான்ஸ்கள் இவையெல்லாம் இவ்வாறு ரசிக்கக்கூடிய வழங்குகுடத்து தான்! கூடல் வண்டி போல் உடை பண 'தூப்' வயங்குகில் தின்று நிதானித்து முன் கொண்டு கூத்துக்களக்கெல்லாம் இடம் விட்டுச் செல்கிறது. சோ போமானவாக வந்து ஹாலிவுட்டை அகனி விவையிதாடு, பெண் வேஷத்தில் வந்து விவைய அசைய

குறியை உடை அடிக்கிறார்! 'வைபடாத ஜோஷாப்பூ தானேதான்! காத்திருக்கும் ஒரு வண்டு தீயதான்!' என்னு காதல் வேட்டுடையடி ஆடித் தீர்த்து விடுகிறார்! பாரதி-ராஜிவ் அங்கநாட்டுப் பாணி உடையில ஆண் பெண் விதிவாசலிற்றித் குதித்துக் கும்மலி போடுகிறார்கள். நடக்க நின்று வாய்ப்பிலை படத்தில், வழக்கம்போல் ஓரே மாநிலி பாணையில் செல்லும் உதாநாயகன் - உதாநாயகி கைததான்! அடி உடை, குத்துச் செவடிப் பிரிவர்களுக்கும் கூட அனுத்துப் போகும் முறைவில படம் செல்கிறது. "நான் வாரி தெரியுமா?" - பத்தோடு பதினென்று.

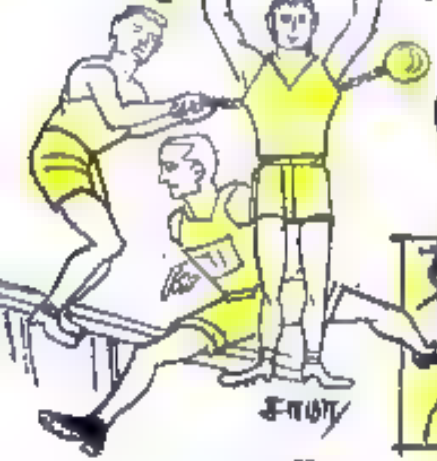
நான் யார் தெரியுமா?

நீர்த்து ஆண்டுதொகுக்கு ஒரு முறை நடை
பெரும் ஒலிம்பிக் பந்தயங்கள் சர்வதேசப் புகழ் பெற்றனவே. பல நாடுகளிலிருந்து வந்துள்ள ஆயிரக்கணக்கான விளையாட்டு வீரர்களின் சாகஸங்களைக் கண்டு ரசிக்கக் கோடிக்கணக்கான மக்கள் திரைந்துள்ள ஒலிம்பிக் பந்தய பூமியில் பந்தயங்களின்போது கொபம், ஈரிசைம், பொருமை, அருவநாட்டி, தேவிய நோக்கு போன்ற இயற்கைரவண பலவித உணர்ச்சிகள் நிரம்பி யிருக்கும். விளையாட்டுக்கள் நிகழும்போது அந்தப் பந்தய பூமியில் மேற்கூறிய உணர்ச்சிகள் ஒன்றோடொன்று மோதும்போது அவற்றின் மூடிக்காய்வலாக இருக்கும் எவ்வுயரத்திலும் கூற இயலாது.

1938ம் ஆண்டில் ஆன்ஸ்டர்டாம் நகரில் நிகழ்ந்த ஒலிம்பிக் போட்டிகளின் போது பந்தய பூமியில் ஒரு 'குட்டி' கித்தமே நடைபெற்றது. ஒட்டப் பந்தயத்தில் பயிற்சி பெறுவதற்காகச் செ பிரெஞ்சு விளையாட்டு வீரர்கள் பந்தய பூமியில் நுழையும் துறையியல் வாயிற்காப்போர் அவர்களை உள்நேரமே மறுத்து விட்டனர். காரணம்? அவர்களிடம் உயிர் செவ்வதற்கான அரண்முகச் சிட்டு இல்லை. பிரெஞ்சு வீரர்கள் எவ்வளவோ செஞ்சியும் வாயிற்காப்போர்

ஒலிம்பிக்

திருவிளையாடல்கள்

அ. இராமதுரை

உள்மேலிட மறுத்ததால் போர் ஆரம்ப
யாயிற்று.

பத்திய பூமியில் அப்போது வானுடனே
அவையானில் கொண்டிருந்த பிரெஞ்சு வீரர்
குழுவின் தலைவரான மால் மெர்மெய்ஸ் லாச
லின் நடக்கும் வுத்தத்தைக் கண்டபின்
உடனே அங்கே விரைந்தார். சண்டையை
ஒரளவு சமாதானப்படுத்திவிட்டு அவர்
காலவளிடம் பிரெஞ்சு வீரர்களுக்குத் து
வையத் திறந்து விடுப்பது வேண்டிகான்
கிடுத்தார். ஆனால் அவரே பிரெஞ்சு வீரர்க
ளிடம் 'மெர்மெய்ஸ்' இல்லாத ஒரு காரணத்
தால் அங்குமிக்க முடியாது என உறுதி
வைக்க வந்தார்.

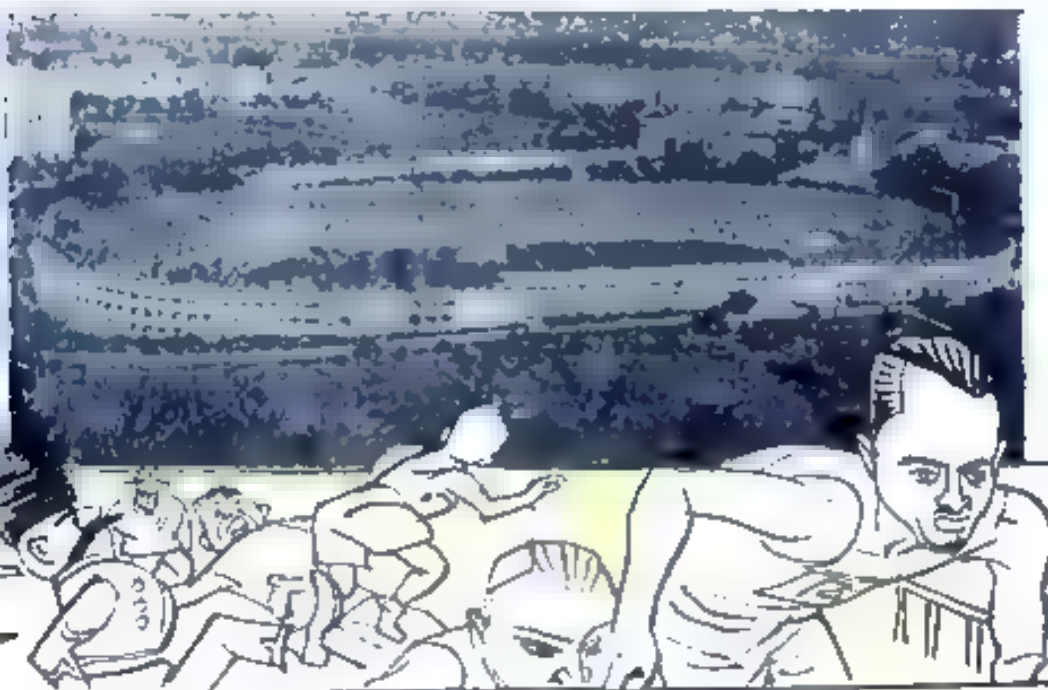
மெர்மெய்ஸுக்குக் கோபம் எங்கிலையக்
கடத்துகிட்டது. "இ என்னை காசெய்த
இதப்படி? நானே இறக்கிறேன்" என்ற
வார்த்தை கூறிக் கடதின் மீது பாய்ந்தார்.
ஆனால் பவம் மிகக் அத்த வாயிற் காலவள
மெர்மெய்ஸை ஓர் உடைமீட அவர் பூமியில்
கீழ்த்தார். ஆய்ஸ்டிரிடாம் நகர அநி
வாரிகள் இந்த 'மோதலு'க் கென்னிப்பட்ட
தும் உடனே மெர்மெய்ஸிடம் சென்று வாயிற்
காலவளின் நடத்தத்தை மன்னிப்புக் கேட்
டார்கள். மேலும் இவ்விதம் தெரிவாத
அவனை வேலையை விட்டிட விசும்பி விடுவதா
வும் உறுதி உறுதியே, அமைதத்தாலும்,
கோபத்தாலும் கொதித்துக் கொண்டிருந்த
பிரெஞ்சு வீரர்கள் ஓரளவு சாந்தமாயினர்.

மறுநாள் காலை ஒலிம்பிக்ஸின் ஸ்போன்
ஸ்பதாலிரம் ரெகர்ஸின் முன்னிலையில்
நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. என்ன
நாடுகளின் வீரர்களும் ஒருவர்மீது ஒருவராக
அணிவகுத்துச் செல்லும் வேளையில் பிரெஞ்சு

வீரர்கள் தங்களை அமைதப்படுத்திய வாயிற்
காலவளப் பத்திய பூமியில் இருப்பதைக் கண்டு
கிட்டனர். உடனே அவர்கள் அணிவகுப்பை
அப்படியே விட்டுவிட்டு வாயிற்காலவளின் அக்
மேயை உடைக்கத் தொடங்கினர். ஒலிம்பிக்
பத்தியங்களின் கெரமான 'அணிவகுப்பு'
அழிவெறத்து சென்றுசெல்லமாதி விட்டதைக்
கண்ட ஆய்ஸ்டிரிடாம் நகர் அதிகாரிகள்
மீண்டும் பிரெஞ்சு வீரர்களிடம் பவ முறை
மன்றடி மன்னிப்புக் கேட்டனர். அதன் பின்
சாதான் பத்திய பூமியில் அமைதி நிலையது.

ஜெர்மனியில் நவீன 1933-ம் ஆண்டில்
நடைபெற்ற ஒலிம்பிக் பத்தியங்களில் மற்ற
மொரு வேடிக்கையான சம்பவம் நிகழ்ந்தது.
சம்பிரதாயப்படி ஒலிம்பிக் ஜோதி
ரதெல்லம் நவீனிருந்து புறப்பட்டுப் பல்
நாடுகளில் கடந்து நெடுகளில் நெருக்கு
கிழாந் தொடங்கும் பொழுதன்று வர
வேண்டி. ஆனால் அக்காலம் இவத்தன்று
ஒலிம்பிக் ஜோதியை வரவில்லை. பத்தியத்
தைக் கண்டுக்கக் கத்த கட்டக்கணக்கான
மக்கள் முணுமுணுக்கத் தொடங்கினர்.
பேசுநாத்து நாட்டின் தலைநெறத்த ஒட்டப்
பத்திய வீரரான பாவோ லூரி எப்பவன்
தான் அன்று ஒலிம்பிக் ஜோதியைக் கொண்டு
வருவதாக இருந்தது. ஆனால் பவ மணி
நேரங்களாகவிட்ட பொதியும் துர்மீதவைக்
கானகிவியை.

ஒலிம்பிக் விழா அமைப்பாளர்கள் பெரி
தும் கஞ்சுத்திக் ஆழ்ந்திருந்த வேளையில்
பத்திய பூமியில் வேளியை ஒரு பெரிய
சண்டையே நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது.
அமைப்பாளர்கள் உடனே அங்கு விரைந்து

இந்த எண்ணிக்கை எதைக் குறிக்கிறது! கிரிக்கெட்டில் ஒருவர் எடுத்துள்ள 'ரன்'களை! அப்படியா! எடுத்தவர் யார்?

70ம் பக்கம் பார்த்தால் தெரிந்து போகிறது.

செய்தனர். அப்போது காவலர்கள் மூன்று பேர் வரவில்லை. ஒன்றைப் போலீஸை வைத்துக் கொண்டு உள்பேர விடுமப்படி. காவலர்கள் வரவில்லை. மன்றமேக் கொண்டிருந்தார். துரிதமாக வந்த அமைப்பாளர்கள் காவலர்கள் வரவில்லை. "மூட்டாக்களே! உடனே அவரை என்ன செயல் அனுமதிக்கலாம்!" என்று இரைந்தார்கள். ஆனால் உள்பேர செய்வதற்கான அனுமதிச் சீட்டு துரிதமில்லை. அதனால் காவலர்கள் உறுதியாக அவரை அனுமதிக்க மறுத்து விட்டனர். இறுதியில் பல மணி நேர விவாதம் களுக்குப் பின்னர் பின்வாந்து நாட்டின் ஒன்றிப்புக் குழுத் தலைவர்கள் பெருமூலத்திலே துரித அனுமதிக்கப்பட்டார். அதன் பின்னால்தான் ஒன்றிப்புக் குழுவிடம் கைதானதில் அவர்கள் மீண்டும் ஏதாவது விழாத் தொடங்கப்பட்டது.

மேலும் மாநிலம் 1990-ம் ஆண்டில் நடந்த ஒன்றிப்புப் பத்தியல்களில் ஒரு விதி திரும்பும்படி. ஒன்றிப்புக் கமிஷனுக்கு வசியம் மராத்நாள் மூட்டப் பத்தியல் அப்போது தடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. பத்தியல் பூமிவீடுக்கு இருபத்தாறு மைல்கள் தொலைவில் உள்ள கிண்டல் மாவட்டத்தில் இருந்து பல நாட்டு மராத்நாள் வீரர்கள் பத்தியல் பூமிக்கு மூலக் கொண்டிருந்தனர். அச்சமயத்தில் இந்திய நாட்டு வீர சக்தி போராட்டம் போ பெட்டி எப்போது தனது பாதையை விட்டுவிட்டு வேறு பாதையில் ஓடி ஆரம்பித்துச் சிறிது நேரத்தில் மைல்கள் விடுதலை. அப்பத்தியல்கள் உறுதி எடுத்துக் கொண்டிருந்த வீரர்களைக் கைதாக்கினர். "பெட்டிக்கு உதவி செய்யுங்கள்" என ஒழுங்கு ஆரம்பித்தனர். ஆனால் ஆக்டிவியஸ்டுகள் பெட்டிக்கு உதவி செய்யக் கூடாது; அது ஹிப் பித் திசைக்கு ஒரளவுக்கு என்று உறுதியாகத் தெரிவித்தனர். ஆனால் அங்கு குழுமியிருந்த அமெரிக்கர்களே, பெட்டிக்கு உதவி செய்ததால் தீர்ப்பென்றும் என வற்புறுத்தினர். காரணம் இவ்வாறு மராத்நாள் பத்தியல்கள் வெற்றி பெறுவதை

அவர்கள் விரும்பவில்லை. அதனால் அவர்கள் அச்சமயத்தில் காலுக்கு வேண்டுகோளாகவும் உதவி செய்யத் தயாராக இருந்தனர்.

அமெரிக்கர்களின் மோரிக்கைக்கு நடுவர்கள் எம்மதிலும் தறுவாயில் ஒரு பெரிய ஆரவாரம் எழுந்தது. ஆம்! அமெரிக்க வீரர் ஜார்ஜ் ஜேம்ஸ் பத்தியல் பூமிக்கு மூலக் கொண்டிருந்தார் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காகவே அந்த ஆரவாரம். உடனே அமெரிக்கர்கள் தங்கள் கருதியை மாற்றிக் கொண்டனர். "பெட்டிக்கு உதவிதான்; அது உடனே நேரம்" எனக் கூக்குரலிட்டனர்.

ஆனால் ஆக்டிவியஸ்டுகள் பெட்டிக்கு உதவி செய்யவே இறுதியில் இத்தானிய நாட்டு பெட்டியோ மராத்நாள் பத்தியல்கள் மூலமாக தான் செய்தனர். அமெரிக்கர்களுக்கு இரண்டாவது இடம்தான் கிடைத்தது.

அமெரிக்காவின் கான்சுரூசெய்ஸ் தளத்தில் தடைபெற்ற ஒன்றிப்புப் பத்தியல்கள் ஒரு பக்கமே தடைபெற்றது. 2000 மீட்டர் பத்தியல்கள் பிரதான போட்டியாளர்களான ராஸ்ப் தளம் என்ற அமெரிக்காவும், காரி வெஜிஸ் என்ற பின்வாந்து நாட்டுக்காரரும் வெகு வேகமாகத் தங்களை வெற்றிக் கொண்டே போகும் ஓடும் சமயம் தங்கள் திடீரென வெஜிஸின் மூலம் சென்று அவரது பாதையில் வழிவகுக்க ஆரம்பித்தனர். இவர்கள் இரண்டு பேரும் ஒருவருக்கொருவர் இடைமறித்துக் கொண்டே வெற்றிக் கொண்டேத் தொடர்னர். அரங்கத்தில் குழுமியிருந்த ஊர்க்கைக்கான அமெரிக்கர்கள் காலு போ முதலில் வெற்றிக் கொண்டேத் தொடர்னர் என்பது பூமிவீடுகள், நிதிபுரமும் வெகுநேரம் பெற்றது வர எப்போது தெரிவாயும் கிழித்தனர். இறுதியில் ஒரு மணி நேர விவாதத்துக்குப் பின்னர் பின்வாந்து நாட்டு வெஜிஸ் 8000 மீட்டர் பத்தியல்கள் வெற்றி பெற்றதால் அவர்கள் அறிவித்தனர் உடனே பத்தியல் பூமிவீடு குழுவினருக்கு வசியம் ஆரம்பித்தனர். ஒரு சாரார் தலித் தான் முதலில் வந்தவர் என்று மத்தியர்கள் வெஜிஸ்தான் வெற்றிவானர் என்றும் உரக்கக் கத்திய வசியம் உண்டாக ஆரம்பித்தது.

நினைவு எட்டுக்கடங்காமல் மொவதக் கடை பத்தியல் அறிவிப்பாளர் பீம் ஜென்தி சாதியமாக "மைக்"கள் மூலம் தீர்ந்து. "தமது மதிப்புக்குரிய விருத்தினர்களை மூலம் செய்யாதீர்கள். செய்தால் அது அமெரிக்கர்களுக்குக் கெட்ட பெயரை உண்டாக்கும்" என்று கூறினர்.

உடனே வசியம் அடங்கிவந்தது.

அடுத்த ஆண்டு டிசம்பரில் மெக்ஸிகோவில் ஒன்றிப்புக் கமிஷனுக்குத் தடைபெறவிருக்கிறது. அங்கும் இவ்வாறு போல் சம்பவங்கள் தடைபெறும் இருக்காது....

காரணம்?

பலவித மொழிவெள்ளம் போகும் பாதை நாட்டு கிளையாட்டு வீரர்கள், தேசிய உணர்ச்சிமிருந்த ஊர்க்கைக்கான வீரர்கள், இவர்களை எட்டுப்படுத்துவது எல்லாம் சமையலியை கைவாயா?

ராஜாஜிதரம், முத்துவும் வீட்டுக்குள் வருவதை எதிராஜ் கவனித்தான். ராஜாஜிதரம் வீட்டிலுள்ள துறைமுகத்தில் தனது மகன் பிரஜாஜிதரம் கூப்பிட்டார்.

“பிரஜா! பிரஜா!” என்று உரக்கக் கூவினார் ராஜாஜிதரம். பிரஜாஜிதரம் புறப்பட்ட தன்னை அவர்களால் செய்து கொண்டிருந்தான் பிரஜா. வெளியே புறப்படும்போதுதான் பெண்கள் தங்களை அழகில் அதிகம் கவனம் செலுத்துகிறார்கள். தங்கள் வீட்டில் இருக்கும் போது அழுது வடியும் முகத்தோடு. எதையோ பறி கொடுத்தாற்போல் உட்கார்ந்திருக்கும் பெண்மணிகளுக்கு வெளியே புறப்படும்போது ஓர் உற்சாகம் பிறக்கிறது. வீட்டில் இருப்பவர்களுக்கு வட்சணமாகக் காட்சி யளித்து வீடு வட்கமீகரமாக விளங்க வேண்டும் என்று எண்ணமே இவ்வாறாக வட்டியில் அக்காளின் அவதாரங்களாகப் பலவித வரும் பெண்கள் வெளியில் மட்டும் அழகாகக் காட்சியளிப்பதில் அக்கறை செலுத்துகிறார்கள். வீட்டில் இருப்பவர்களைவிட வெளியே இருப்பவர்களுக்குத்தான் அவர்கள் கண்களில் மதிப்பு அதிகம் போலும்!

தந்தையின் குரல் கேட்போது பிரஜா, மாடியில் தன் உத்தரிக் கவித்து விட்டுக் கொண்டிருந்தான். எதி யுமே ஒழுங்காக இருப்பதைக் கவனித்து விடுவதுதான் தற்கால நாகரிகம். உத்தரிக் கவிப்பது நாரிமணிகளின் நாகரிகம், வகுப்புக்களைக் கவிப்பது மாணவர்கள் நாகரிகம், தொழிலாளர்களைக் கவிப்பது தொழில் நாகரிகம், பத்திரிகைகளைக் கவிப்பது கோயில் நாகரிகம், எட்சிகளைக் கவிப்பது அரசியல் நாகரிகம், மொழிவைக் கவிப்பது அரசியல் நாகரிகம். அசெம்பிளியைக் கவிப்பது - அதிருஷ்ட்யசமமாக அதுவும் ஒரு நாகரிகமே!

தந்தையின் குரல் கேட்ட பிரஜா, “வந்துவிட்டேன், அப்பா!” என்றான் இருந்த இடத்தை விட்டு நகராமலே. மேலே எதிராஜிடமும், முத்துவிடமும் ராஜாஜிதரம் பேசிக் கொண்டிருந்தார். “பிரஜாவுக்கு ‘வேட்’ ஆகிறது. பிரஜா இன்னும் ‘புரன்’ பண்ணிக்கிட்டு இருக்கு” என்று அவர் அதுத்துக் கொண்டார்.

“எனக்கும் ஒரு டிக்கட் வாங்கியிருக்கக்கூடாது ஸார்?” என்று கேட்டான் முத்து.

“நீங்க வருவீங்கன்னு எனக்கு எப்படி முதுவையே தெரியும் டாக்கர்? அதனாலே என்ன இப்போ? கவனம்

பிரஜாஜிதரம் 22

பயிர்ப்பு ஆயிப் பெண்
மைக்கே உரித்தான
குணங்களை வீட்டி
வேயே விட்டு விட்டுத்
தானே பெண்கள்
வெளியே புறப்படுகி
றார்கள்? ஏதோ வீட்டி
வாவது அந்தக் குணங்
கள் இருந்தால் சரி!

சாத்துக்கு அப்புறம் நீங்களும்
கிரிஜாவும் சேர்ந்து சினிமாவுக்
குப் போங்க!" என்று அசை
வழிந்தார் ராஜரத்தினம்.

இதைக் கேட்டுக் கொண்டே
இறங்கி வந்தாள் கிரிஜா.

"அப்பா! எங்க கல்யாணத்தை நிச்
சயம் செய்துவிட்டீர்களா? ரொம்ப
தாக்கல் அப்பா!" என்று சத்தோ
ஷத்தோடு கூறினாள் கிரிஜா.

"என்ன இது? ஒரு பெண் இப்படி
வெட்கத்தை விட்டுப் பேசுவானா?"
என்ற சந்தேகத்துக்கு இடமே இடை
யாது. வீட்டை விட்டு வெளியே
புறப்படத் தயாராக இருந்த கிரிஜா
வந்து கொண்டிருந்தாள் என்பதுதான்
தெரியுமே? அச்சம், மடம், நாணம்,

"ஆமாம், அம்மா! நம்ம டாக்டரை.
உங்க கல்யாணத்துக்கு அவரும் சம்
மதிக்கட்டார்" என்றார் ராஜரத்தினம்.

"அப்போ! எனக்கு வெட்கமா
இருக்குப்பா!" என்றாள் கிரிஜா. இக்
காலத்துப் பெண்கள் வெட்கப்படு
கிறார்கள் என்று அவர்கள் சொல்லித்
தான் மற்றவர்கள் தெரிந்து கொள்ள
வேண்டும். "வெட்கமாக இருக்கிறது!"
என்று சொல்லுவதற்கு முன்னால்
"அப்போ!" என்று பேசுக்குச் சேர்த்

தும் சொல்வதையும் பார்க்கிறோம்.
 "ஹீயோ!" என்ற சொல் சாதாரண
 மாகப் பயத்தைக் குறிப்பது. ஒரு
 வேளை பெண்கள் தாங்கள் சைடில்
 படுவதை நினைத்துத் தாங்களே பயப்
 படுகிறார்களோ என்னவோ, புரிவதில்லை!
 "சரி சரி! சிஸிமாவுக்குப் போக
 'ஸ்டம்' ஆயிடுச்சு. லா பைரோய்"

என்னுள் ராஜரத்
 தினம்.

"உங்களுக்கு
 டீக்கட் வாங்க
 வில்லை. கோவிச்
 கக் கா தீங்க"
 என்று முத்து
 ஸ்டம் உறியுள்
 கிசிறா.

ஏதோ சொல்லப் போகிறான் என்று
 தெரிந்து கொண்டான் முத்து. கிசிறா
 தொடர்ந்தான். "நாங்க வறுமையி
 லுறையும் அசோக்குக்கு விவாயாட்டுக்
 காப்புக்கிப்புகுங்க."

இத்தனை தேரம் ஸ்தலத்தில் ஸ்டம்
 கொண்டிருந்த அசோக்குக்குத் தன்
 பெயரைக் கேட்டவுடன் ஓர் உற்சாகம்

பிறந்தது. ஏதோ நாளை
 கத்தாவிறு. முத்து
 அவறிப் புடைத்துக்
 கொண்டு மாடிக்கு
 ஓடியான். புறப்படத்
 தயாராக இருந்த
 ராஜரத்தினம் இந்த

"அதனுமென்ன? அவர் அலிஸ்டர்
 டோட பேசிக்கிப்புகுப்பார்" என்னுள்
 ராஜரத்தினம் தம் மகக் கடினாரத்
 தைப் பார்த்தவாறே. இரவு மணி ஒன்
 பது ஆகியிருந்தது. ராஜரத்தினமும்
 கிசிறாவும் வெளியே போகும்போது
 கிசிறா வாயிலருகில் சற்று நின்று அவ
 டோடாக முத்துவைப் பார்த்தான்.
 "ஒரு விஷயம்" என்னுள் கிசிறா.
 அப்பை வார்த்தைகளில் குறைத்து

அமர்க்குததைப் பார்த்து
 தினுள். கிசிறா எதிரா
 னைய பார்த்து, "போய்
 அசோக்கைப் பிடிவுங்க!"
 என்று கூவியான். எதி

ராஜும் அசோக்கைப் பிஸ்தொடர்ந்து
 மாடிப் படிக்கில் தாவி ஏறியான்.
 இதற்குள் ராஜரத்தினம் அசையாமல்
 நிற்பதைப் பார்த்த கிசிறா, "அப்பா!
 இப்படி திக்கிறீர்களே! அசோக் டாக்டர்

கரைக் கடிக்கடப் போறது!" என்று
சத்திசூன்.

"ஓம்? நீ போய்த் தடுக்கிறது
தானே?" என்னுள் ராஜரத்தினம்.

"நான் எப்படி ஓட முடியும்? என்ன
தலில் ஓடிப் போட்டுக்கொட்டிடுகிறேனோ?"
என்னுள், தற்கால நாகரிகத்தை ஓட்டி,
உயர்ந்த குதிரைக் கொண்ட காலணி
போட்டுக் கொண்டிருந்தான் பிரஜா.
பெண்கள் தற்போது அணிபவ் கால
ணிகளுக்கு குதிரைக் குளம்பு போல்
குதிரைப் பாதம் போல் பட்டிருப்பதைப்
பார்த்திருப்போம். காலில் குளம்பிடுவதாகக்
குதிரைப் பாதம், என்ன தலில் ஓடும்;
வாலில்லாக் குதிரைப் பாதம் கூந்த
லில் குதிரை வால் கொண்டது;
கந்திரமாவைப் பிறந்த மேனியில் திரிய
முடியாத குதிரைப் பாதம் ஆண்ட
குதிரைப்படி; இப்படியாக மனித சமு
தாயம் மிருகங்களுக்கும் நங்குலங்களுக்கும்
இருக்கும் வித்தியாசங்களை நீக்கிக்
கொண்டே வருகின்றது. நாகரிகம்
நன்றாக முற்றும்போது இந்த வித்தி
யாசங்களை அடியோடு நீக்கி, மனிதர்
களுக்கும், மிருகங்களுக்கும் சரிதிகர் சமாத
மாக நின்று 'ஆண்டவன் படைப்பில்
அனைவரும் ஒன்றே' என்ற தத்துவத்
துக்கு விளக்கமாக அமைவார்கள் என
நிச்சயமாக நம்பலாம்.

ராஜரத்தினத்துக்கும் பிரஜாவுக்கும்
ஏற்பட்ட பிரச்சனை தீர்ந்து, இருவரு
மாகச் சேர்ந்தே மாடிக்குப் போவது
என்று நிர்மாணித்தார்கள். இதற்குள்
முத்து ஒல்லோர் அறையாகப் புதுத்து
புறப்பட்டுக் கொண்டிருக்க, அசோக்
கும் அவனை விடாமல் துரத்திக்கொண்
டிருந்தது. எதிராஜும் அசோக் பின்
னால் ஓடிக்கொண்டே விருத்தான்...
பிடித்து நிறுத்தத்தான் முடியவில்லை.
கடைசியாக முத்து குளிக்கும் அறையி
லுள் நுழைந்தான். அசோக்கும் துடித்து
தது. எதிராஜ் வந்து வாயெருகில்
நின்று "அசோக்! அசோக்!" என்று
கப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

அசோக் "சொக்" என்று குதிரைத்
தது. முத்து பயந்து எதிரி விழுத்
தான். சைவக் கல் தளரவில்லை
கிக்கொண்டே அறையின் ஒரு முனையில்
சென்றான். அவ்வாறு ஒரு சறுக்கி
செல்லும்போது தளரவில்லை இருந்த சை
வக் கற்களில் ஒன்று மட்டும் நன்றாக
தகர்த்தது. ஏறத்தாழ குளக்கால் அடி
சதுரத்தில் ஓர் ஒட்டை தளரவில்லை
ஏற்பட்டதைக் கவனித்து எதிராஜ்
அதையினுள் பாய்ந்தான். அதை
எட்டிப் பார்த்த அடில் அழகாக ஒரு
நகைப் பெட்டி இருப்பதும் அவனுக்குத்
தெரிந்தது. தான் தேடித் தவிர்த்த

அந்த தேக்கெல்லை இப்போது தன்
காலடியில் விடப்பதைப் பார்த்து
எதிராஜ் ஒரு நிமிடம் நிகைத்து நிள்
லான். அதை எடுக்க அவன் குனிந்த
போது ராஜரத்தினம் அந்தக் குளிக்
கும் அறையின் வாகையில் வந்து
கொண்டிருந்ததைப் பெரிசுச் சத்தத்தி
லிருந்து அறிந்து கொண்டது. தனது
காலரைச் சேட்டென்று தகர்த்துப்போன
சைவக் கல்லைப் பழைய நிலையி
லேயே சரியாகத் தள்ளிவிட்டான்.
இதே இருந்த முத்து இதே எதையுமே
கவனிக்காமல் தன்னைவே வெறித்துப்
பார்த்துக் கொண்டிருந்த அசோக்கின்
பார்வையிலிருந்து திடீரெனப்பத்தைத்
தாங்க முடியாமல் கண்ணை மூடித்
தியானத்தில் ஆழ்ந்தான்.

ராஜரத்தினம் அந்த வாகைக்கு
வந்தபோது எதிராஜ் எதுவுமே தெரி
வாதது போல் முத்துவின் பக்கத்தில்
நின்று அவனுக்குக் கை கொடுத்துத்
துக்கி விட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

ராஜரத்தினத்துக்கு ஒருவேளை நகை
இரகசிய அற இயற்கைக் கண்களில்
பட்டிருக்குமோ என்ற சந்தேகம் எழுந்
தது. "என்ன? இங்கே ஏதாவது
நடத்தறதா? முக்கியமா ஏதாவது நடத்
ததா?" என்னுள்.

"என்ன முக்கியமா நடக்கும்?"
என்னுள் எதிராஜ். இந்தக் கேள்வியை
அவன் கேட்டவுடன் 'ஒன்றும் நடத்
திருக்க முடியாது' என்று நினைவு இருப்பி
யடைந்த ராஜரத்தினம், "சரி, நீ
என்னாம் இதே போன்க, நான் இதோ
வந்துட்டேன்" என்று கூற எல்லோரும்
அறையை விட்டு வெளியேறினர்.

"சீக்கிரம் வரக்கூடாது. வெளியே
யுக்கு 'டைம்' ஆறது. மணி இப்போ
ஒன்பது காக்" என்று எச்சரித்துவிட்
டுச் சென்றான் பிரஜா.

அனைவரும் சென்றபிறகு ராஜ்
ரத்தினம் சைவக் கல்லை தகர்த்தி,
நகைப் பெட்டி பத்திரமாக விருப்பதைக்
கண்டு நிரூபிப்போடு மீண்டும் முடி
விட்டு தகர்த்தார். 'என்ன இருந்தா
ளும் என் எமர்ஜென்சி, எமர்ஜென்சியம்
தான். யாருமே சந்தேகப்பட முடியாத
இடத்தில் வைத்திருக்கிறேன். வசை
ரூபாய் பெறுமான நகை நிறத்து
கிடக்கும் குளிக்கும் அறையில் இருக்
கும் என்று எத்தகத் திருட்டும் கூண்டு
பிடிக்க முடியும்?' என்று அகமகிழ்ந்து
இதே இறங்கி வந்து பிரஜாவோடு
வாஜைக்கு வந்தார். முத்துவைக்
காலுமல் "டாக்டர் எங்கே?" என்னுள்.
"நாய்க்குப் பயந்து ஓடியிட்டார்
போகிறாருது" என்னுள் பிரஜா.

கனியான
உடை உழக்கோடு
கீங்கள்
காலமெல்லாம்
திருவே
தூக்கர்ஸியின்
everfresh

சென்ற டிசம்பர் மீட்டிங் கால
போன்ற ஆடை, 'எவர்ஃப்ரெஷ்'
கொண்டு திரைப்படம் (87% மெர்சர்,
33% பற்றா) கொண்டு...கொண்டே,
எல்லாவற்றும் ஒன்றாக...கொண்டே
கொண்டே...கொண்டே...கொண்டே
கொண்டே...கொண்டே...கொண்டே
கொண்டே...கொண்டே...கொண்டே

தலை, உடம்பைத் தவிர்த்து விடுவதற்கு
TEENLUXURY
குத்தியாகிட்ட 100% பற்றாதிருக்கா,

அடுத்த பருவத்தில், கல்கிடுகி,
ஆட்டிங், கல்கிடுகி, கல்கிடுகி, கல்கிடுகி,
கல்கிடுகி, கல்கிடுகி, கல்கிடுகி, கல்கிடுகி,
கல்கிடுகி, கல்கிடுகி, கல்கிடுகி, கல்கிடுகி,
கல்கிடுகி, கல்கிடுகி, கல்கிடுகி, கல்கிடுகி,

திருவிழாவுகளை வந்தி. கி
விழிப்பு விழிப்பு கொண்டு, கி...
திருவிழாவுகளை வந்தி. கி...
திருவிழாவுகளை வந்தி. கி...

தூக்கர்ஸி க்ரூப்

தூக்கர்ஸி க்ரூப்
தூக்கர்ஸி க்ரூப்
தூக்கர்ஸி க்ரூப்

© 1998 TM

"நல்ல டாக்டர்" என்றார் ராஜ்ஜிதன். சிவம்புவதற்கு முன் காரத்தைக் கூப்பிட்டார். "இந்தாப்பா வந்து கதையைப் பூட்டிச் சாவியை என் கிட்டே குடு" என்றார். சிறிது நாட் களாகவே அவருக்குச் சிங்காரத்தின் மீது ஓர் இனம் புரியாத சந்தேகம். டாக்டர் அஸிஸ்டன்ட் எதிராளியும் அவர் ஒருவரை பலத்தோடுதான் பார்த்தார். எதற்கும் ஜாக்கிரதை யாக இருப்பதுதான் தலம் என்று தீர்மானித்துத்தான் வீட்டுக் கதவைப் பூட்டிச் சாவியைத் தம் கையில் தரு மாறு சிங்காரத்துக்குக் கட்டிக் கட்டி டாக்டர். சிங்காரமும் வேறு வழியின்றி அல்லாறே செய்தான். ராஜ்ஜிதன் மும் கிரிஜாவும் சிவீமாவுக்கும் காசிக் ஏறிய புறப்பட்டார்கள். காசு சென்று மறைந்தவுடன், வீட்டுக்கு வெளியே விடப்பட்ட எதிராஜும் சிங்காரமும் சற்று ஒதுங்கிச் செடிகளின் அருகில் சென்றார்கள்.

"சிங்காரம்! இன்னிக்கு ராத்திரியே முடிச்சுட வேண்டியதுதான். தகை யைக் கண்டு பிடிக்கட்டேன்" என்றான் எதிராஜ்.

"என்ன? எங்கே?" என்றான். சிங்காரம்.

"எல்லாம் சொல்றேன். இவங்க சிவீமாப் படம் முடிஞ்சு வரதுக்குப் பன்னிரண்டரை மணிக்கு மேலே ஆகும். ஊர் சப்தம் ஒஞ்சு கொஞ்ச நேரத்துக்கெல்லாம் கமாரா பதினெண் றரை பன்னிரண்டு மணிக்கு நம்ம காரியத்தை முடிச்சுக்கிட்டு இங்கிருந்து நழுவிடலாம்."

"கதவைப் பூட்டிட்டாங்கனோ! படு பாவியா!" என்று அங்கவாய்த்தான் சிங்காரம்.

"கவலைப்படாதே! தோட்டத்து வழியா எவ்விதக் குறிக்க இடம் பார்த்து வச்சிருக்கிறேன். பின்பக்கம் மாமரம் இருக்காதே. அதிலே ஏறி மாடியிலே குதிக்கலாம்" என்று ஹதிரியம் கூறினான் எதிராஜ்.

இருவரும் நகர்ந்தார்கள். ஒரே நியி டங்கள் கழிந்தன. செடி மறைவி லிருந்து முத்து வெளிப்பட்டான். நாய்க்குப் பயந்து ஓடி வந்தவன் இங்கு தான் வந்து மறைந்தான். இப்போது எதிராஜும் சிங்காரமும் பேசியதைக் கேட்டுத் திடுக்கிட்டார்கள். என்ன செய்வது என்று புரியாத நிலையில் தெய்வம்தான் துணை என்று நினைத்து உடனே ரவினாய் பார்ப்பது என்று தீர்மானித்தான்.

முத்து ரவினாய் பார்த்து ஓடி வந்து கொண்டிருந்தபோது ரவி சின்னதுரை

வீட்டுத் தோட்டத்தில் பட்டாளிய னோடு பேசிக் கொண்டிருந்தான். பட் டாளியனின் காகில் விழாத குறையாக ரவி கெஞ்சிக் கொண்டிருந்தான்.

"இதோ பாருப்பா! ஏன் இந்த மாதிரி ராத்திரி நேரத்திலே வந்து கழுத்தை அறுக்கறே? மணி பத்துக்கு மேலே ஆகுது. காத்தான் எல்லா ஏற்பாடும் செம்பிறெனே. விக்கிரயப் பத்திரத்திலே எங்க அப்பா கை வெளுத்தை நான்க்கே லாங்கித் தரேன். தயவுசெஞ்சு இப்போ இங்கே நிக்காதே. வாராவது பார்த் தாங்கன்னு தான் இத்தனை நாள் பட்ட கஷ்டம் எல்லாம் விழுந்திடும. போயிடு" என்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

"தம்மன் கையிலே பணம் வசூலிற் வரைக்கும் நம்பங்கி தூக்கம் வரது இல்லை" என்று கூறி நகர்ந்தான் பட்டாளியன். பட்டாளியன் போன வுடன் முத்து வந்து சேர்ந்தான்; தான் கண்டதைவும் கேட்டதையும் ஒன்று விடாமல், கூறி முடித்தான்.

ரவி, "சரி முத்து. இந்தத் திருட்டை நீ எப்படியாவது தடுக்கணும். நான் சொல்வித் தர மாதிரி செய்" என்று முத்துவிடம் கூறினான்.

"நீ சொல்வித் தர மாதிரி என்னுடைய செயல் முடியாது. நீயே வந்து செஞ் சுடு" என்றான் முத்து.

"என்னுடைய இப்ப வர முடியாது. தான் இப்பவே எங்கப்பா கிட்ட ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசணும்."

"என்ன அது?"

"எங்க வீட்டை வீக்க வேண்டிய நிலைமைவந்துச்சு. அதைப்பத்தி அப்பா கிட்டப் பேசணும். நீ முதல்வே ராஜ்ஜிதன் வீட்டிலே போய் இரு. நான் எங்கப்பா கிட்டப் பேசிட்டுப் பின்னாலேயே வந்துடறேன்" என்றான் ரவி.

"அப்பறம் வந்து அப்பா கிட்டப் பேசேன்!"

"இங்கே முத்து! இனிமேலும் அதைப் பத்திப் போமல் இருந்தா என் மனை ஒரு நிலையிலே நிக்காது. நீ எதிரிய மாகப் போ. நான் வந்துவிடறேன்."

"சத்தியமா வருவியா? உன்னை நம்பித்தான் நான் போறேன்!"

"சத்தியமாப் போ. நான் கண் டிப்பா வந்துடறேன்" என்று ரவி கூறி, முத்து வீட்டும் ராஜ்ஜிதனின் வீட்டுக்குப் புறப்பட்டான்.

பட்டாளியன் சிங்காரத்தைப் பற் றித் தந்தையிடம் பேசிக் கொண்டிருந் து முத்துவிடம் கூறிய தீர்மானத்தின்படி ரவி தன் தந்தைக்காகத் தோட்டத் திலேயே காத்துக் கொண்டிருந்தான்.

இவனுடைய இரங்குக் குதூகலத்துக்குக் காரணம் எதரிய வேண்டுமா? 43-ம் பக்கம் பாருங்கள்!

'மற்றவர்களுக்குத் தெரியாமல் அது ரோடு இது பற்றிப் பேசிக் கொடுத்து விடவேண்டும்' என்று நினைத்தான் ரவி. சாப்பாட்டுக்குப் பிறகு இரவு காலார நடந்து வருவதாகக் கூறி, வெளியே சென்றிருந்த சப்பாபதியின் வரவை நோக்கி ரவி திங்குன்.

இரவு மணி பன்னிரண்டு அடிக்கச் சில நிமிடங்களே இருந்தன. ராஜ ரத்தினம் வீட்டுத் தோட்டத்திலே திழ்ச்சிகள் வேகமாக நடக்க ஆரம்பித்தன. எதிராஜ் ஒரு மாமரத்தில் ஏறி மாயியிட்டு விட்டான். குளிக் குளிக் அறைக்குள் சென்று அவையைக் கவனித்தார். இரவு அறைவிலிருந்து நடைபெட்டியை எடுத்துவிட்டு இரவு அறைவையே முடிஞ்சு. நடைபெட்டியைத் திறந்து அந்த ஜாழ்வையமான நெக் வெளைய ஒரு நிமிடம் மனமாரக் கண்டு மிழ்ந்து விட்டு அதை எடுத்துக் கொண்டு மீண்டும் தான் எவிரிக் குதித்த மரத்தின் அருகில் வந்து இறங்குவதற்கு ஆயத்தமானான். மேலே சிங்காரம் திடுக்கிட்டு என்று எட்டிப் பார்த்தான். அந்த இருட்டில் அங்கு ஓர் உருவம் இவனுக்காகக் காத்து நித்பது தெரிந்தது. "சிங்காரம்!" என்று மெதுவாகக் கூப்பிட்டான் எதிராஜ். "உம்?" என்று அந்த உருவம் பதிலளித்தது.

"நெக் வெளையப் போடறேன். பிடிச்சுக் கொடு" என்று கூறிவிட்டு எதிராஜ் நெக் வெளையப் பெட்டியோடு மேலே போடக் மேலே காத்து நின்ற உருவம் அதைப் பிடித்துக் கொண்டது. ஆனால் எதிராஜ் எற்றும் எதிர்பாராத விதமாக அந்த உருவம் நடைபெட்டியை எடுத்துக் கொண்டு ஓட ஆரம்பித்தது. எதிராஜ் துணுக்குற்றான். "என்ன இது? சிங்காரம் தனக்குத் துரோகம் செய்

கிறது!" என்று திடுக்கிட்டான். எதிராஜ் அப்படியே மரத்தின் வழியாகத் தானிக் குதித்து அந்த உருவத்தைத் துரத்திக் கொண்டு ஓடினான். நெக் வெளைய வழியே ஓடுமபோது ஏதோ ஒரு விளக்கு வெளிச்சத்தில் நடைபெட்டியைக் கொண்டு ஓடும் அந்த உருவத்தை எதிராஜ் தன்னைக் கவனித்தான். அது முத்து என்று தெரிந்தது. எதிராஜ் குதிக்காமல் விடப்படி அறிவித்தது. "இந்த அசட்டுக்கு இவ்வளவு துணிச்சலா? சிங்காரம் என்ன ஆனான்?" என்று நினைத்தவாறே முத்து வந்து துரத்தினான்.

"எதிராஜ் நடைபெட்டியை மேலே போடும் போது முத்து எவ்வாறு அங்கு வந்து தயாராக நின்று?" என்பது பெரிய விஷயமல்ல. ரவியின் சொல்படி ராஜ ரத்தினம் வீட்டுக்குத் திரும்பி வந்த முத்து எதிராஜ் சிங்காரத்தைக் மேலே திடுக்கிட்டு சொல்லி விட்டு மாயிட்டு விட்டான். பார்த்தான். அவர்கள் பேசுவதைக் கேட்டு, "எதிராஜ் மேலே விழுந்து நடைபெட்டியைத் தூக்கிப் போடப் போகிறான். அது மேலே சிங்காரம் கையில் வந்து விழப் போகிறது! பிறகு எதிராஜ் இறங்கி வந்து இரு குருமக ஊரை விட்டு ஓடப் போகிறான்" என்பதையும் அறிந்து கொண்டான். எதிராஜ் மேலே ஏறிச் சென்ற பிறகு, அவன் திரும்பி வருவதையே எதிர்பார்த்து அங்கு காத்திருந்த கொண்டிருந்த சிங்காரத்தையே உற்றுப் பார்த்தான் முத்து. தன்னால் வீட்டுக்குள் விடப்பட்ட திருடனின் செயலைத் தானே தடுக்க இதை விட்டால் வேறு சந்தர்ப்பம் கிடைக்காது என்பதை உணர்ந்தபோது அவனுக்கு ஒரு வெறியே வந்தது. அருகிலிருந்து ஒரு குண்டாந்தடியால் பின்புறமாகச் சிங்காரத்தின் மண்டையில் ஒக்க ஓர் அடி அடித்தான். சிங்காரம் வீழ்

தான். அவரைச் செடி மரத்தில் தன்வி லிட்டுத்தான் முத்து அந்த இடத்தில் நின்றுகொண்டிருந்தான். சேழை நடத்த வந்ததை அறிவாத எதிராஜா தகையைப் போட முத்துவும் அதைப் பிடித்துக் கொண்டு ஓடியான்.

இப்போது முத்துவும், அவரைத் துரத்திக் கொண்டு எதிராஜாவும் பன தெருக்களில் ஊழியாக ஓடிக்கொண்டிருந்தார்கள். மணி கமாரி பன் வீரன்டரை இருக்கும்.

இதே நேரத்தில் கெரிமாப் படம் குடித்து, ராஜரத்தினமும் கிரிஜாவும் தங்கள் விட்டுக்கு வந்தனர். தங்களுக்கு முன்பாகவே அங்கு ஒரு போலீஸ் ஜீப் வந்து நின்றதை அவர்கள் கவனித்தார்கள். விஷயம் புரியாமல் ராஜரத்தினம் பயந்து, அவசரமாகக் காரிலிருந்து இறங்கினார். இவ்விபேக் டர் ராஜரத்தினத்திடம் "நீங்கதானே மிஸ்டர் ராஜரத்தினம்?" என்று கேட்டார்.

"ஆமாம்" என்றார் ராஜரத்தினம். "இவ்விபேக் டர் ஊர், இதென்ன இந்த வேலாயிடு? என்ன நடந்துவிட்டது?"

"ஒண்ணுமில்லை. எதுவும் நடக் கிறதற்கு முன்னாலே தடுக்கணும்னு தான் வந்திருக்கோம்" என்று ஆரம்பித்து, டாக்டர் மேகநாதனிடமிருந்து அறிந்து கொண்ட விஷயங்களை ராஜ ரத்தினத்திடம் கூறினார் இவ்விபேக் டர்.

'டாக்டர் மேகநாதன் அடித்துப் போட்டு, அடைத்து வைத்துவிட்டு, அவர் பெயரைச் சொல்கிக் கொண்டு யாரோ நிறுட்கள் தம் வீட்டில் தகையைத் திருடுவதற்காகத் திட்டம் போட்டு வந்திருக்கிறார்கள்' என்று புரிந்து கொண்டார் ராஜரத்தினம். முத்துவும் எதிராஜாவும் கூட்டாளிகள் என்று தீர்மானித்தார். முத்து வைத் தியம் ஏதும் செய்யாமல் நாய்க்குழப் பயத்து ஓடிக்கொண்டே விருத்ததை வெல்லாம் நினைத்தார். "நிடுவதானே! அதுதான் நான்யக் கண்டு அப்படிப் பயப்படுகிறேன். அப்பாவி மாமிசீ இருந்து கொண்டு என்ன வேலை செய்யப் பார்த்திருக்கிறான்!" என்று நினைத்துத் திகைத்தார். அவர் தமது சந்தேகங்களை இவ்விபேக் டரிடம் விவரமாகக் கூறினார்.

இவ்விபேக் டர், "சரி, இதுவரைக் கும் ஒண்ணும் நடக்கலை. உடனே அந்த ரெண்டு பேரையும் 'அரெஸ்ட்' பண்ண வேணும். டாக்டர் மேகநாதன்னு சொன்ன ஆள் எங்கே?" என்றார்.

"என் சிநேகிதன் சின்னதுக்கர விட் டியே தன் அப்பாவோட போய் இருக்

கிறான். அங்கே என்ன திட்டமோ? தெரியலை" என்றார் ராஜரத்தினம்.

"சரி, உடனே அங்கே வந்து அந்த ஆளைக் காட்டுங்க. நான் 'அரெஸ்ட்' பண்ணிடறேன்" என்றார் இவ்விபேக் டர்.

ராஜரத்தினம் ஒன்றும் புரியாமல் விழித்துக் கொண்டு நின்ற கிரிஜாவை புறம் அழைத்துக் கொண்டு, தம் காரில் ஏறிப்போய், போலீஸ் ஜீப்பில் இவ்விபேக் டர், கான்ஸ்டபிள்கள் சேதம், அவசரப் பின்தொடர்ந்தார்.

சற்றுக் காலார நடத்து வருவதாகக் கூறிக் சென்ற சபாபதி பீக்கக்குச் சென்று மணலில் படுத்தவர் சந்திர கண்ணலர்ந்து விட்டார். எழுந்து பார்த்தபோது மணி பன்வீரன்டாவி லிருந்தது. அவசரம் அவசரமாகச் சின்ன துரை விட்டை நோக்கி நடத்தார். அவர் சின்னதுரை விட்டு வாகனங்கு வருவதற்கும், ராஜரத்தினம் தம் து காரிலும், இவ்விபேக் டர் போலீஸ் ஜீப்பிலும் அங்கு வந்து செருவதற்கும் சேவாக இருந்தது.

ராஜரத்தினத்துக்குக் காரில் வரும் போதே ஒரு பெரிய சத்தேகம் பிறந்து விட்டது. 'பெரிய டாக்டர்' என்று சொன்னவர் இங்கு இருக்கிறான். ஆனால் உதவி டாக்டர் எதிராஜா தன் வீட்டிலேயே அல்லவா இருக்கிறான்? அவன் தகையை ஏதும் செய்துவிடக் கூடாதே, அது பத்திரமாக இருக்கிறதா என்று பார்த்து வேண்டும்' என்று அவர் மனம் படபடத்தது. 'சரி இவ்விபேக் டருக்கு இந்தப் பெரிய டாக்டர் வேண்டுகாரலை அண்டயானை காண்பித்து விட்டு விட் டுக்கு விவரம் வேண்டும்' என்று தீர் மானித்தே வந்து ஓர்ந்தார்.

இப்போது அவருடைய காரில் விளக்கு வெளிக்கேற்றிச் சின்னதுரையின் விட்டு வாகனில் சபாபதி தீற்பதைப் பார்த்தார். இவ்விபேக் டரிடம் அவசரம் அவசரமாக, "அதோ அவர்தான் தம்ம் ஆனில் அப்பா, இவர் பீக்கி தான் எங்க வீட்டிலே டாக்டர் மேகநாதன்னு சொல்கிக்கிட்டு வந்தது" என்று சபாபதியைச் சுட்டிக் காட்டி விட்டு, இவ்விபேக் டரின் பதிலுக்குக் கூடக் காத்திராமல், காணரக் விளப்பிக் கொண்டு தம் வீட்டை நோக்கி விவரத்தார். முத்துவின் தகப்பனாராகச் சபாபதி ராஜரத்தினத்திடம் அறிமுகப் படுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தார். அதனடி வத்த குழப்பம் இது. இவ்விபேக் டர் சபாபதியை நோக்கி வந்தார்.

இதே சமயத்தில் தோட்டத்தில் தந்தைக்காகக் காத்திருந்த ரவியும் தந்தையை நோக்கி வந்தான். (தொடரும்)

மலிஞ்சலியான மனவாழ்வுக்கு
திட்டமிடத் தருணம் இதுவே

இன்றே I.O.B.யில்

ஒரு சேவிங்ஸ் கணக்கு ஆரம்பியுங்கள்

சேமிக்கக்காரணம் எதுவாயினும்
ஐஓபி உங்கள் பாங்காக இருக்
கட்டும்

ஐஓபி-பணிசெய் அளவு திறன்
உண்டு, உம்முடன் பழகும்
அளவு பணிவுண்டு

இந்தியன் ஒவர்ஸீஸ் பாங்க் லிமிடெட்

தலைமை காரியாலயம்: 151, மவுண்ட் ரோடு, மதராஸ்-3

M. C. குந்தகதயா, சென்னை G. லக்ஷ்மிநாராயணன், வேலூர் அனேகூர்

100-4190

அறுபத்தெட்டு பற்றி ஆறுபேர்!

1965-ல் அகதர்பற்றி நினைப்பில் கொஞ்சம் அச்சமாகத்தான் இருக்கிறது. என்னை? பொறுத்த வரை கிட்டி ஆண்டு 67 போலீஸ் இருந்துவிட்டால் நல்லது என்று சொல்லுகிறது. உங்களுக்கு விவரம் இருக்கிறதா? தான் என்றிருக்கும் தமிழ்த் திரைப்படத் துறை அப்படி இருக்கிறது. 67ல் தமிழ் பட விலைகளைப் பிளிக்ஷென்ட் ரெய்ம்மன் கரும் ஆரம்பித்துவிட்டது. பொருளாதார மந்தத் துறை பிரமாந்தரமேதே நான் சொல்லவில்லை, அது ஒரு பக்கம் இருக்கவே இருக்கிறது. நான் சொல்லும் காலத்தி் மாந்தத்திற்கும் கேரளாவிற்கும் தமிழ் படங்கள் நிகரம் ஒரேம். இப்போது நினைவம் மாறி விட்டது. கன்னட படங்கள் வெளிவரத் தொடங்கி விட்டன. மலையாளம் படங்கள் அதிகமாகத் தளரிக் கொள்ளுகிறார்கள். அவர்களால் குறைந்த முதலீட்டில் படங்கள் தளர்த்து வெளியிட முடிந்தது. குறைந்த கால அளவிலும் படமேதும் முடித்து வெளியிட முடிந்தது. அந்தப் பிரதேசங்களிலேயே லாம் இப்போது தமிழ் பட மார்க்கெட் 'கொண்ட' தான். ஆகவே தமிழ் படங்களின் விலையேற வில்லை என்றுகூறியது. முதலீடு செல்பவர்கள் தங்களுக்கு நினைத்தாலே!

1967 இதோ முடியப் போகிறது. இவ் வாகுடம் மக்களிடம் பல காரணங்களினால் துப ரத்தில் ஆழ்ந்தியதே தவிர, நன்மைமையதும் கைத்தையும் குறைவாகத்தான் அளித்தது. பொதாக்குறளுக்குச் சமீபத்தில் பூசும்பம் வேறு ஏற்பட்டும் பலத்த கோத்ததை உண் டாக்வி விட்டிருக்கிறது. 1968ம் வருட மாவது மக்களுக்கு நன்மைமையக் கொடுக்கக் கூடிய வருடமாக இருக்க வேண்டும் என்று இதறவரை வழிபடுகிறேன்.

ஏறத்ததிலும் க்தாபனங்களிலும் சட்ட சபைகளிலும் சச்சரவு, மனக் கசப்பை ஏற் படுத்தும் மாபெரும் கவரங்கள். மத்திய சர்க்காரின் ஆட்சித் திறன் மங்கல், குழப் பத்திலெய் ரூபி கண்ட கட்சிகளின் திட்ட மிட்ட கிளர்ச்சி, இவைகளெல்லாம் சேர்ந்து 87ல் துறையாத்ததில்பால் ஏற்பட்டிருக்கும் தம்பிக்கைகளையே தகர்க்க முயல்தான். சம் தர்மம் என்ற சொல் அடிபட்டாலும், தர்மம்

பாபுபதி

எம். எல். கி.

2

குழிப்பத் திவகி

3

தாமரை படங்களைத் தளர்த்த வேண்டிய என்யது கற் பங்கோடு நிறு கொள்ளுக என்யதும் தமிழ் படத் துறையிலே, கவிதைவிலே இருக்கும் மாற்ற முடிவாத நிரந்தர வாக்பொருளிடம் பேரல் தமிழ் படத் துறையி லும் சில 'பெர்மெனென்ட் பார்மூன்கள்' உள்ளது. அதை மாற்ற முயற்சிபவர்களுக்கு உற்சாகம் அளிக்க ஆர் கிடையாது. இந்த வாகையில் மன்களாடு படத் துறை அதிகப்படம் பெற்றது.

யரும் ஆண்டில் 'முறு நான் ஓடின படம்' என்ற பெருமையுடையதும் ஆண்டம் டைட்டாக்ஸ். துறையி லுள்ள வாக அளவுக்குத் தங்கக் கட்டித்ததைச் சுருக் கிக் கொள்வார்கள். அந்த நிலை இப்போதே ஆரம்ப மாகிவிட்டது. இப்படியே இருந்தாலும் பேரலாம்! தொழில் பிழைத்துக் கொள்ளும். தூங்குகும் பிழைத்துக் கொள்ளோம்.

கே. பரவசத்தி: திரைப்பட டைரக்டர்

வரவரக் குறைத்து விட்டது. பல துறை களிலும் நாணயமும் மெலித்து விட்டது.

பாரத தேசம் தர்மத்துக்காகப் பேர் போனது. விவரப் பகவான் ஸட்சம் கிரத் தங்களடங்கிய பாரதத்தை எழுதிவிட்டு, அதன் முடிவிலே 'கையைத் தூக்கிக்கொண்டு கதறுகிறேன்! தர்மத்திலுலேதான் எவ்வா நவன்களும் ஏற்படுமே தவிர வேறென்றிருந்து மங்கல், யாரும் இதைச் சொல்லாப்பதில்லை' என்று வருத்தத்துடன் முடிக்கிறார். அந்த நிலைதான் இப்போது இருக்கிறது.

அந்த அரசியலும் தர்மத்தை அடிய்பாண்ட யாகக் கொள்ள வேண்டும். ஒய்கொரு

யையும் தன்னை ஒரு மாபெரும் தலைவர் என்று தீர்க்குதல் கண்ணாடி முன் தின்று பெரு மிதமடைபுள் நிலை இருந்தது. "சைலன்" (Sylain) முடிவடைந்தபோது என்னமோ பல பல்களின் ஐயுடனாக அனுபவமாக முடிந்தன. பல கண்கள் திறுதளங்கடிக் திறக் கப்படிக்குந்த நாட்களை விட முடிபட முடிந்த நாட்களை மிதி.

தொழில் பெருக்கம், அதிக உற்பத்தி என்ற
மூலங்கள் ஒரு பக்கமும்; வேலை திறத்தல்,
தொழிலாளர் தகராறு என்ற கஷ்டங்கள்
மறுபக்கமும் ஒரேத்துருளினேற்றப் பாதைக்கு
முட்டுக்காட்டல் செய்து கொடி பிடித்ததும்
இந்த 87ம் ஆண்டில்தான். தொழிலாளர்கள்,
திரவாகத்தினர் உறுவு வசதாமல் சீர்கே
டடைந்து தனிப்பட்டவர்களின் பொருளை
தாருமும் தேசியப் பொருளை தாருமும் சேர்த்து
பாதிக்கப்பட்டனர்.

1987ம் ஆண்டு ஒரு கோதீசை ஆண்டு. இந்த ஆண்டில் வேதநகரிலும் துவரிகளும் மக்கள் கற்றுக் கொண்ட படிப்பின் அதிகம். 1988ம் ஆண்டில் தாங்கள் கற்று படிப்பின் பின் பரபரப்பு அவர்கள் புத்தகங்களைக் கொண்டு சித்தார்த்தநகரையும் கோட்டாளுகையும் துவக்கி, காங்கிரஸ்களில் ஒரு புது மலர்ச்சியைக் காண்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். 1988ம் ஆண்டு நீரவையாக இந்த ஆண்டில் தன்மை பரக்கும் ஆண்டாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். —**பி. ராமசுந்தர்.**
என்போம். இத்தியா திருவள்ளம்

1963ம் ஆண்டுத் தொகுக்கப் பெரியவரவரை இருந்
தும் எப்படித்தான் ஒருவர் இப்போதே வேண்டு
வியிருக்கிறது. பரமசிவமயமிருந்த 1947க்கு இதை
இரு நல்ல மாதிரியாக இருக்கிறது.
எந்தவாறு எங்கும் நினைத்து வேலாக வேண்டும்.
மக்கள் வாய்க்காக்க இருந்துள்ள இவ்வகை செய்தம்.
உணவுகள் இருந்தே தான்.
உதாரணமாக முதலில் மேலும் மேலும்
என்று பெரியவர உணவாகி மக்களிடம் வேலாகி

சென்னை, ஏப்ரல் 24: அமைதி கருத்து
காங்கிரஸ்.

ஆகாதிதேவியை தாண்டித்தகுடி போயிருக்கும் இம்
நாயக விகிடுவெல் போதையு போதையன் போதையனாக
குறி பிடித்துக் கொண்டு திரிந்து நகரகியை எடுத்துக்
கொண்டு போகிறது. இதுதான் விவரமாகத் துணைப்பி
டும் போதையன் உதவியும்.

தற்போது இலங்கை அரசின் நடவடிக்கைகள் மிக வேகமாகக் கொண்டு சென்றுள்ளதும் தாங்களிடம் உள்ளவர்கள் எல்லாவிடங்களிலும் தகுந்த அளவுக்குள்ளேயே அமைந்துள்ள இல்லங்களில் குடியேற்ற வேண்டியது உடனடியாக, இத்தகு நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்று அரசு உறுதியளித்துள்ளது.

இந்த 64 தாள் ஸ்கேட் அட்டைகள் சென்னை வில் உட்கட்டிவிட்டது. தங்க நகை எல்லாம் போட்டுப் பார்த்துப் போனதற்கும், உலகம் நம் அம்மையைப் போட்டதற்கும் இந்த ஸ்கேட் அட்டைகள் உதவியது. 1944 ஜனவரி-மார்ச் தாள் 60 சென்னை.

— கே. என். வேங்கடராமன்,
வேலி தாட்டு அஞ்சலகப் பிரிவு
ஆலோசகர்

1958 ஏப்ரல் இரூக்க வேண்டும்? தஞ்சாவூர் இரூக்க வேண்டும் என்றுதான் யாரும் சொல்லுவார்கள். தாமரைப் போகட்டும் என்று சொல்லுங்கள்? எங்கேயும் வாழ முடியாது என்பார்கள் தானே?

என்கூறாத மூலதனமீதும் மலிந்து விடக்கூடிய நூல்கள் மட்டுமே ஒழிப வேண்டுமானாலும், உண்மையான தாட்டுப் பற்று உணர்ச்சி ஒழியாதுவர உண்டாகிறது ஏற்பட வேண்டும். இந்த உணர்வை ஸட்டி ஸளார்க்கும் கிரதர்திக் என்கோரும் பங்கெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இத்தர்ப்புக் பிரச்சினைகள் நீர இந்த கிரதம்தரன் வழிகாட்டும். குறுகிய எண்ணக்கள் மூலதனமும் அடிப்படையாக வாழ்க்கையின் உபேட்சம் ஏற்படவும் 1968 உதவக்கும் உதவும் எவ்வே தாலும் உட்படுதல்.

— எம். சந்திரன்.

"നമ്മുടെ നഗര പരിസ്ഥിതിയുടെ ഭാവനം
എന്നിരിക്കട്ടെ!"

“இது உயிரிழந்தவர்களுக்கு அளிக்கும் உதவி. இதை உயிரிழந்தவர்கள் — எங்கள் உயிரிழந்தவர்கள்!”

கல்வூக்குள் நுரம்

அத்தியாயம் 50

எதை நினைத்து அழுதான்?

பனிக் காலத்தின் கடுமையிலும்
இரவுப் போர்வைகூட இல்லாமல்
சிறைக்குள் முடங்கிக் கிடந்தான்
ரங்கமணி. விடிந்தால் அவனுக்கு
விடுதலை. அதைப் பற்றி அவனுக்கு
அக்கறை இல்லை. அவனுடைய விடுதலை
யைப் பற்றி நாடித்து நாட்களுக்கு
முன்னால் அவனிடம் சிறை அதிகாரி
கூறியபோது, ரங்கமணியிடம் எத்தமிற

பரபரப்பும் தோன்றலிலும். இந்தியா
விடுதலையடைந்துவிட்டது என்ற செய்தி
கூட அவன் இதயத்தைத் தீண்டவில்லை.
துத்து ஆண்டுகளாகச் சிறையில் ஓர்
இயத்திரத்தைப் போலவே காலத்தைத்

ஒலிச்சிகிழா இரண்டாவது பரிசு நாடல்

நவசூனி 106

கடத்தி விட்டான். அவனுக்குச் சிறையும் வீடும் ஒன்றுதான். வெளியில் வந்தால் அவனுக்கு வேண்டியவர்கள் யாரி இருக்கிறார்கள்? எதை நினைத்து அவன் ஆவலோடு வெளியே வர வேண்டும்? யாருக்காக அவன் வாழப் போகிறான்?

அவனுடைய பிரிவைத் தானாமல் அவன் சிறைக்குள் சென்ற ஒரு வாரத்துக்குள் அவன் தாத்தா இறந்த செல்டி அவனுக்குக் கிடைத்தது. அப்போது அவன் அழவில்லை. ஒரு நீண்ட பெருமூச்சுத்தான் வெளி வந்தது. சிறுவர் கடைசியில் மன

வேதனைகளிலிருந்து விடுதலை வடைத் தாரே என்றுதான் நிரூபித வடைத் தான். அவரும் போனபிறகு அவனுக்கு வெளி உலகில் வேறு என்ன இருக்கிறது? ஆயுட் காலம் முழுவதும் வெண்ணுமாளானும் அவன் சிறைப்பெய்யே இருந்துவிடவும் தயார்தான். இனி இந்த மண்ணில் எதை நினைத்து அவன் மிழைப் போகிறான்? கடந்த காலம் அவனைப் பிணமாகி விட்டது. எதினும் நாட்டமில்லாமல் இயந்திரத் தைப் போக்தான் சிறைக்குள் உலகிலுன். சில சமயங்களில் பசுவை நினைவுகள் அவன் கண்களில் நீரைத் தேக்கிவிடும். எவ்வாறும் ஏதோ ஒரு கணத்தில் நடந்து மறைந்துவிட்ட காட்சிகள் என்னுதான் நினைத்துவிட முயல்றான். அவனுடைய ஆசைபெல் லாம் இப்போது ஒன்றே ஒன்றுதான். மகாத்மா காந்தியின் காலங்களில் விழுந்து கதற வேண்டும் என்னுதான் துடித் தான். அவனுடைய கண்ணீரால் அந்த மகானின் பாதங்களை நனைத்தால்தான் அவன் மனம் சாந்திபெட்டும், யானைக் காணவே கூடாது என்று வைராக்ஷிய மாக இருந்தாலே, யானைடைய படம் கூடத் தன் பக்கத்தில் இருக்கக் கூடாது என்று நினைத்தாலே, யானைடைய பெயரைக் கேட்டதும் மனம் சைத் தாலே, அந்த மகாத்மாவின் தரிசைத் துக்காக ஏ உ வி த் தவித்தான்.... அம்மனையில் விரோகி என்று தன்னைக் கொல்லிக் கொள்வதில் பெருமையும் நிரூபிக்கும் கொண்டிருந்த ரங்கமணி, இன்று, அந்நிம்மாழாத்தியில் சந்தித் திய துணையக் தவம் கிடக்கிறான். அவன் நெஞ்சில் நினைந்திருந்த வேத னையும், பழி தீர்க்கும் உணர்வையும் நினைவணி ஒரு தொடியில் துடைத்து விட்டான். அவன் சித்திய இரத்தத்தில் அவன் புனிதமடைத்து விட்டான்.

கடந்த காலம் அவன் இதயத்தில் வேதனைகளை நிரப்பிவிட்டது. நிரும்பிப் பார்க்கக்கூட மனம் கூடுறான். தந்தைக் காகப் பழி வாராக வேண்டும் என்று துடித்த மனம், அன்பின் சத்தியை உணர்ந்து பரிதவிக்கிறது. அவனுடைய தனிப்பெயலாம் மகாத்மானைக் கண்ட டாக்தான் தனியும். அவரைக் காணக் கூடத் தனக்குப் பாக்கியம் விட்டாது என்னுதான் நினைத்து வீரத்திலடைந்து விட்டான்.

இத்யோ கதத்திரம் அடைத்த பிறகு, கதத்திர இயக்கத்தில் ஈடு பட்டுக் சிறை சென்றவர்களை இந்திய அரசாங்கம், விடுதலை செய்ய கத்தரவு பிறப்பித்தது.

மறுதான் காங்கிரஸ் அவன் விடுதலை வடைத்து வெளியேறி என்ன செய்வது என்ற பிரச்சனையில் முழுவியிருந்தான். தான் ஓர் அநாதை என்ற உணர்வு அவனை அழுத்தியது. வாழ்க்கையில் அவனிடம் அன்பு காட்டாத தனியோ போர் வந்தார்க்கு, கால வெள்ளத்தில் அவனை மட்டும் தனியே திறுத்திவிட்டு எப்படி எப்படியோ போய்விட்டார்க்கு. மீடு வாழ்க்கையை மகாத்மாவின் திறமில் ஒதுக்கியே கழித்துவிட முடியு செய்தான்.

மிறு தான் காங்கிரஸ் ரங்கமணி விடுதலை அடைத்து சிறைக்காங்கிரஸ் வாசலை விட்டு வெளியே வந்தபொது திகைத்து விட்டான். அவனை வர வேற்கக் சிவானந்தரும், கமலவாசகியும், தீவிதரும் தயாராக வெளியில் காத்து நின்றுதைக் கண்டதும் அவன் கண் களில் நீர் நிறைந்து விட்டது. சிவானந்தம் பரவசத்துடன் ரங்க மணியை அணைத்துக் கொண்டான். தீவிதர் கண்களில் நீர் மல்க அவனை இறுக்கக் கட்டிக் கொண்டார்.

கடனே அம்பாசமுத்திரம் போகப் புறப்பட்டான் ரங்கமணி. ஆனால் சிவானந்தம் விடவில்லை.

"என்றும் போகக் கூடாது. சில நாட்கள் எங்கோ இருந்துவிட்டுத் தான் பிறகு மற்ற இடங்களுக்குப் போக வேண்டும்" என்று சிவானந்தம் வற்புறுத்தினான். ரங்க மணி தயங்கி ளுன். கமலவாசகியும் சேர்ந்து வற்புறுத் தனே அவனாக மறுக்க முடியவில்லை. மனம் குழம்பி நின்றான்.

"அதுவும் சரிதான். அவர்களைோடு சில நாட்கள் இரு. உன் மனத்துக்குச் சற்று ஆறுதலா வீடுக்கும், யாருமில் லாத அம்பாசமுத்திரத்து வீட்டுக்குப் போய் என்ன செய்யப் போகிறாய்?" என்றார் தீவிதர்.

ரங்கமணி பதில் ஒன்றும் பேசாமல் சிவானந்தத்தைப் பின்தொடர்ந்தான்.

சில நாட்கள் சிவானந்தத்தோடு இருந்தான். அவன் மனம் சதா தனித்துக் கொண்டே வீருத்தது. மகாத்மானைக் காண வேண்டும் என்ற துடிப்புத்தான்.

அந்தச் சமயத்தில் கூட இத்யோவில் நடந்த இத்து முஸ்லிம் படுகொலைகளைப் பற்றிச் செய்தினை வந்து கொண்டிருந்த தன. தயகானியில் நடந்த கொர சம்பவங்களை எண்ணி எண்ணி மனம் பரிதவித்தான் ரங்கமணி. சொந்த வீட்டில் சகோதரர்கள் வெட்டிக் கொண்டு மாளும் கொடுமையை திறுத்த தயகானி நோக்கி மகாத்மா

சந்தன மண்டலத்துள்
அந்தரங்க வரவேற்பு !
தூய சந்தனத்தின்
புதி மணங் கமழ்
மகாராணி

மகாராணி : அழகி அம்மா அருமை மறுகு அங்கம் அருமை அழகு அருமை

புறப்பட்ட, செல்வி கேட்டு மனம் சினித் தான். அவரைத் தானும் தொடர வேண்டும் என்று துடித்தான். ஆனால் தீக்ஷிதர் தடுத்து விட்டார். மகாத்மா காந்தி தில்லிக்குத் திரும்பிய பிறகு அவரைச் சந்திக்கச் செல்வது என்று முடிவு செய்தான் ரங்கமணி.

ரங்கமணி தில்லிக்குப் புறப்பட்ட போது துணைக்குத் தீக்ஷிதரும் புறப் பட்டார்.

தில்லிக்குப் புறப்படுவதற்கு முந்தின நாள் இரவு, ரங்கமணி தனக்கு வேண்டிய சாமான்களை ஒரு சிறு கைப் பெட்டியில் எடுத்து வைத்துக் கொண்டிருந்தான். சிவானந்தம் பத்திரப் படுத்தி வைத்திருந்த அவனுடைய பெட்டியைத் திறந்தான். உள்ளே தூசியும் குப்பையுமா பிசுந்தது. ஒரு மூலையில் இறுவைப் போம்மை கிடந்தது. அதை எடுத்துத் தூசியைத் துடைத்துக் கைப் பெட்டிக்குள் பத்திரப்படுத்தினான்.

"இது எதற்கு?" பக்கத்தில் இருந்த சிவானந்தம் கேட்டான்.

"மகாத்மா கொடுத்த பொம்மை. அலரிடமே திருப்பிக் கொடுத்துவிட்ட தான். இதை வைத்திருக்கும் அருகதை எனக்கு இல்லை" என்றுள் ரங்கமணி. ஒரு சொகப் புன்னை அவன் இதழ்களில் தொன்று மறைந்தது.

மறுநாள் ரங்கமணியையும் தீக்ஷிதரையும் வழியனுப்பிவைக்கச் சிவானந்தமும், கமலவாசகியும் ரயில் நிலையத்துக்கு வந்திருந்தார்கள். ரயில் வண்டி புறப்படும் போது, "மகாத்மாவைச் சந்தித்துவிட்டுத் திரும்பும் போது புது மனிதனாகி விடுங்கள். அவருடைய தரிசனத்தான் உங்கள் மன வேதனையை அகற்ற முடியும்" என்று சிவானந்தம் சொன்னான்.

"சீக்கிரம் திரும்பி விடுங்கள்" என்றுள் கமலவாசகி.

இதைக் கேட்டு ரங்கமணியின் உதட்டில் ஒரு சொகப் புன்னை தொன்றியது -

யாருக்காக அவன் திரும்ப வேண்டும்? யாரை நினைத்துப் பழைய இடத்துக்கு வரவேண்டும்? இனி திரும்பவே கூடாது. மகாத்மாவின் அருகிலேயே காலத்தைப் போக்கிவிட வேண்டும் என்ற முடிவில்தான் புறப்பட்டுவிட்டான். தன்னுடைய அக்தரங்கத்தை யாரிடமும் சொல்லவில்லை.

கமலவாசகியை ஒரு முறை கூற்றுப் பார்த்தான். ஆனால் பதில் ஒன்றும் சொல்லாமல் தலையை மட்டும் அவன் அசைத்தான்.

ரயில் வண்டி கண்களுக்கு மறையும் வரையில் யிளாட்பாரத்தில் நின்ற

சிவானந்தமும், கமலவாசகியும் கைவை அசைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"61" என்று ஒரு நாள் என்னைப் பார்க்க வருவான் என்று மகாத்மா சொன்னது பளித்து விட்டது பார்த்த தாயா? மூன்பு ஒரு முறை இதேமாதிரி ரயில் வண்டியில் வரும் போது நீ சொன்னது ரூபகமிருக்கிறதா, இந்த ஜென்மத்தில் அவரைச் சந்திக்கப் போவ இல்லை என்றாயே!" என்று தீக்ஷிதர்.

"நாம் நினைத்தபடி, யெல்லாம் நடக்கலா செய்கிறது?" என்று கூறிய பெருமூச்சு விட்டான் ரங்கமணி. பிறகு கேட்டான்: "சந்தாரைப் பற்றி ஒரு தகவலும் இல்லையே?"

"என்ன ஆளுனோ தெரியவில்லையே!" என்று தீக்ஷிதர்.

"அவர்தான் ஆஷ் கொலைச் சதியில் ஈடுபட்டிருந்த ஏட்டு குருநாதய்யர் என்று இரகசியம் போலீசுக்குத் தெரிந்திருக்குமா?"

"ஊதும்..... அந்த இரகசியம் சிவானந்தத்துக்குத்தான் தெரியும்.... குருநாதனுடைய டயரிக்கூட அவன் தான் கைப்பற்றினான். ஆனால் அதைப் போலீஸ் இலாகாவில் ஒப்படைக்காமல் அவனை வரித்துச் சாம்பலாக்கி விட்டான்."

"இந்த இரகசியம் திரிவேணிக்குக் கூடத் தெரியாதா?" என்று ஆவலோடு கேட்டான் ரங்கமணி.

"தெரியாது. ஏட்டு குருநாதன் தான் சந்தாரை சொக்கலிங்கம் என்னும் இரகசியத்தை உன்னிடம் மட்டுந்தான் சொல்லியிருக்கிறேன்" என்று தீக்ஷிதர்.

"அதுவும் நல்லதுதான். ஆஷ்தாரையின் கொலைச் சதியில் தன் தந்தைக்கும் பல்கு உண்டா என்று திரிவேணிக்குத் தெரிந்திருந்தால் அவன் சந்தாரைப் பற்றிக் தாழ்வாசுக்கட எண்ணியிருப்பான். இந்த இரகசியம் அவனுக்குத் தெரியாமலே இருந்ததுவும் நல்லதுதான்" என்று கூறிவிட்டு ஏதோ சிறு தனையில் ஆழ்ந்தான் ரங்கமணி. பிறகு தீக்ஷிதரைப் பார்த்து மிக்க ஆர்வத்துடன், "எனக்குச் சந்தாரைப் பார்க்க வேண்டும் போலிருக்கிறது" என்றுள்.

"அவன் உயிரோடு இருக்கிறானா என்பதே சந்தேகமா யிருக்கிறது. இத்தியா சுத்ததிரம் அடைந்த பிறகு அவன் பயமின்றி இருக்கலாம். சுத்ததிரம் விடைத்து இத்தன் மாதங்கள் ஆயிதும் அவனைப் பற்றி ஒரு தகவலும் இல்லை யாதலால் இறந்து போயிருப்பான் என்றுதான் நினைக்கிறேன்."

“ஒரு பெரிய தியாகி, இப்படி இனம் தெரியாமல் மறைவது துரநிர்ஷ்டம்தான்” என்று கூறிப் பெருமூச்சு விட்டான் ரங்கமணி. பிறகு சொன்னான்: “இதைவிடத் துரநிர்ஷ்டம், அந்தக் காலத்தில் ஆஷ் கொலைச் சதிக்காக அவர் கொண்டு வந்த இரண்டு துப்பாக்கிகளில் ஒன்று அவருடைய மகனுக்கே எமனாக அமைந்து விட்டதுதான். இது அவருக்குத் தெரிந்தால் எப்படித் துடிதுடித்துப்போவார்!”

“நிரவேணி வளர்ப்பு மகன்தானென்றாலும், அவன்மீது உயிரையே வைத்திருந்தான்” என்றார் தீக்ஷிதர்.

இதைக் கேட்டு ரங்கமணி திடுக்கிட்டான். “என்ன, வளர்ப்பு மகனா...? நிரவேணி அவருடைய சொந்த மகன் என்றீர்களே?” என்றான்.

“ஓ... உன்னிடம் உண்மையை மறைத்து விட்டேன்... நிரவேணி வளர்ப்பு மகன்தான். அப்படித்தான் குருநாதன் சொன்னான். அவன் மணி யாச்சிவிலிருந்து தப்பியபோது நேரே பாண்டிச்சேரிக்குப் போய் அங்கிருந்து ஜோர்மனிக்கூப் போய் விட்டான். பிறகு எங்கெல்லாமோ அலைந்துவிட்டுப்

பதினான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மீண்டும் இந்தியாவுக்கு வந்தான். லட இந்தியாவிலேயே சுற்றினான். அப்போது நிரவேணியைத் தத்து எடுத்ததாகக் கூறினான்” என்றார் தீக்ஷிதர்.

ரங்கமணி வியப்புடன் தீக்ஷிதர் சொன்னதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தான். தீக்ஷிதர் தொடர்ந்தார்:

“லட இந்தியாவில் குருநாதன் பயங்கர இயக்கங்களில் ஈடுபட்டிருந்தபோது யாரோ ஒரு தியாகி போலீஸின் குண்டடி பட்டு இறக்கும் தறுவாயில் தன் தீரே மகனான நிரவேணியை இவனிடம் ஒப்படைத்தாராம். ஒரு தியாகிக்கு ஏற்ற மகன்தான் என்பதைக் கடைசிவரையில் நிரவேணி நிரூபித்து விட்டான்.”

நிரவேணியின் நினைவாக ரங்கமணியின் உண்மை உலங்கின.

“நிரவேணியைக் குருநாதன் தென் இந்தியாவுக்கு அழைத்து வந்தபோது அவனுக்கு இரண்டு வயது இருக்கும். சர்தார் சொக்க

லிங்கம் தன் தந்தை இல்லம் என்னும் விஷயம் நிரவேணிக்குக் கடைசிவரை தெரியாது.

“அத்தை குருநாதனுடைய ஒன்று விட்ட சகோதரி. அவன் கணவன் குடித்துப் பொருளைத் தொலைத்து விட்டான். அவன் லட இந்தியாவில் ரயில்வே கம்பெனி ஒன்றில் வேலை பார்த்து வந்தான். நிரவேணி அவனிடம்தான் வளர்ந்தான். அத்தையின் கணவன் எங்கோ. சொல்லிக் கொள்ளாமல் போய் விட்டே, அவளையும் நிரவேணியையும் அழைத்துக் கொண்டு, குருநாதன் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்தான். முதல் சில வருஷங்கள்க்குச் சென்னைப்பேரே தலை மறைவாக இருந்தான். பிறகு நெடுநெல்வேலிக்கு வந்து விட்டான்.”

சர்தாரின் பூர்வீக ரகசியங்கள் ரங்கமணிக்குப் பிரமிப்பை அளித்தன. சர்தாரோடு அவன் பழைய நாட்களை நினைத்தபோது அவன் கண்களில் நீர் மல்கியது. அவனுடைய மன அளவில் சர்தார் இன்னும் உயர்ந்து விட்டார். அவன் மனம் அவரை நினைத்து வணங்கியது. (அடுத்த இதழில் முடியும்)

வரீஸ்மாமா

எழுதும்

சித்திரத் தொடர்கதை

வினாவி

ஆரம்பமாகிறது

சியுடெக்ஸ் டவுன்ஸ் உருவாக்கம் கருவியாக எடுத்தார்கள். அதற்கு முன்பு உருவாக்கப்பட்டிருந்த கடைகள் மூடப்பட்டிருந்தன.

சியுடெக்ஸ் டவுன்ஸில் தடைதடுத்த கொள்ள பெரியவர்களுக்கு சில விசுவசங்கள் போதும்...

குடிசைகளிலும், ஒரு மூலதன உத்தியோகத்தாலும் போதும்!

மிகவும் கொள்கையாக சியுடெக்ஸ் டவுன்
கொடிப் பொருளில் எந்தவித உரித்தும் இல்லை.
இதன் காரணம் பார்ப்போர் கவனிக்கப்படும்
பேர்திறமையான 'சுயர்ஜாப்' கொடுக்க! கன்
கன் சியுடெக்ஸ் டவுன்ஸ் இன்றே கடைகள்
பாடுங்கள் ... வாங்குங்கள்!

'சுயர்ஜாப்' டவுன்ஸின் தனித் திறப்பென்ன?

சியுடெக்ஸ் டவுன்ஸ் உருவாக கன்
தரம் சிறப்பாக உள்ள சியு
டவுன்ஸின் காரணமாக, இவ்
தரம் பகுதிக்குள் டவுன்
தெளிவாக உள்ள கடைகள்
கடைகள் உருவாகி இருக்கின்றன.
கடைகளில் உள்ள கடைகள்

சியுடெக்ஸ் - பார்ப்போர் கவனத்தில் 'சுயர்ஜாப்' கொண்டு புதுமையான டவுன்

முன்னால்து
பார்சு
நாவல்

அவ்வாறு தன் சகோ
தரன் ரவிபீடம் இவ்வி
ராஜாவின்கீழ் எடுக்க
வேண்டிய நடவடிக்கை
பற்றி விவரித்தான் :
"பிரங்க் பெட்டி கட
இயலாத ஆகை ஒரு
பக்கத்திலே வெவ்வேற்றி
விட்டு, இன்னொரு பக்
கத்திலே ஸி. ஐ. டி. வை
விட்டுப் பின்தொடரச்
சொல்லும், எல்லாக்
குட்டும் வெவ்வேறு வர்
றது... எத்தனை நாளைக்
குக் கைவிலே இருக்கிற
பணத்தை வெவ்வே
எடுக்க முடியாமலிமாக்க
வால் இருக்க முடியா
தும்தான் பார்ப்
போமோ... இந்த மாதிரி
நெஞ்சமுத் தக்கார தக்
கனைக் கையும் களவு
மாகப் பிடிச்சாத்தான்
உண்டு."

சந்தானம் அவ்வாறின்
ஏற்பாட்டை முழுதும்
ஆமோதித்தான்.

முன்னால்து நான் மாய
வரத்தில் சிமாக்கவைப்
பணத்திடன் எதுவு
செய்து. சென்றாக்கு

இழுத்து ஏந்தார்கள். இனி நப்ப வறி
விடையாது என்ற அவன் தனக்குத்
தெரிந்ததை வெய்லாம் கூறிவிட்டு,
"ரிமாண்டில்" அழுது கொண்டிருந்தான்.
ஜாமீனில் வெவ்வே வர அவனுக்கு
உதவி செய்ய பார் இருக்கிறார்கள்?
ராஜா பிடிபடும் வரையில் காதலிடுக்க
வேண்டிய சதி ஏற்பட்டது அவனுக்கு!

நீட்டிகள் சென்றன. ஒருவாறு
கம்பெனிக் கணக்குகளைத் தீர்த்தாவி
விட்டது. ரவி சோர்வடைத்து போனான்.
விட்டத்திட்ட ஒன்றன் வட்சம்
ரூபாயைக் கொதண்டராமன் அவனுக்கு
என்று எழுதி வைத்திருந்த போதிலும்
ராஜா மோசடி செய்தபின் பன்னிரண்
டாயிரம்தான் மிஞ்சியிருந்தது. என்ன
தான் அவ்வாறின் ஒரு வட்சமும் அம்மா
வின் தும்பதர்விரமும் அப்படியே
இருந்தாலும் அவற்றின் தனக்கு
யாதொரு உரிமையும் இடையாது என்று
அவன் எண்ணினான்.

நிமிர்ந்து தான் ஓர் ஏழையாவி
விட்டதாக எண்ணம் உண்டாயிற்று

மணக்
கூலம்

பி.கே.சூர்

அவன் மனத்தில். பக்களை அவன்
பெரிச் இருத்தாலும், அதை விற்க முடி
யாது. பங்கிலில் பணம் நாளுக்கு
தான் கரைந்து கொண்டே வருகிறது.
இத்தனை நாட்கள் வரையில், சரித்திர
அராய்ச்சியிலேயே தன் வாழ்நாளைக்
கழிக்க வேண்டும் என்று எண்ணியிருந்த
வன், வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக ஒரு
வேகலில் சேர்த்துதான் ஆகவேண்டும்
என்ற நிலை பிறந்து விட்டது.

ரவி பணத்தின் மீது மோகம்
கொண்டாதவனே ஆகுதும், பணம்
இல்லாத போது, அதன் அவலியத்தை
உணர்ந்தான். பத்தாயிரம் ரூபாய்
எத்தனை நாட்களுக்கு வரும்?

"அண்ணா! நானும் தான் ஒரு வார
மாகப் பார்க்கிறேன். நீ என்னமோ
உன்மத்தம் பிடிச்சவன் மாதிரி ஆவி
விட்டே.... இப்போ என்னுமிடுத்து...?
அப்பா எப்படிச் சம்பாதிக்க கூவச்ச
பணமோ, உனக்கு அது தக்கவிலை....
எனக்கு எதற்கு ஒரு வட்சம்? அதிலே
பாதிவை நீ உன் விருப்பத்துக்குச் செலவு
செய்து கொள். அம்மாவுக்கு வருகிற

வட்டிப் பணமே அவள் வயிற்றுக்கு ஓரரணம். இவ்வளவு பெரிய பங்களா, நம்ம மூணு பேருக்கு ஏதுக்கு....? மாடிவய வரடங்கைக்கு விட்டாலே, நானாறு ரூபாயைக் கண்டினை முடிக்கொண்டு கொடுப்பார்கள்."

"நீ கலப்பமாகச் சொல்லிவிட்டே, அலிவா!"

"பின்னே எப்படிச் சொல்லணும் என்லிறே...? அந்த ராஜா மோசடி செய் தாச்சு.... போலீஸிலே சொல்லி ஒரு மாசமாக்க.... வாரத்துக்கு ஒரு தடவை 'இன்னும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை' என்று அவர்களும் எழுதுகிறார்கள்.... இன்னமே அவனை எப்போ பிடிச்சு, எத்தனை ரூபாயை மீட்டப் போகிறோம்....? எனக்கு நம்பிக்கையே இல்லை... நான் சொல்கிறபடி கேளு....."

"நான் என் கையாலேயே உழைக்கச் சம்பாதித்துக் கொள்ளுகிறேன்...."

"அது நல்ல 'தடியா'தான்... மூப் பத்தி மூணு வயசுக்கு அப்புறம் ஞானே தயம் வந்து நல்லதுதான்.... ஆனா நீ எந்த வேலையில் சேருவாய்...? நீ... ஹிஸ்டரி லெக்சரர் வேலைக்குத்தான் வாயக்கு.... ஆனா யார் தருவார்கள், இந்த வயசுக்கு மேலே?"

"அம்மா என்ன சொல்லுகிறாள்?"

"என்ன சொல்லுவாள்? நான் இப்போ கத்தறேனே.... அதைத்தான் அவளும் கத்துவாள்....." ரவி எழுந்தான்.

"ராஜாவைப் பிடிக்கிற வரைக்கும் என்னுலே எதிலும் ஈடுபட முடியாது. அலிவா, ராவும் பகலுமாக எனக்கு இது ஒண்ணுதான் மனசை வாட்டறது.... நான் பணம் பறி போனதைக்கடப் பெரிசா நினைக்கல்லே.... ஆனா, என்னை ஒருத்தன் ஏமாத்திட்டானே என்பதை நினைக்கிற போதுதான் ஆத் திரமும் கோபமும் வர்றது...."

"கோபம் வந்து என்ன பிரயோசனம்? போலீஸ்தான் பாலம் என்ன செய்வார்கள்? ராஜாவைப் பற்றி ஒரு சிகார்டுகூட இய்கு அகார்களிடம், ஒரு போட்டோவாவது கிடைக்கிறதா? அப்படியே அவர்கள் பிடிச்சாலும், ராஜா பணத்தைக் கொடுத்துவிடுவானா....? எல்லாம் செலவழித்து போச்சு என்பான். ஆறு மாசமோ, ஒரு வருஷமோ, உன்னை இருந்துவிட்டு அப்புறம் ஒளிக்க வைச்ச பணத்தைத் தனிகாகத் தெரியாமல் செலவு செய்வான். நான் ஏதுக்கு இதெல்லாம் சொல்றேன்னு கேட்டா, இன்னமே நீ உன்னைப் பறி கொடுத்துக்கப்படாது என்பதற்குத்தான்."

"இன்னமே நான் கலியாணம் பண்ணிக் கொள்கிறதில் அர்த்தமில்லைன்னு

எனக்குத் தொண்டறு. பாரிதி அம்மா
ஸிடம் அவனுக்குச் சேரவேண்டியபணத்
தைக் கொடுத்து விட்டு, சீதாவை நம்ம
இடமாகப் பார்த்துக் கொடுக்கன்னு
சொல்லிவிட வேண்டியதுதான் !"

"அன்னிக்கு நீ செய்த முடிவும்
அவசரமான முடிவு..... இப்போதும்

அவசரமாக முடிவு செய்கிறாய்!"
என்னுள் அவிவா.

"இங்கே, அகிலா... அன்னிக்கு
நான் பணக்காரன்..... என் பணம்
அவனுக்குச் சகல சௌகரியங்களையும்
கொடுக்கும்னு நினைக்கத்தான் சீதாவைக்
கவியாணம் செய்து கொள்ளலாம்
என்று நினைச்சேன்..... இன்னிக்கு நான்
ஏழை.... என்மிட்டே என்ன இருக்கு
இப்போ?"

"இதைப் பத்தி நான் ஒன்றும்
சொல்லத் தயாராக இல்லை. உன் இஷ்
டத்துக்குச் செய்... ஆறு பணம் போச்
சேன்னு ராஷம் பதனும் வெதும்பி
வெதும்பி உகிரை விடாதே!"

பத்து நாட்களாக ரவி தன்னுள்
ளேயே புழுங்கிக் கிடத்தான். தினம்
தினம் ராஜா பிடிப்பட்டு விடுவான்.
என்று கண்ட கணவுகள் பெய்த்தன.

அகிலாவின் யோசனைகளை ஏற்க
முனம் மறுத்தது.

இனி என்ன செய்வான் அவன்?
எத்தனையோ தலைசிறந்த சரித்திரப்
பேராசிரியர்களை அவனுக்குத் தெரி
யும்! தொவறு ஒரு சர்வகவாசாலில்,
அவர்களுடைய உதவியால்

ஒரு வேலை தேடித் கொள்ள
வேண்டியதுதான்.

வேலை எப்போது கிடை
கும்.....! கிடைக்கும் வரை

கேள்விப் பட்டிருக்கிறீர்களா?

இயற்கையான கருமையோடு எழில்
கொடுக்கும் கேசம். அதற்கு உத்தர
வாதம் அளிக்கும் தூய்மையான,
தனிப்பட்ட, நீகுபணமான ப்ளாக்
மாஜிக்கை நம்புங்கள்.

ஒரு துளி ப்ளாக் மாஜிக் பட்டாலே
போதும்...உங்கள் இளமை திரும்பி ஒளி
விடும். விஜ்ஞானமூலையில் தயாரித்து,
சோதிக்கப்பட்ட ப்ளாக் மாஜிக் உப
யோகிக்க எளிதானது. கருப்பு மற்றும்
ஆழ்ந்த பழுப்பு நிறத்தில் கிடைக்கிறது.

உயிர்வாழ்வுப் பாதாளப்பது ப்ளாக் மாஜிக்...உபயோகித்த உண்மை யாரும் மதிப்பிடுகிறார்.

ப்ளாக் மாஜிக் நிரந்தரமான கேசர் சரயம்

எல்லாப் பிரபல கடைகளிலும் கிடைக்கிறது.

கான்பெளக்கல் புலியூர்

ஸர், ஜி. வி. நாராய் & சம்பெனி பிரைவேட் லிட்.,
3, காவலி பிளஸ், சென்னை-7.

கண்டன், புண்டேட் ஹர்ஷியல் பங்கு, சிறுவனத்தில் பல்பரிபலனும், ஸ்ரீ ஓ. ஸ்ரீகிஷா அபிப்பக்கர் அவர்கள் குமாரகுமார ஸ்ரீ கன். சாமாநாஜம் அவர்களுக்கும் சென்னை, இந்தியன் ஆஃம் கம்பெனியில் பண்பாற்றும் சென். ஆர். கதோஜா H. A. க்கும் சமீபத்தில் இருணம் இராசாக கடைபெற்றது.

അവർക്ക്, നന്മപ്രകാശം

உயர்தர உயிரியல் சத்தியம்

அதிதீர்க்கிறது பரீனயத் தூண்டுதிற்து.

வெரிசலாய் பெருக்குகிறது.

விளையக்கூடா எதிர்ப்புக்கும் சக்தியை சாட்டுகிறது.

சுருங்கச் சொன்னால் - குடும்பத்தில்
அனைவரும் திட ஆரோக்கியத்துடன்
திகழ உதவுகிறது. பாஸ். போயிள்

பாஸ்டேயுயின்... 'பி' காம்ப்ளெக்ஸ் உட்பட்டிருக்கும்
பலவகை விநிலவே... பாஸ்டேடுகளுக்கும் அடங்கிய,
புறநாடு மான... கம்பெனி பச்சைநிற டாக்டர்.

[illegible]

SARABHAI CHEMICALS

Initial IC 50 and IC_{50} Time

பலதீபம் ஆராதீயத்தீபம்

பெரிய நகரங்களில் உள்ளவர்கள்

ஜீவாநந்தம்

49 வருடங்களாக ரெசுதேய்ப்பெற்றது

ஆயுர்வேதாஸ்ரமம்

பிழைகள் பட்டியல் - 17.

எங்கேயிருந்தாலும் மறக்காமல் பணம் அனுப்புகிறான்....."

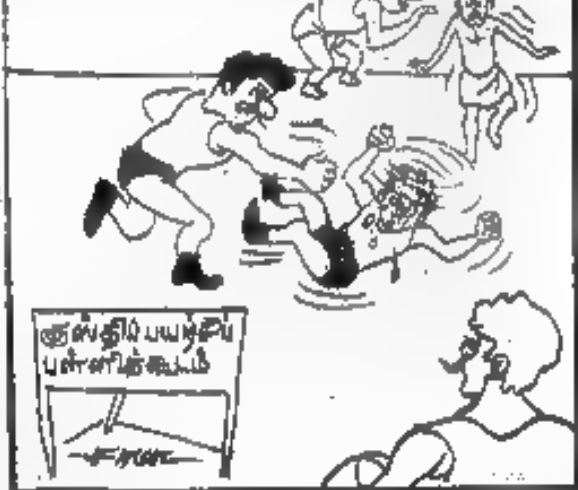
முதலாமுயற்சி - 5

"இது வரையில் ரெண்டு தடவை வந்திருக்கு..... அது ரெண்டும் ரெண்டு ஊரிலேயிருந்து - அவன் இப்போ எங்கே இருக்கிறோ, அந்தக் தெய்வத் துக்குத்தான் தெரியும்....."

"போலீஸார் பிடித்தால்....." என்று ஆரம்பித்த ஜானு வார்த்தையை முடிக்கப் பாயத்தலையைப் போல் நிறுத்தினான்.

"அவசிகக் கண்டிப்பாக தெய்வில்தான் தள்ளுவார்கள்..... எனக்கு ரொம்ப நாட்களாகவே அவசியப்பற்றி இது விஷயமாக பாய்ந்தான்..... எத்தனையோ கொல்லைப் பார்த்தேன். தனியில் அடிச்சுண்டேன்..... கலப்பமா எத்தனை சம்பாதிக்க முடியுமோ அதற்குமே சீக்கிரத்திலே சாப்பாடுச்சுட்டா, அப்புறம் ஆற அமர, நிம்மதியா இருக்கலாம், அம்மா!" என்று என்னிடம்

உங்க ஸ்பைலு? போகப் போது ச்சரியாகி விடுமீ.

வாதாடுவான்..... ஒருத்தனை ஏமாத்தி இன்னொருத்தன் ரொம்ப நாள் வாழ முடியாதுன்னு நான் சொல்லி என்ன பிரயோசனம்? அவன் காதுகளில் ஏறி லுத்தானே?"

ஜானுவின் மனக் கண் மூன்றால் ராஜா தின்றான்.

லட்சுமி அம்மாள் தொடர்ந்தாள்: "அவன் இப்போ பெரிய ஆபத்திலே சிக்கியாக்க..... கூண்ட விட்டுக் குத் துரோகம் பண்ணி விட்டான்.... லட்சுத்துக்கு மேலே மோசடி செய்கிறுக்கான்னு கேள்விப்பட்ட போது, பிள்ளை எங்கிற இரக்கம்கூட எனக்கு வரலே.... அவன் அகப்படாமல் இருக்கணும் எங்கிற அணுகுட வரலே..... ஏன் தெரியுமா?"

ஜானு மௌனமாய் லட்சுமி அம்மாவைப் பார்த்தாள்.

"நினைவத் திருட்டிலே அவன் மாட்டிக்காமல் இருந்தான். அதுவே பெரிய திருட்டு நடத்தை துண்டி விட்டது.... இப்போ அவன் நாடெல்லாம் திரிந்து திரிந்து, பணத்தைக் கண்டிப்பு வாரி இறைத்தான். கையிலே பணம் இல்லாத நிலை வரற போது, இன்னும் பெரிய திருட்டிலே இருக்க சிடுவான். அவனை யாரும் வாரி வார்த்தாக யாலே இனி மேல் திருத்த முடியாது. என் பிள்ளை முழுத் திருட்டு ஆகிவிட்டான்..... அதனாலே, அவனைப் பிடிச்

சாத்தான் அவன் கொஞ்ச நாட்களுக்கு ஜெயிலிலே இருந்தால்தான் திருத்து வான்னு எனக்குத் தோணுது....."

ஒரு தாயார் தன் பிள்ளையைப் பற்றி இப்படி விபரீதமாகப் பேசுவதைக் கேட்க, ஜானுவக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. பிள்ளை மிகைவாசத்தை அனுபவித்தால்தான் நல்லவனாக மாற முடியும் என்று நினைக்கிறோ!

"அவர் ஜெயிலுக்குப் போகக் கூடாது, மாமி!"

"பாவக் குழியிலிருந்து எழுந்திருக்க வேறு வழியே இல்லை!"

"ஜெயிலுக்குப் போய்த் திரும்பி வந்தால் அப்புறம் திருத்தி விடுவார்களா என்ன நிச்சயம்?"

"நிச்சயமில்லாதான்.... ஆனால், வேறு எதற்கு ஜெயில்லு வைச்சிருக்கா.... தூத்துவே அம்பது பேரா வது திருத்தி விட்டுவந்து எனக்குத் தெரியும்.....!"

"அவர் எள்ளிக்காவது, எப்போ தாவது அம்மாளைப் பார்க்கணும் எங்கிற பாசத்திலே, ரகசியமா வந்தால் எனக்குச் சொல்லி அனுப்பி கொடுக்கா, மாமி.....?"

"எனக்கு....."

"நானே ரணியிடம் சொல்லி, சொன்ன கொடை வாயில் வாங்கச் சொல்வதென்....."

“அது நடக்கும்னு எனக்குத் தோணலை.....!”

“எது?”

“கேஸை வாபஸ் வாங்குகிற காரியம்.... எக்கச்சக்கமா பணத்தைத் திருடியிருக்கிறது.....”

“இருந்தாலும் என் முயற்சியும் இருக்கப்படுமே..”

சிறிது நேரம் மெனம் சாதித்த லட்சுமி அம்மாள், “அன்ஸிக்கு நான் உன்விட்டே சொன்னது எப்படியி பளிச்சிட்டது, பார்த்தியா? நல்ல வேலை, நீ தப்பினாய்” என்றுள்.

“நான் தப்பி விட்டேன் என்விற தினைலோ, அதனாலே ஒரு நிம்மதியோ எனக்கு இப்போ இல்லை..”

“அதுக்கு என்ன காரணம் தெரியுமா? உன்னால் ராஜாவை மறக்க முடியவில்லை..... உன் துரதிர்ஷ்டம், அவன் சமூகத்திலே தோர்க்கப்படாத ஓர் ஆளாகிவிட்டான்.....!”

ஜானு மெதுவாக எழுந்தாள். அவளுடைய விவந்த முகத்தையும், கனத்த கண்களையும் பார்த்தபோது, லட்சுமி அம்மானுக்கும் அழகை வந்தது. ஜானுவிடம் குங்குமத்தை நீட்டியவாறே அவன் சொன்னான் :

“நான் பலவாணம் பிரார்த்திப்பேன். தெல்வாம், ராஜா, சீக்கிரம் சிக்கிக் கொண்டு, செய்த குற்றத்துக்குத் தண்டனையை அனுப்பித்தது. வெளியே நல்லவனாக வர வேண்டும் என்பது நான்.... நெருப்பு எல்லாவற்றையும் கத்தி செய்கிறது.... மனுஷனுடைய இருதயத்தைச் சுத்தி செய்வதே நெருப்பு தான் ஜெயில்.... நாளை கவர்களுக்கு நடுவே, தன்னத் தனியே ராஜா தன்னைத் தானே அவலிப் பாரக்கிற போது தான், அவனுக்குத் தான் செய்திருக்கிற பாவ காரியம் விளங்கும். அப்போதுதான் அவனுடைய மனம் மாறும் !”

ஜானு வெளியே வந்தாள். லட்சுமி அம்மாளின் கருத்துக்களில் அவளுக்கு நம்பிக்கை இல்லை. ராஜா எங்கே இனி மாறப் போவானா? ஆனால் இனிமேல் அவன் மாறினான் என்ன, மாறாமலே போனால்தான் என்ன? அவனுடைய மனச் சிற்றையிலிருந்து ராஜாவை அப்புறப்படுத்திவிட்டாள். இனி அவனைப் பற்றிய சிந்தனையே அவளை எழுதாது.

மனசு புலம்பியது. சிற்றையிலிருந்து ராஜா வெளியேற மறுப்பதையும் அது உணர்ந்தது.

ஜானு விட்டை அடைந்தபோது மணி எட்டு.

சத்தானம் அவன் அறையில், — ஏதோ சித்தனையில் ஆழ்ந்திருப்பவனைப் போல் உட்கார்ந்திருந்தான். கூடத்தில் சீதா குனிந்த தலை நிமிராதவளாய் முழங்கால்களைக் கட்டிக் கொண்டிரு, விசம்பிக் கொண்டிருந்தாள்.

கமலா ஓர் ஓரமாக நின்று கொண்டிருந்தாள்.

அம்மாவின் அழகை ஒலிகட முழுதும் கேட்டது. ஜானுவின் மன திசையில், அவளுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை.

“கமலா, என்ன விஷயம்? அக்கா, என்ன நடந்தது?.... ஏன் இப்படி உட்கார்ந்திருக்கீ.... அம்மா ஏன் அழரு.... வார் என்ன சொன்னார்கள்.....?”

ஜானுவின் சரமாரியான கேள்விகளுக்கு வாரும் பதில் சொல்ல முன் வரவில்லை.

“கமலா! ஏன்டி ஊமை மாநிலி நிக்கிறே.....? விட்டிலே என்ன நடந்தது...? ஏன் இப்படி எல்லாரும் அழுதுண்டு கிடக்கிறீர்கள்.....?”

“ரவி வந்துட்டுப் போனார், ஜானு!” என்றுள் கமலா தாழ்ந்த குரலில்.

“அக்காவைக் கல்யாணம் பண்ணிக் கொள்விற நிலையிலே அகர் இல்லை யாம். ராஜா அவனுடைய பங்கு முழுவதையும் எடுத்துண்டு ஓடிவிட்டான்.... அவன் சிக்கி, அவன்விட்டே விடுத்து பணமும் கிடைத்தால்தான், அக்காவுக்கு வாழ்வளிக்க முடியுன்னு சொன்னார்..... அது அதிலே அவருக்கு நம்பிக்கையில்லையாம்....”

ஒரு கணம் மின்சாரம் தாக்கியது போல் துடித்த ஜானு மறுகணமே தன்னைத் தானே சமாளித்துக் கொண்டான். சீதாவின் மூன்றுவதில் நிச்சய தார்த்தமாமா இப்படி அவது ! அவனுடைய இந்தக் கல்யாணம் தடை வின்றி நடக்க வேண்டும் ; அதற்கு ராஜா அகப்பட்டுக் கொள்ள வேண்டும் ; சீதாவின் வாழ்வு, ராஜா போலீஸார் கைவில் சிக்குவதால் பொறுத்திருக்கிறது..... தங்கைகளுக்குக் கவனமே அர்ப்பணித்த சீதா, வாழ்க்கையில் இருமுறை ஏமாந்த சீதா கண்டிப்பாக வாழ வேண்டும் ! ரணியைப் போன்ற வரன் ஏராளம் கனவிலும் எதிர்பார்க்கமுடியாத வரன் ! அந்த வரன் கைதமுனிப் போனான். சீதா உயிரோடு இருக்க மாட்டாள் !

ஜானு தன் துக்கத்தை மறந்தாள். அவனுடைய மனச் சிற்றையிலிருந்து ராஜா வெளியேறி விட்டதாக அவளுக்குத் தோன்றியது எப்படியாவது

ராஜாவைக் கண்டு பிடிக்க முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

ஆனால் அவளால் என்ன செய்ய முடியும்? போலீஸ் இவளாக செய்ய முடியாததை அவள் எப்படிச் சாதிப்பாள்? சத்தானதின் உதவியை நாடினாள். அவளால் எந்த அளவுக்கு உதவி செய்ய முடியும்?

ராஜா பிடிபட வேண்டும். அவனுக்குத் தண்டனை கொடுக்கிறதோ இல்லையோ, ஜானுவருக்கு அநாவசியம். களவாடிய பணத்தை மீட்டு ரவியின் கையில் கொடுக்க வேண்டும்! ரவி அதன்பின் தோஷங்கூட வாழ்வனிக்க வேண்டும்.

ஜானு தன்னுள் பித்தம் ஆரம்பித்தான். ஆனால் அது பித்தநிலம் என்று அவனுக்குத் பதான்றியிட்டு.

அன்று இரவு முழுதும் உறங்காத ஜானு அகிலையில் படுக்கையை விட்டு எழுந்தான். அருகே நிச்சித்தமாக உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் தோஷைப் பார்த்த போது, மனம் கீழ் மியது. மனம் ஒடித்து விடந்த அவனை விவாகம். செய்து கொள்ளுவதாக முன் வந்த ரவி, இப்போது பின்வாங்கிவிட்டானே என்ற கோபம் வேறு ஜானு கின் உள்ளத்தில் எழுந்தது.

ஜானு காலிக் கடன்களை முடித்து விட்டு வரவும், பாஸ் டிப்போஸி விருந்து சத்தானம் திரும்பி வரவும் சரியாக இருந்தது.

"சத்தானம் ஸார்! தேத்து என்ன நடந்தது.....? ரவி வந்திருந்தானா?!" என்று கேட்டான். சத்தானம் பாஸ் பாட்டியுக்கே வைத்துவிட்டுத் திரும்பி வரும்போது.

"ஆமாம்.... எல்லிடமும் ரவி கொள்ளுள்."

"எங்கள் தோஷைக் கவியானம் செய்து கொள்ளுங்கள் என்று நாங்கள் ரவியைக் கேட்டுக் கொண்டோமா? அவராக வலிய வந்து ஆசை காட்டி விட்டு இப்போது முடியாதது என்றால் அக்காளின் மனசு எப்படி இருக்கும்?"

"எல்லாவற்றுக்கும் காரணம்...." என்று இழுக்க சத்தானம் தனது அறையினுள் நுழைந்தான்.

"ஏன் நிறுத்துகிறீர்கள்....? சொல் துங்கள்....."

"டான் ராஜாதான்.... பாஸ்வி விருந்து வட்சத்து முப்பதாயிரம் கன லாடியிருக்கிறான்.... அதைத் தவிர கோதண்டராமன் இருபதுப் பெட்டிகள் விருந்த பணம் வேறு. அது எத்தனையோ இன்னும் தெரியவில்லை....."

"அதுக்காக....."

"ரவியிடம் இப்போ பணம் இல்லை. எதை ஆதாரமாக வைத்துக் கொண்டு தோ அவனுடன் சத்தோஷமாக வாழ்வான்?"

"அதை அக்காதானே நிர்மாணம் செய்து, கொள்ள வேண்டும்....!"

"ஜானு!" என்று அவனைக் கடுமை யாகப் பார்த்த சத்தானம், "ரவிக்குச் தோ கஷ்டப்படணும் என்பதில் அசை யில்லை!" என்றான்.

"ராஜா மாட்டிக் கொண்டாக?"

"அது மட்டும் எப்படிப் போதும்? போன பணத்தில் பாறியாவது தேற வேண்டும்....."

"அப்படித் தேறிலுமா?"

உனார்!
சட்டைப் பை
பெண்கள் கை!

மெகலூரில் இப்போது
மெகலூரில் இப்போது
இருக்கக் கூடியவரை
விட்டால் போலீஸ்
வரவில்லை. உரி
விருத்திகள்.

"பாபு"
(கேக்கன் ஜெனரல்)

"ரவி கண்டிப்பாகச் தோஷைக் கைவிடமாட்டான்....."

"அதுவரைதான் அக்கா காத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமா? ராஜா எவ்வளவு காலம் மறைவாக இருக்கிறாரோ..., எப்போது அவரைக் கண்டு பிடிப்பார்களோ? அப்படியே கண்டு பிடித்தாலும் அவரிடம் எவ்வளவு பணம் மிஞ்சி விருக்கிறதோ.....?"

"இதைப்பெல்லாம் உத்தேசித்துத் தான், வேறு இடத்தில் வரன் பாரிக் கட்டும் என்று ரவியே வந்து கொள் ளுள்.... இவ்விதம் நீ முடிவானானால் ராஜாவைப் பிடிக்கக் கொடு. நாளைக்கே தோ கஷ்டமில்லை தாளிப்பைக் கட்டச் செய்யுங்கள்.....!"

"நீச்சவராகவா?"

"சத்தியமாக!"

அடுத்த கணம் ஜானு மனம் தளர்ந்தான்.

“எனக்கு எப்படித் தெரியும் ராஜா எங்கே இருக்கார்னு? அவருடைய தாயாருக்குக்கூடத் தெரியாது!”

“அப்போ சீதர் ரஸியை மறந்து விட்டோம். உன் அக்காவுக்கும் கல்யாணத்துக்கும் ராசி இல்லை போலிருக்கிறது!”

ஜானுவருக்குக் கோபம் வந்தது.

“எப்படியும் இந்தக் கல்யாணம் தடக்கணும்.....!”

“ஹிப்புகரப் பேசி விட்டால் நடந்து விடுமா? ராஜா உன்மீது உகிரை வைச்சிருக்காண்டு தெரியறது.... ஒரு வேளை உனக்காக அவன் வந்து போகலாம் இல்லியா?”

“ரெண்டு மாசமா வருவதவர் வருவார்னு எப்படி எதிர்பார்க்கிறதாம்.... அப்படியே வந்தாலும், - பெண்ணுக்குப் பிறந்த நாள் என்ன செய்ய முடியும்.....?”

அவன் பேச்சை முடிக்கவும், பாகிரதி கர்ப்பியிடம் அவ்கே வந்தான்.

“சத்தானம்....! இனிமேல் இந்த வீட்டில் நான் உகிரோடு இருக்கிற வரைக்கும் கல்யாணம் என்ற வார்த்தையே என் காதில் விழப்படாது.... என் பெண்கள் மூணும் இப்படியே நின்று நாசமாப் போகட்டும்.... என் அண்ணப்பிள்ளை, ரகுபதி, ரவி... இன்னமே என் சீதா கன்னிப் பெண்ணாகவே ஒழிஞ்சு போகட்டும்.....”

“ஏன் மாமி, அதுத்துக் கொள்விரீர்கள்..... ரவிதான் தன் கஷ்டத்தைச் சொன்னான்.... சொத்தையே இழந்து நிக்கிறவன் மனைசநீங்கனும் கொஞ்சம் புரிஞ்சு கொள்ளணும்.... அந்தப் பெண் அகிலா, தன் பங்கில் பாதியைத் தர்றேன்னு சொல்லு. ஏன், அண்ணாவுக்காக முழுப் பங்கையே கூட விட்டுக் கொடுக்க அவள் தயார் தான்.... அது அப்படியெல்லாம் பணம் பெறணும்து ரவிக்கு ஆசை விடையாது.... இன்னும் சொல்லப் போனா, நீங்க சொத்து வேண்டாம்னு சொன்னதற்கு உங்க ஐம்பதாயிரத்தை அவனே எடுத்துக் கொள்ளலாமே.... அவன் என்ன சொல்லுன், தெரியுமா? ‘பாகிரதி அம்மாளின் ருணு பெண்களின் கவியர்ணமும் இந்தப் பணத் திலேதான் தடக்கணும். அதில் நான் னை வைக்கப்படாது!’ என்கிறான்.... அவனைவிட ஒத்ததிரைய பிள்ளையை நீங்கள் இந்த உலகத்திலே பார்க்க முடியாது, மாமி.....!”

பாகிரதி, “நான் இப்போ ரஸியை ஒரு குற்றமும் சொல்லவில்லையே? நீ அண்ணாக்காகப் பரிஞ்சு பேசறதைப் பார்த்தால் நான் ஏதோ அவனைப் புழிச்சிவிட்ட மாநிலிக்கு தோணும்?” என்று.

காப்பியைக் குடித்த சத்தானம், “நீங்கள் எல்லாரும் இப்போனத்கு எல்லாதனையும் மறந்து கொஞ்சம் பொறுமையா இருக்கணும்.... சீதாமனை ஒடிஞ்சு போயிருக்கும். வாஸ்தவம்தான்.... அது என்ன செய்ய முடியும்? நீங்க அதுத்துக் கொள்ளறதும், ஜானு குதிக்கிறதும் சரியில்லை. ஏழெட்டு நூட்களாக, ரவி என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் அலைபாய்கிறான். நானும் அகிலாவும் போலீஸிலே பெரிய பெரிய அதிகாரிகளை யெல்லாம் கண்டு போயிட விட்டது.... அனால் அவர்கள் விரிக்கிற வகையிலே ராஜா இன்னும் விழல்கிறே....” என்று.

“அந்த ராஜாவை நினைச்சாலே எனக்குப் பதறிச் கொண்டு வருகிறது.... வெட்டிப் போடலர்மாண்டது தோணறது!” என்று கறுவிலுள் பாகிரதி.

“கோபித்துக் கொண்டால் ஒன்றும் நடக்காது.... ஒண்ணு மட்டும் நீச்சயம்.... ஒரு நாள் இல்லவாவிட்டால் ஒரு நாள் ராஜா சிக்கி விடுவான்.... எத்தனை சீக்கிரம் அவன் மாட்டிக் கொள்கிறானோ, அத்தனைக்கும் ரவிக்கு நல்லது.... நிறையப் பணம் திருடினவாரும், அதை முதலில் அழுத்திவிடுவார்கள்.... கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தான் செலவு செய்வார்கள், சந்தேகம் எழாமல் இருக்க!”

பாகிரதி ஒருவாறு தன்னைத் தானே அடக்கிக் கொண்டான். அருகே நிற்கும் ஜாஞ்சுவப் பார்த்த போது திடீராகவே அவளுக்கு மீண்டும் கோபம் வந்தது.

“இந்த வங்கிணி அந்தக் கேடுபுமாரியைத்தான் கல்யாணம் பண்ணிக் கொள்ளணும்து திட்டம் போட்டான். கல்யாணம் ஆகியிருந்தால், இப்போ இவ எப்படி இருப்பான்?”

“ஒடியிருக்க மாட்டார்.... நானே திருடியிருந்த பணத்தை மீட்டுக் கொடுத்திருப்பேன்!” என்று ஜானு ஆத்திரமும் அழுங்கவும் கலக்க.

“சரி, சரி.... இனிமேல் தடக்க வேண்டியதைப் பார்க்கணுமே தவிர, பழங் கதைகளைப் பேசிப் பிரயோசனம் இல்லை!”

பாகிரதி காலி தம்ளருடன் சென்ற பிறகு ஜானு துடித்த குரலில் கேட்டான்: “ரவி அக்காவைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ளுவான் என்று நீங்கள் தம்புகிறீர்களா?”

“அது ராஜரவைப் பொறுத்திருக்கிறது.....” என்ற சத்தானம், “என் அக்காவின் கல்யாணத்தை நானே

நடத்தி வைப்பேன்று முன்பே ஒரு நாள் சுவாமி விட்டாயே. இப்போது அதுக்கு சான்றம் வந்திருக்கு... நடத்தி வை, பார்ப்போம்!" என்றான்.

அவன் குரலில் பொதிந்திருந்த ஏளனத்தைத் தாங்க முடியாமல் ஆத்திரமடைந்த ஜானு, "அவர் எங்கே இருக்கார்னு எனக்குத் தெரியாதே!" என்று கத்தினான்.

"நான் உங்களை நம்ப மாட்டேன், ஜானு?"

"என்னை?"

"உங்களுக்கு இவ்வளவு வாழ்த்தான் அவர் இவ்வளவு பெரிய தொகையைக் களவாடியிருக்கிறான்... முதல் ஏதாவது உங்களைச் சந்தித்தானே, எசுக்கென் ஆக்ஸிடென்ட் நடந்ததே அங்கிலிக்கு! அப்போதே... அவன் உங்களைக் கம்பாணம் செய்து கொள்ளத் தீர்மானம் செய்தாக்க...!"

"நீங்கிர்தான் அவர் மனைசைக் குடைந்து பார்த்தீர்கள் லாக்கும்...!"

"ஒவ்வொன்றையும் சரிவர கவனிச்சுப் பாரா... உனக்கு புரியும்... கிவ்வதை கிவ்வதையாமல் பொய்ச் கணக்கு எழுதித் திருடியாவன், ஆக்ஸிடென்ட் ஆன அங்கிலிக்கு ராத்திரி ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைச்ச போது, இரும்புப் பெட்டியைத் திறந்து பணம் எடுத்திருக்கிறான். இதை அவன் கூட்டாளி சீமாச்சுவம் சொல்லியாதி விட்டது. மறு நாள் காலைப் போதண்ட ராமனின் பணம் கிடைக்கிற போது, பாங்கி திறந்ததும் திறக்காததுமாய் வச்சத்து முப்பதாயிரம் வாங்கி வீடுக்கு வந்தான்.... இதைப் பாங்கி ஏதண்டே சொல்லியாக்க... அப்பறம் அவன் நெஞ்சு 'வதரி யத்தோடே ஒரு மாச காலம் உங்களுக்குப் பதவிகுக்கினான்... இரண்டு நாளுக்கு ஒரு தடவை போஸ்டாபிசுக்கு வந்து உங்களைச் சந்தித்திருக்கிறான்.... இதைப் போஸ்ட் மான்டர் கிதம்பரமே சொல்லி வீடுக்கு வந்தான். ஆனால் அப்போதே வரம் ஒரு பெரிய மோசடிச் சாரணுடன் பழகிச் சொன்

டிதப்பதாக உனக்குத் தெரியவில்லை! தெரிய திவாலமுயில்லை!"

"அவனுடைய அம்மா வந்து போனப்புறம், உங்களைக் கம்பாணம் தீர்வலமாடே விடும் என்ற ஒரு தீர்வு உண்டான பிறகுதான், அவன் தலைமறைவாக இருக்க வேண்டிய ஒரு தீர்ப்பத்தம் ஏற்பட்டது. செங்கு கிழைத்ததை ரவி, பேச்சோடு பேசு சாகசு கெட்டிருக்கினான்... இவ்வியல் என்னெனக்கு வேண்டுமானாலும் கண்டுபிடித்து விடுவார்கள் என்ற உத்தரவு உண்டாடே விட்டது அவனுக்கு. ஊரை விட்டே ஓடியிருக்கிறான்... ஈனும் அவன் எங்கே இருந்தாலும், உனக்கு ஒரு தகவலாவது அனுப்பாமல் இருக்க மாட்டான்...."

இத்தனை நேரமும் மெனமையாச் சத்தானம் கூறியதைவென்றும் கேட்டுக் கொண்டிருந்த ஜானு அழுது கொண்டே, "சத்தியமாக ஒரு தகவலும் அவர் எனக்கு அனுப்பவில்லை... உன்னுடையிருந்ததாம் அக்காவின் கம்பாணத்தை உத்தேசித்து நான் அதைப் பரிபரங்கப்படுத்தி வீடுப்பின்... " என்றான்.

குழியை நூர் மங்களுக்கு இரண்டே நாட்கள் கவத்தியம் செய்து ஒன்று வட்டம் குபாய் தட்டிக் கொண்டாடும் பரவலியை நூகின்.

பிச்சுக்கப்பியாவிடும் பொது கொல்வராக வாழ்வு தொடர்வி, பிறகு மக்டாக்கராயிப் பாரி லின் கைகைப் போடுபோட்டணி டாக்டர் தாமஸ் இவரன். ஒவ்வொரு தெய்வியாயின், கிட்டு

கிள மலராயின் உள்படப் பல மங்கலர்களுக்கு மருத்துவம் செய்தவர் இவர். இவரன் விட்டுச் சென்ற சோத்தின் மழிப்பு இரண்டுமோடி ருபாய்க்கு மோசடும். இவ்வியாதிக் குமேட்ட தொகையைக் கொண்டு பிச்சுக்கப்பியாவிடும் தகவெந்த பன் கவத்திய நிலையம் திறக்கப்பட்டது.

"அக்காவைக்கா அவனை நீ காட்டிக் கொடுத்து விடுவாய் என்று நான் நம்பவில்லை...."

"ராஜாவின் விடம் நான் என் மனைசைப் பறி கொடுத்திருக்கலாம். இத்தனை பெய்வாய் அவர் செய்ததற்கு நான் அவர் வீது வெறுப்பு அடைவாமலும் இருத்திருக்கலாம். ஆனால் என் அக்கா கின் வாழ்வு மறுத எல்லாவற்றையும்விட ஒத்தி என்விறதை நான் சொல்லி நீங்கள் நம்பாமல் போனும் எனக்கு ஒரு தஷ்டமுயில்லை."

அவனுடைய விவரமுக்கிடையே சத்தானம் கூறினான்: "அவ் தொகைக் கலியாணம் செய்து கொள்ளப் போகிறேனு இவ்வியோ, அது வெறு விவான். நீ ஒரு பெரிய ஆபத்தினிருந்து தப்பி விடுகிறேன், அதுதான் இப்போ உன் வாழ்க்கை விடுகிறது. பெரிய அறிஞன்டம்... கிடவுள்தான் உங்களை மாபெருக் இக்கட்டினிருந்து காப்பாற்றி வீடுக்கிறார். தெரிந்ததா?"

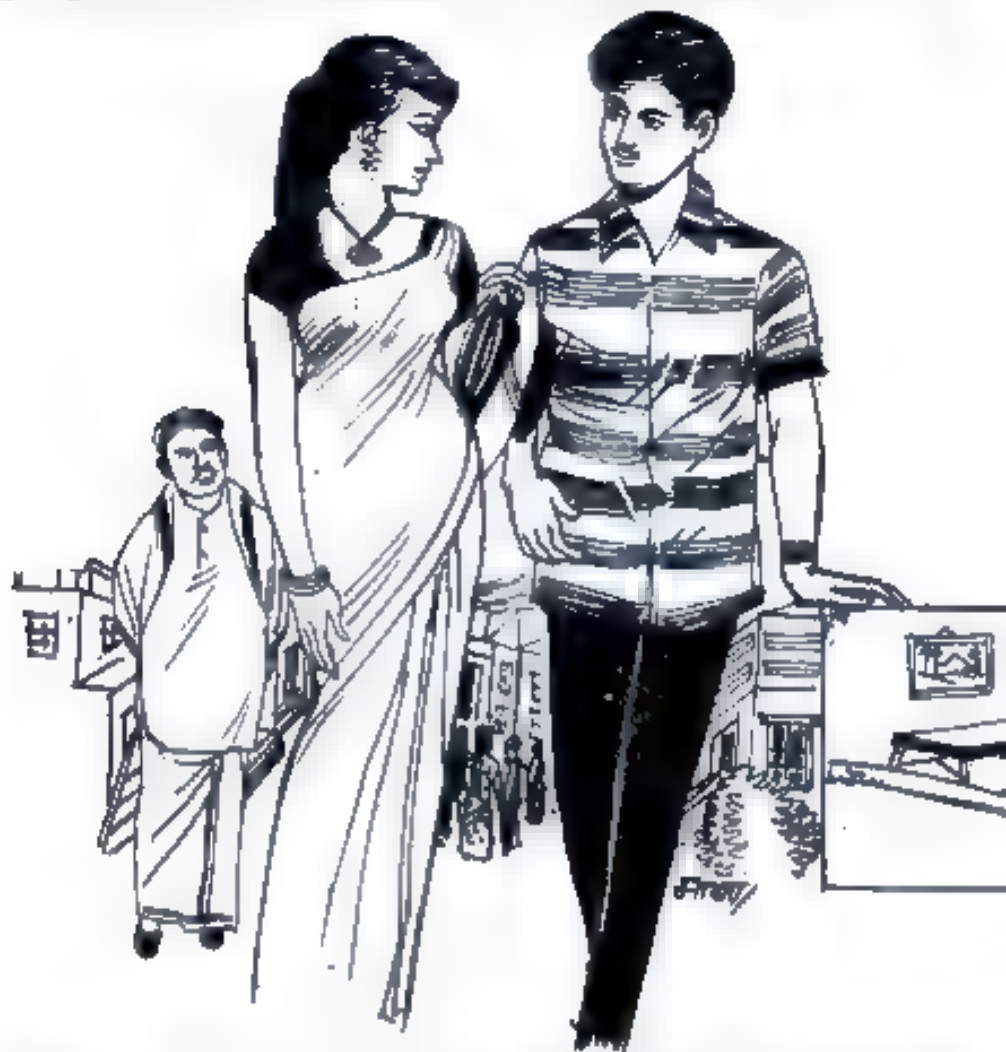
அதற்கு ஜானு யாதோரு பதிலும் சொல்ல வில்லை.

(தொடரும்)

ராஜீவ் மீது பரபதிகு எப்போதும் உயர்ந்த அபிப்பிராயம் உண்டு. பம்பு திகைத்த அதைப் பெண்ணிடம் சமீப நாளை அவர் கண்ட ஒரு பண்ணை அவருக்கு அதிர்ச்சி அளித்தது. ஆன் மகன் ஒருவனிடம் அவன் தப்பிக் கொண்டிருந்தது அவருக்கு நம்பவொன்றாததாக இருந்தது. ஆயினும் ஆபீஸ் வாசலில் நின்று அவனை ஒருவர்

தந்தாதுக் காத்தான சேகரிமெனது வேலை பார்ப்பவந்தான் என்று பரபதிகுத் தெரிவும். மிகுதிப் போனது அவன் எப்போம் எழுபதுக்கு மேல் இருக்காது.

ராஜீவ் அதுவரைத்துக்குப் பக்கமான் பெட்டிக்கடை மூன் வெயிலுக்காகப் போடப்பட்டிருந்த பத்திரவாசில் சாய்ந்தவாறு. செரெட் புகைவைப் கருள் கருவான

சத்திப்பது பரபதிலின் கண்ணுக் காட்டிய உண்மை.

கௌரவம் மிக்க உத்தியோகத்திலுள்ள ராஜீவின் தந்தை ராமலிங்கம் பெரிய மனிதர். மிகுந்த அந்தஸ்துடன் வாழ்பவர். அவனை நேசம் கவந்த கத்தரமோ, பொருட் களைத் தலைச் சுழைபாகச் சுமந்து தெருத் தெருவாய் விளாபாரம் செய்து பிழைப்பவரின் மகன். கத்தரம் பெரிய இடத்துப் பெயர் தொரணியை பாண்டிலும் க்காக் குறி. அளித்து கொண்டு சிவரெட்டுக் கையுமாய் தந்தாக்கி வாழிமனதுக் காட்டி

விட்டுக்கொண்டு ஒரு மணி நேரத்துக்கு மேல் ராஜிக்குக்க காத்து நின்றுக் கத்தரம். ராஜி ஆபீஸிலிருந்து வருவதைப் பார்த்ததும் பூத எரித்த செரெட் துண்டைக் கீழே போட்டுக் காணாம் தக்கி அனைத்துவிட்டு அவனை நோக்கிச் சென்றான். வேலை செய்த அடிலில் ராஜி களைத்துப் போய் மெதுவாக கத்து கொண்டிருந்தான்.

“ராஜி!” என்று அழைத்தான் கத்தரம்.

எதிர்பாராமல் ஆபீஸ் வாசலில் அவனைக் கண்டதும் அவருக்கு அதிர்ச்சிதான்.

“சத்தர், இரெய்யை வந்து விடக்கூடாது?” என்று பதறித்ததுடன்.

“உனக்காக ஒரு மணி நேரமாய்க் காத்து நிற்கிறேன் ராஜி!”

“ஆய் வரவதுக்கே வந்துவிட்டீர்களே! வாராவது பார்த்தால் என்ன நிலைப் பார்ப்பேன்?” ராஜி கத்துமுத்தும் பார்த்துக் கொண்டான்.

“நிலைதான் நமக்கு என்ன! லா, போக லாம்.”

கத்தரம் ராஜியோடு ஒட்டிக் கொண்டான். அவன் உடம்பு உசியது. வாராவது பார்த்து விடுவாரெனோ என்ற ஆசை அவனைப் பற்றிக் கொண்டிருப்பது நங்குகத் தெரிந்தது.

“இன்று ஒரு திட்டத்தோடு வந்திருக்கிறேன் ராஜி! புதுசா ஒரு காதல் படம் வந்திருக்கு. நாம் இருவரும் சேர்ந்து பார்ப்போம்!” என்று கத்தரம்.

“சினிமாவா? வேண்டாம், கத்தரம்.”

“சினிமா என்றது என் பண்படுகிறார் ராஜி?”

“வேறு எங்காவது போய்ப் பேசிக் கொண்டிருப்போம். சினிமா மட்டும் வேண்டாம்.” - அவன் கொஞ்சனாகச் சொன்னான்.

“இத்தன் பழகியும் நீ இன்னும் சேர்வதற்கு இருக்கிறாயே, ராஜி!”

கத்தரம் ராஜியை ஒரு நேரமட்டவாக்கு அழைத்துச் சென்றான். அங்கு இருவரும் நின்றனவே. அருகிலிருந்து மணம் போன போகில் எக்கெல்லோ கத்த ஆரம்பித்தனர்.

பசுபதி தொடர்ந்து சென்று பார்த்த இத்தக் காட்சியை எப்படி நம்பாமல் இருக்க

வன்புறதான் என் கருத்து. குழந்தை மணம் குரங்காவிட்டபின் ஏதையும் பவம்பதான் காதல்.”

“அப்படி என்னும் காதலைப் பற்றி உங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லைவா?”

“நாம் ஏற்படுத்திக் கொண்ட அடக்கத்தையும், பள்ளையும் மீதிய ஒன்றுதானே காதல்? காதலை உண்டாக்கிக் கொள்வது நாம் தானே? மனத்தைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டால் காதல் ஏது?”

பசுபதி சிதிற தாக்கத்துடன், “ராம கிங்கம், நம் ராஜி தெரிந்தோ, தெரியாமையோ காதல் பாவத்தை நோக்கிக் கொண்டே போக தெரிவித்து” என்றார்.

ராமகிங்கம் ஒருகணம் அதிர்ச்சிக்குள்ளான விட்டார். சிதிற நேரம் எதுவும் பேசத் தொடங்கவில்லை அவருக்கு.

“பசுபதி, ராஜியை நீங்கள் நன்றாகப் புரிந்து கொண்டவர்தானே? அவன் தவறான பாதையில் செல்வான் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா?”

“நினைக்கத்தான் முடியவில்லை. ராஜி அவ்வளவு அடக்கமான பெண்! ஆண்டிக்கும் தலைநிமிர்ந்துகூடப் போ மாட்டான். ஆனால் இன்று கன்னலும் பார்த்ததைப் போல் கொன்று கொள்ள என்னும் முடிவாகியிருப்பே!”

“ராஜி யாரிடமோ ‘போஷ்யா’ய் பேசியதைப் பார்த்த நீங்கள் தவறாகக் கணித்திருப்பீர்கள் பசுபதி! ராஜி அடக்கத்தை மீறிக் கூடிய பெண்ணல்ல. ஏனென்றால் அவள் மீறத்த பரம்பரை அப்படி, எங்கள் பரம்பரை யில் இதுவரைவில் இந்த மாதிரி பேசக்கூடும்கூடத்தவிரும். எங்கள் பரம்பரைப்படி

காதலுக்காக அஸ்ஸை

எம். கே. சங்கரன்

முடியும்? ராஜியின் தந்தை ராமகிங்கத்திடம் இதை உடனே தெரிவித்துவிட வேண்டும் என்ற துடிப்பு பசுபதிக்கு.

தங்கத்தோடு ராமகிங்கத்தின் எதிரில் உட்கார்ந்த பசுபதி, கிஷ்கிந்தை எந்த மனநிலையில் அவரிடம் சொல்வது என்று யோசித்துவிட்டுச் செட்டார்: “காதலைப் பற்றி நீங்கள் என்ன நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்?”

“இது சினிமாவையும், கதைகளையும் பார்த்துவிட்டு அங்கும் இளம் பெண்களின் கேள்வியைவா? உங்களுக்கு எப்படி இதில் ஈடுபாடு வந்துவிட்டது?” என்று ஆச்சரியத்தோடு கேட்டார் ராமகிங்கம்.

“காரணத்தோடுதான் கேட்டேன்.”

“காதல் என்பது கணவர்களைக் கதைகளிலும், சினிமாவிலும் சேர்க்கப்படும் வார்த்தை

தங்கம் அணுகித்து வந்த கட்டுப்பாடும் மரியாதையும் என் ராஜிக்கு நிச்சயம் இருக்கும்.”

“நீங்கள் சொல்வதெல்லாம் பரம்பரை மரியாதையை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால் காதல்தான் குழுவிலையையும் நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். நம் பெண் கணவியை வேலை செய்கிறாள். மாதிரியைப் பட்ட ஆண்களோடு பழகும் கதையும்தான் ஏற்படுகிறது.....”

“யாரிடம் பழகினால் என்ன? ஒரு பெண் உயர்ந்த பரம்பரையில் பிறந்திருந்தால் அதைப் பரம்பரையின் அன்னியமான உணர்வு என்றும் அவரிடம் இருக்கும், ராஜி பண்பற்றி நான் நன்றாக அறிவேன். அவரிடம் எங்கு உறுதியான நம்பிக்கை உண்டு,”

"என் எண்ணமும் உங்கள் தம்பிக்கையுடைய இடங்கே வேண்டும் என்பதற்காக."

ராமலிங்கத்தின் பார்வை தெருவாகிவிட்டது. இத்தகு வாகனங்களுக்கு அந்தப் பக்கம் ராஜி நின்று கொண்டிருந்தான். அவன் சற்று முன்பே வந்து விட்டான். ஒரே உயரே வந்திருக்கிறான்.

"ராஜி!" என்று ராமலிங்கம் அழைத்தான்.

தயக்கத்துடன் ராஜி உயரே வந்தான். ராமலிங்கம் அவர்க்கடியாகரத்தையப் பார்த்தான். மணி ஏழு ஆகி இருந்தது.

"ராஜி, இப்பவேலுமார் நீ தினமும் செட்டாக வருகிறாய், உன்னை?"

பதில் போல் முடியாமல் தங்கி குனிந்து திண்டாடும் ராஜி.

"ராஜி! நீ ஒரு பெண் இல்லை? ஆயின் முடிந்தவுடன் நேராக வீட்டுக்கு வராதது தானே நயவது? உங்களுக்குள் என்ன பொய் காதலென்று சொல்லுகிறீர்கள்?"

"அப்பா, நான் உங்களைப் பெண். உயர்த்த பரம்பரையில் பிறந்திருக்கிறேன் என்ற உணர்வு எனக்கு இருக்கிறது. பரம்பரை மரிப்பதை நான் மிரிவிட மாட்டேன், என்னை நீங்கள் ஏமாறுங்கள்?"

ராஜியின் உறுமொழி மென்மையான மெட்டுப் பல்பதி ஆசனியம் அடைந்தார். அப்போது தான் எணிந்ததுதான் தயவு என்று கூட நினைத்தான்.

"ராஜி! நான் உன்னுடன் பார்த்ததை வைத்து அப்பாவிடம் ஏதேனோ சொல்லிவிட்டேன்....." பல்பதி வருத்தம் தொன்றி குரலில் சொல்லுகிறார்.

"நீங்கள் அப்பாவிடம் சொன்னது என் தன்மைக்குத்தான் என்பதை உணர்வேன், மாமா! பரம்பரைக் கண்ணியத்திற்குந்து நான் சிறிதும் விவர மாட்டேன் என்பதை உங்களுக்கு உறுதியாகச் சொல்கிறேன்" என்று ராஜி.

ராஜி தன் அமைதிக்கு வந்து விட்டான். அவன் மனத்தில் இப்போதுதான் நிம்மதி ஏற்பட்டிருந்தது. கொஞ்ச நாட்களாக அவனிடம் ஒரு பயம் குடிசென்றிருந்தது. அதாவது என்னிருந்தது கத்தரிடம் தெருக்கமாளப் பழை நேர்ந்ததோ, அன்றிருந்து ஏற்பட்டது இந்தப் பய உணர்ச்சி. நேர்மைமையான பானை வாக இருந்தால் பயம் ஏன் ஏற்படுகிறது? தவறு செய்வது போல் உணர்ச்சி ஏன்?

இப்போது அவருக்குள் ஒரு தெளிவு ஏற்பட்டிருந்தது. அவன் மனத்தில் எழுந்த ஆரம்பாசனம் அவன் அடக்கியவரத் தன்மைப் பட்டு விட்டான். அதற்குப் பராமர்த்திதம் மனமே தன் தந்தையிடம் உறுதிமொழி கொடுத்தான். இனி அவன் பரம்பரத் தேவை இல்லை.

கத்தரிதான் ராஜி பார்த்து நோய் தானாயிற்று. அவனைச் சந்திக்க வேண்டும் என்று எண்ணத்தை அவன் அறவே ஒதுக்கி விட்டான். ஒரே முறை அவனை அவன் பார்த்தாலும் அவன் அருகில் வருவதற்குள் வேகமாகப் போய் விடுவான். ராஜி விவரித்து உடனடி அவனைச் சந்திக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் கத்தரிதான் பரம்பரப் பத்திரம்

கொண்டது. அவனைப் பார்த்த ஒரு நாள் ஆயின் வாகனங்களை வந்து விட்டான்.

ராஜி ஆயின் படி இறங்கிய போதுதான் கத்தரிதான் பார்த்தான். அவருக்கு அறிவித்தான். ஒன்றும் பாராதது போல் நேராகப் போய்க் கொண்டிருந்தான். கத்தரி அவன் பின்புறம் வந்தான். ராஜி வேகமாக நடத்தான்.

"ராஜி! ராஜி!"

அவன் உயர்பிடக் கப்பிட அறிவேமையாக நடத்தான். தெருவின் கட்டை விட்டது. மேலும் கத்தரி அவனைப் பின்தொடர்ந்து வருவது அவருக்குச் சங்கடமாக இருந்தது. உயர்பிடம் திரும்பி, "கத்தரி, தயவு செய்து என் பின் வராதீர்கள்" என்றான்.

"எனக்கு என்ன வந்து விட்டது ராஜி? நீ ஏன் என்னை விட்டு விவரி ஒடுகிறாய்?" என்று ஏக்கத்தோடு கேட்டான் கத்தரி.

"கத்தரி! ஒரு பெண்ணும் உன்னும் எழும்பு தருந்த முறையில் உய் பழகிக் கொள்ள விவரி, நான் இருவரும் கண்ட கண்ட இடங்களில் சந்திப்பதும் அங்கேயும் தப்பி என்னுடன் கண்ணாடிவிட்டேன். பெண்ணுயிப் பிறந்த நான் ஒரு நிலத்திற்கு கட்டுப் பட்டுத்தான் ஆகவேண்டும் என் பெண்ணை அடக்கம், மரிப்பதை எல்லாவற்றையும் நான் காய்பாற்றித்தான் நேர வேண்டும். என் பெண்ணையே நீங்கள் போற்றுவதோ இருந்தால் தயவுசெய்து என்னை வேளி இடங்களில் சந்திக்க முயலாதீர்கள். என்னைத் தான் அடைய வேண்டும் என்று நீங்கள் நினைவாக விருப்பமே உங்கள் அப்பாவிடம் குறும் என் அப்பாவிடம் பெண் கேட்கச் சொல்லுங்கள்."

மிகுந்த அழுத்தத்துடன் கூதிய ராஜி கத்தரின் பதிலுக்கிட எதிர்பாராமல் வேகமாகப் போய் விட்டான்.

நீர்மலிங்கம் ராஜிக்குச் சந்திரமாளக் கையாணத்தை முடித்துவிட வேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

பல்பதி மிகுந்த அவதரத்துடன் ராமலிங்கத்தைப் பார்த்து வந்தான்.

"ராமலிங்கம்! நம்ம ராஜிக்கு ஏதே ஒரு பெரிய இடம் கிடைத்திருக்கிறது" என்று கத்தரிதொடு.

"ராஜி?" என்று ராமலிங்கம்.

"மிராசுதான் என்னுடைய மகன்தான். எம். ஏ. பட்டதாரி. என்னைக் கெட்டுக்கொண்டிருக்கிறான். நான் கெட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். நம் ராஜியை சொல்வதும் கிழம்பித் தேடிருக்கன். உங்களுடன் கேட்டுச் சொல்வதும் என்னுடையது."

ராமலிங்கம் மிகுந்த போகலிக்கு அழுத்தான். ராஜி இருவருக்கும் எப்பி கொண்டு வந்தான்.

ராமலிங்கத்தின் பார்வை தெருவாகிவிட்டது திரும்பியது. வாரோ இரண்டு வயதானவர்கள், சாதாரண உயர்ப் பானைப் போகிறார்கள், உயரே வந்து தயக்கம் பரம்பரத் தீண்டு கொண்டிருந்தார்கள். பல்பதி அவர்களைப் பார்த்தான்.

ராமலிங்கம் அவர்களை உயரே ஒரே சொல்லுகிறார். மிகுந்த தயக்கத்துடன் உயரே

அந்த அவர்கள் ராமலிங்கத்தின் மீதும் பய பதிவுகள் நீங்கினார்கள். அந்த இடத்தில் தாங்களென்று போனவர் தாராளமாக உட்காரக்கூடிய ஆசனங்கள் இருந்தும் அந்த இருவருக்கும் ராமலிங்கத்துக்குச் சமமாக உட்காரும் மனப்பான்மை இல்லை.

“முடிவாகிவிட்டே உட்கார் சமாசாரம் தனிவாய் போனது” என்று கக்கரத்தோடு தங்கப்பாருடைய வந்தது.

“இந்த அத்தியாயம் எவ்வளவு நேரம். எந்த விஷயத்துக்கும் தாராளமாகச் சொல்லிவிட்டுப் போவது ராமலிங்கம்”

“நாயகம் மனநலம். தெரிவிப்பது தெரியாமலே உங்க வாரத்தில் அத்து நீக்கியேன். இவர் மனம் சுத்தரத்தையாக நன்றியுடைய முடிவாக வந்திருக்கிறார். நாயகம் சுத்தர தப்புள்ள முடிவாளி போலுத்துக் கொள்ளலாம்” என்று பிழைக்கிறார்கள்.

“விஷயத்தை முடிவாகச் சொல்கிறேன்.”

“இவரு 10வது எண்ணப்போ பரபுட்புப் பத்து விளக்க வரை அடிக்க வரைவிட்டார். தங்க கொட்டிக்காரப் பையன்தான். எங்க நிலைமைக்குத் தகுந்த மாதிரி ஒரு நல்ல பொண்ணுப் பார்த்து அணுகுத்துக் கவனம் முடிக்க வைக்கலாம் என்று இவருக்கு ஆசை. ஆனால் அவன் பெரிய தெரிவிப்பு தெரிவித்திருக்கிறார்கள். உங்க மனநலம் பேசி முடிக்கச் சொல்கிறேன். தங்க இருக்கிற அத்தனாக்கு நாயகம் சுத்தரத்தின் பெண் கேட்க முடியுமா? அவனிடம் எவ்வளவோ சொல்லிப் பார்த்தோம். கேட்க மாட்டேயென்று. ஒரு வார்த்தை கூடவிட்டே கேட்டுட்டு, இவ்வளவு வரை அத்து கொண்டு வந்த என்னை... தாங்குதல் நடவை உங்க விட்டு வார்த்தை வந்தவருக்கு வந்தால் இவ்வளவு நிரும் பிப் போயிட்டோம்.”

ராமலிங்கம் தெற்றியில் வை வைத்தவாறு போனவியில் ஆழ்த்தார். பகபதிக்குக் கொஞ்சம் வேகம்.

“நீங்கள் பெண் கேட்டிருந்தீர்கள் தப்பிவிட, எந்த இடத்தில் பெண் கேட்டாலும் எவ்வளவு வந்த தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.”

ராமலிங்கம் நிதானமாக. “பகபதி, ஒரு இடத்தில் பெண் என்று இருந்தால் தான் போர் கேட்பது இயலும்தான். நம் ராஜ்யம் பிராந்தம் அப்படி இருந்தால் தம்மால் தடுக்க முடியுமா?” என்று.

“நீங்கள் சொன்னதைப் பார்த்தால்...”

“ஆம், பகபதி, இவ்வளவு பெண் கேட்க வந்தது தங்கையுக்குத்தான்.”

“பிரகாரம் சம்பந்தம். எம். ஏ. டீட்டம், அத்தனா தந்திரமாக இவை யெல்லாம் வலிய வந்திருக்கின்றன.”

“வேறு வாதமும் பேசி என்னை குழப்பாதீர்கள் பகபதி!” என்ற ராமலிங்கம் வந்தவர்களை நோக்கி, “உங்களைப் பகபதிக்கு ஏன் பெண்களைக் கொடுக்கச் சம்பந்தம்” என்று.

வந்தவர்கள் மனத்து விட்டனர். ராமலிங்கத்தின் போக்கு பகபதிக்குப் புரிகிறது.

வந்தவர்கள் போனதும் பகபதி ராமலிங்கத்திடம், “ராமலிங்கம்! பிரகாரம் சம்பந்தத்தை விட்டு இந்தச் சாதாரண

“வேறு சம்பந்தம் அப்பதிருக்கிறதென்றே அணுகு வரை வேண்டுமென்று சொல்கிறேன்”
“அவ்வளவுக்கு பதிலாகவே வேண்டுமென்று, தங்கத்தின் வேறு சம்பந்தம் நீங்கள் தெரிவிக்கிறீர்கள்?”

சம்பந்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை, ஏன்? ராஜ் சுத்தரத்தின் காதலி நீங்கள் குடிக்க கொண்டு விட்டார்களா? என்று கேட்டார்.

“குடிக்க கொள்ள வேண்டியதுதான்?”

“அப்படி என்றால் காதலிப் பதறி ஏதேதோ விவாகியானம் செய்திருக்கிறாள்?”

“காதலிப்பதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடா தென்றுதான் சொன்னேன். காதலித்தவர் என்னை பிரிக்க வேண்டும் என்று தான் சொன்னிருக்கிறீர்கள்?”

“ராஜ் காதல் வந்திருக்கலாம் போக மாட்டான் என்று நீங்கள் தான் சொன்னீர்கள்! தானும் அதை நம்பினேன்.”

“ராஜ் அந்த வழியில் போகக் கூடாது என்பதுதான் என் எண்ணமும். நீங்கள் அன்று என்னிடம் சொன்னபோதுதான் அவன் அந்தப் பாதையில் விழுந்து விட்டான் என்று விஷயம் எனக்குத் தெரிந்தது. அந்த நேரத்தில் காதல் என்ற வார்த்தை மனம் கேட்டேன் எனக்கு அச்சமாக இருந்தது. அவர்கள் தினம் திரும்பியே நான் அப்படி சொன்னேன். அப்போது அவன் வெளியே தின்று கொண்டிருந்தது எனக்குத் தெரியும். பாரம்பரியப் பெருமைகள் அவன் காதல் படுப்படி உணர்ந்திருக்கிறேன்.”

“நீங்கள் நினைத்தபோது அவன் தினம் திரும்பி விட்டானே. இப்போது நீங்களால் பார்த்து வரலுக்குக் கவனம் செலுத்து கொடுத்தாலும் அவன் சம்பந்திப்பான், அப்படி ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் உங்களுக்குத் தகுந்த சுத்தரத்துக்கு ஏன் கொடுக்கலாம் என்பதுதான் என் கேள்வி.”

“அது ராஜ்யின் தன்மையை உத்தேசித்து தான், பகபதி, ராஜ் மனத்தை மாற்றிக் கொண்டாலும் அந்தப் பஞ்சவ நிலை வரலு தற்குறாம். சுத்தரத்தை விருப்பியிருக்கிற எல்லா? இவ்நெருங்கிய அவன் கல் வரலாம் செய்து கொண்டால் சுத்தரத்துடன் பழகியது ஒரு குற்ற உணர்வாக நீங்கி அவன் வரல்தான் முழுமையாக வரலுக்குச் செய்துவிடும். என் மனம் குற்ற உணர்வோடு வரலுதல் தான் ஏற்க முடியுமா? மனம் தானும் அவன் தாய்மையானவரை இருக்க வேண்டும் என்றே இந்தக் கல்வானம்—காதலி அனுமதித்து அவன்” என்று ராமலிங்கம்.

பகபதிக்குப் பதில் சொன்னான்.

வாரிசு

ப. ராதாகிருஷ்ணன்

“ஆறுமுகம்! இந்தக் கவி மொத்தம் விட்டேயிருந்து உனக்கு விடுதலை கிடைக்கப் போவது” என்று ஒரு குரல். திரும்பிப் பார்த்த ஆறுமுகம் அப்போதுதான் வந்து சாய்ப்பாட்டு அறையிலிருந்து வந்த கதவி குப்பரினிடேண்ட் உத்தரத்தைக் கண்டான்.

“எவ்வளவு சொன்னீங்க, ஸார்?” என்று கேட்டான் ஆறுமுகம். அவருக்குப் பெரிய குழப்பமேற்போகிறது.

“கவி மொத்தமேயில் மலிமையைப் பத்திரப் பெரிசாகக் கண்ட படிக்கக்கிடையுருப் பிடுவோ; அதை இனிமே திண்ண உணக்குக் கொடுத்து வைக்கிறீர்கள்” சொல்ல வந்தான்.

“மம்! எனக்கு மட்டும் இப்போது - சாய்ப்பாட்டு ஏதாவது பண்ணிட்டும்களா?”

“அதில்லையோ ஆறுமுகம். இன்னிக்கு உங்களைக் கிணையிலேயிருந்து விடுதலை பண்ணப் போறோம்.”

ஆறுமுகம் திரும்பிட்டான். “அது எப்படிக்கி அந்த வகுரைத் தண்டினை முடிய இன்னும் நான் மாசம் இருக்கிறேன்...” என்று தலையைச் சொதித் தான்.

“உங்க தண்டனைக் காலத்தை நான் மாசம் குறைக்க உத்தரவாகி யிருக்குது - நேரமிருக்குள்ளே நீ ரொம்ப நல்ல மாநிரியா நடந்துகிட்டதா குப்பரினிடேண்ட்.”

“கவி மொத்தமேயில் மலிமையைப் பத்திரப் பெரிசாகக் கண்ட படிக்கக்கிடையுருப் பிடுவோ; அதை இனிமே திண்ண உணக்குக் கொடுத்து வைக்கிறீர்கள்” சொல்ல வந்தான்.

“இங்கே மட்டும் தானே என்னுமே ஒன்றுக்கா நடந்துகிட்ட முடியுது. வெளியே போன இந்தப் பாலும் புத்தி ஏன் தான் கண்டபடி திரும்புதோ தெரியலாம்” என்று ஆறுமுகம் அவ்வளவந்த தான். திடீரென்று விளடத்த விடுதலை யாக அவனது உள் ளத்தில் மெழுகி திறையவில்லை.

கொயர் கவித்த சுந்தரம் அவன் தோன்றிது மகிழைத் தபடி. ஆதரவுடன் கூறினார்: “அப்படி

இஷ்டம்போல் திரும்பாமே அந்தப் புத்தியை அடக்கி ஆகத் தெரிவதும்பா ஆறுமுகம். உன்னுடைய அது முடிவும். உன் உடம்பிலே இருக்கிற உறுதி மனசுக்கும் வரணும். மூட்டை கழித்தோ, கைவண்டி இழுத்தோ போகவியமாய் தாறு காக சம்பாசிச்ச உன் பெண்டு பிள்ளைங்களைக் காப்பாத்து..”

“அப்படித்தானாக தானும் நினைக்க விரும்புகிறேன். இந்தத் திருட்டுத் தொலி விலை என்ரு அதிரஷ்டம் போதாதுங்க..”

மீண்டுமொரு முறை சுதந்திரப் பறவை யாக வெளி உலகில் காஸ் எலத்தான் ஆறுமுகம்.

பெரிய புள்ளிகளுக்கு வறி விட்டுச் சில வளை ஆராய்ச்சன் ஒதுங்குவது போல் எதிர்த் திசையிலிருந்து வரும் வெளிய் லண்டிசாக அச் சின்னஞ் சிறு ஸ்டேஷனில் காத்திருந்தது கோயம்புத்தூர் ராஸூஞ்சர். அதன் மூன்றுவது வகுப்புப் பெட்டி ஒன்றின் ஜன்னலொரமாகக் கண்ணின் மூடிக்கொண்டு

ஆறுமுகம் அமர்ந்திருந்தான். சித்தித்த. முடிவு கட்ட வேண்டிய பல பிரச்சனைகள் ஆறுமுகத்தின் மனக் கண் மூன்றால் மலை போல் தின்றன.

இத்து வகுட கால இடைவெளிக்குப் பின் தன் குடும்பத்தினரைச் சந்திக்கப் போகும் ஆர்வம் அவன் மனத்தில் பொங்கவில்லை. அந்தச் சந்திப்பின் இன்பம் அதிகமாகும் இரண்டு தினங்களாகத் தீடிக்கலாம். பிறகு?...

எதற்கெடுத்தாலும் சிறிச் சினத்து வசை பாடும் அவன் மனவி வன்சரி, கண்டதற் கெல்லாம் கண்ணீர் வடித்து ஒப்பாநி னைக்கும் அவனது மிழத் தாயார், படிப்பும் வராமல், பொறுப்பும் தெரியாமல், வளரும் புதல்வன் பொன்னம்பலம், இப்போது கலியாண வயதை அடைந்திருக்கக் கூடிய ஒரு மகன் - இத்தனை பேரையும் அடக்கி ஆண்டு சமாளித்துத் திருப்பிப்படுத்திக் குடும்பம் நடத்துவது எளிதா?

அதுவும் திருட்டுப் புரட்டுகளில் ஈடுபடாமல், யோக்கியமான முறையில்...?

இப்படி வெறுங் கையால் வீடு திரும்பு வதை விட வேறு முகமறிவாத ஒரு ஊருக்குச் சென்று மூட்டை தூக்கிவீசா. வண்டி இழுத்தோ தாறு காக சேர்த்துக்கொண்டு...

பேய் போல் இரைக்கவிட்டுக் கொண்டு வந்து பாசஞ்சரைக் கடத்து சென்றது மெயில். ஆறுமுகத்தின் சித்தனை கிணத்தது.

பாசஞ்சர் சேலத்தை அடைந்தபோது மாலை மணி ஐந்து. ஆறுமுகம் இறங்கி வெளியே நடந்தான். மிழக்கே மூன்று மைல் தொலைவில் அவனது கிராமம். விண்ணின்து புறப்பட்ட அம்பு போய் அவன் தன் இல்லம் தோக்கி விவரவழிகிலை.

சூரியாஸ்தமன வேலை. சாப்பிட்டுவிட்டு மெல்ல நடந்த ஆறுமுகம் அப்போதுதான் ஒரு மரத்தடியில் தன் கடைசையப் பரப்பிக் கொண்டிருந்த ரேகை நோயிவன் ஒருவனைக் கண்டான். சிறு ரேகைப் படத்தை விரித்துப் பக்கத்தில் கட்டவுனர் படங்களை நிறுத்தி அகல் விசக்கை ஏற்றி ஊதுவத்தியையும் கொளுத்தியாயிற்று. தன் எதிர்காலம் பற்றித் தெரித்து கொள்ளும் இயற்கையான அவன் மனத்திலெழு ஆறுமுகம் அங்கு போய் தின்றான். முகத்தை மூடி மறைத்திருந்த தாடி மீசைகள், தெற்றி நிலையப் பூசிய நிறுநீறு, அதன் தடுவெ பெயிவதொரு குல் தூப் போட்டு இயற்றாடல் ஒரு யோவி யோலக் காட்சி தத்தார் ரேகை சோதிடர்.

அங்கே நின்று அவரைப் பார்த்த ஆறு முகத்தின் விழிகள் சில விநாடிகளுக்கு நினைக் குத்தினிடின். அந்த முகம்...

“வா, தம்பி! சாயின்பக் கும்பிடு மொதல்வெ. அதுக்குக் காக பணம் ஒன் ணும் கிடைவாது” என்று சோதிடர் ஊக்கி ணர். அந்தக் குரல்...

ஆறுமுகத்தின் ஸூரி பழமனமைய கண்கு டிப்பாய்ந்தது. எதைவய் வாரையும் எளிதில் மறவாத அத்தற்கு விடை காண தெரு நேர மாகளிலில்.

“என்வ முனிச்சக்கிட்டு திக்கிறே? ரேகை பார்க்கணுமா?”

அன்ற வாக்வி மூக்கிவிருத்தும் வாரிவிருத்தும்
இருத்தும் உங்க அங்க லுக்கைப்பற்றும்
கிட்டத் தம்பத்ததைச் சொல்லும்போதோ
மன்னுநீர் நாக்முழிவது. மேனி பதறிவது.

ஆறுமுகம் விளித்தான். "பொலவது. பிசா
சாவதுடா மன்னுரு. எல்லாம் உன் மனப்
பிரமைதான்" என்றான்.

"நான் முட்டாள்தனத் தீர்த்துக்கிட்டபாப்
பரவாயில்லை ஆறுமுகம். எனக்குப் பணத்தை
விட என் அஞ்ஞாண் பெரிசு. உங்க ஒண்ணு
இருத்தாந்தானே பணத்தை அனுப்பிக்க
முடியும்?"

ஆறுமுகம் சற்று பிளபித்தல் பிறகு சொன்
னான்: "மன்னுரு! நான் ஒண்ணு சொன்
றேன். நான் இப்போதான் நெய் கட்டிடுத்து
விடுதலாவேன் வரலாம். எனக்குத் திருப்பியும்
தப்பத் தாண்டிச் செல்லு மதுபாட்டும் நெய்
துக்குப் போத உத்தேசம் இல்லை. போகிற
மாய் போய்ச்செக்கிடறதாத்தான். தீர்
மானம். ஆறது எதுக்கும் பணம் வேணு
மில்லை. அங்க பாழும் கிணத்தினே பணம்
சொட்டிக்கிட்டுக்குறு. அதிலே கூட எவர்க
டாடினாமே நீ துண்டாடிக்கிட்டிருக்கே. இந்த
நிமிஷத்திலே எங்கக்கு உயிர் கூடப் பெச்சாத
தொண்டிலே. அந்தப் பெட்டியை நான் எடுத்தேன்

"பெண் பார்த்துவிட்டு வந்தாலாமே!
பெண் எப்படி?"

"ஆகா! மாம்பழக் கண்ணம். நிராட்சை
விழிகள், தக்காளி உடல்...."

துக்கிட்டு அறிவேயிருந்து உன் புகழைத்
தந்திட்டேறேன். பொய்யைவைத் தந்தை நான்
வக்கக்கிடேன். எம்மதமா?"

மன்னுநீர்சாயியின் மூகம் மலர்ந்தது.
"தாராளமாகச் செல் ஆறுமுகம். உன்னை
நான் நம்பியேன். ஆறு... உனக்கு அங்கே
எத்தனும் அபாத்து தெரிந்திருக்கின்றது நான்
பொறுப்பிலே" என்றான்.

"தீதாய் பொறுப்பின்றி யாருடா
சொன்னுங்க இப்போ?... அப்படியே பெரி
யானைன் ஆறி அங்கே உத்திக்கிட்டிருத்தாக்
கூட என்னை ஒண்ணும் செய்யாது அது.
அவர்களை கொன்னவன் தீதானே? நான்
இல்வியே?"

நீடு நிலையத் தாண்டிய நேரம். சேவம்
டவுனின் இருண்ட சற்று பொத்துக்கைச்
சுழைந்து வேகமாக கடந்து கொண்டிருத்
தான் ஆறுமுகப்பாருவான் ஒரு மனிதன்.
அவன் தலைமீது ஒரு பெரிய கனமான
'டிரங்க்' பெட்டி; அவனது உக்கத்திலோ
அளவிட முடியாத ஆளர்த்தம்.

அந்த மனிதன் நம் ஆறுமுகமேதான்
என்று சொல்வது தெனையிலே.

"அப்பினை! ஐயுற ஏத கவாயி! என்
லாம் நல்லபடியா நடத்தா உனக்குப் போர்
கல் வைக்கிறேன்" என்று வேண்டிக் கூட
கூறிக் கைக்குள் போட்டுக் கொண்டு மண்

பெட்டியுடன் பாழும் கிணத்தில் இறங்கி
யிருந்தான் அவன். மேற்கூறுவதிலே
கெளரித்ததும் கெட்டபுறம். பெரியண்ண
னின் ஆவி மட்டுமல்ல. ஒரு பாம்பு, தேன்
கூட அங்கு தலை காட்டவில்லை. அன்ற மணி
தேரத்துக்குப் பணப் பெட்டியுடன் மேலே
ஒதி விட்டான். 'கொன்றேன். கண்டிதன்.
கென்றேன்' என்று பெரிய முடிந்தது. தலை
யின் பந்துபுடன் சேலத்தை தொக்கித் திரும்பி
இரண்டு மைல் நடத்த சிரமமே தொன்ற
வில்லை. எப்போது நோன்றும்? பெட்டியிலுள்
இருப்பது காதாரணக் கனமையா?

எதிர்ப்பட்ட இரண்டொரு குதிரை
வண்டிக்காரர்களின் பரிவான அழைப்பை
அவன் ஏற்கவில்லை. கெளரிவிருந்து அன்று
தான் விடுதலாவேன் வரும் ஆறுமுகம் பெட்டி
வடல் வண்டியில் வந்து இறங்கினான் என்றால்
கேட்டதற்கே எங்கடமா இருக்கிறதல்லவா?
கார்த்தின் கிழக்கு எல்லையைத் தாண்டி
வாழ்விட்டது. நான் சஞ்சாரமற்ற சிறு
சாக்கில் மெழும் சூழ்வு கல் தொண்டி

நடத்தான் அவனது கிராமத்தை அண்டிய
காட. சற்றுக் காலாற ஒரு கல்லின்மீது
உட்காரித்தான். ஆறுமுகம். அப்போதான்
அந்தக் காட்சி அவன் கண்ணுக்குப் புல
னாயிற்று.

எதிரே கிங்காரமான தொட்டத்தில்
தடுமாறு ஒரு பெரிய பங்கணா. அதன் கெளி
மதில் கல்லின்மீது பதிகப்பெட்ட கண்
னுடித் துண்டுகள் கைகளில் குத்தாதவாறு
சேக தூக்கிரைதடிடன் ஏறும் ஓர் உருவம்.
ஆறுமுகம் எழுந்திருக்கு முன் தொட்டத்தி
லுள் குதித்து விட்டது அது.

பாம்பின் கால் பாம்பறியாதா? அவனுள்
ஒரு திருடன்தான் என்ற ஆறுமுகத்துக்கு
தீயெமையப் பட்டு விட்டது. "நிறுத்தி நல்ல
கழிப்பே செய்வது நீர்மார்த்திருக்கும்
நான் என் கண் முன்பே நிகழப் போகும்
இந்தக் குற்றத்தை அனுமதிக்கலாமா?" என்
செரு போராட்டம் அவன் உக்கத்தின்
தட்டிற்று.

அதிக வென்றது ஆறுமுகத்தின் கைக்
காட்டிதான்!

புதுமை! நறுமணம்!

ஜோண்ட்ரிலா

முகப் பவுடர்

ஒரே பொடியில் மெக்கப்!

ஜோண்ட்ரிலா கால்மெடிகஸ், பெங்களூர் - 5

தரத்துக்கும், சிக்கனத்துக்கும்
வெச்சிக்கும் எப்பொழுதும்

‘ஏஜோபிளை’ மரக்க

பிளைவுட்டை

பயன்படுத்துங்கள்

பலவிதமான மாதிரிகளில்
பிளாக் போட்டுகொளவும்
பிளாஷ் வத்துகளாகவும்
விநாடக்கிளாஸா

தயாரிப்பவர்கள்:

உட்கிராப்டன் அஸ்ஸாம்

புரோபரைட்டர்கள்:

ஜெய்ஜி டி. சி. இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிட்.
இந்தியா வக்சோன்ஜி, கங்கத்தா - I

சென்னை ஏஜென்டுகள்:

மெனன்ஸ் ஸி. நாதமுனி செட்டி & கோ.
11, காசி செட்டி கோ., சென்னை-I
போன்: 24093 தந்தி: “தேவாரா”

மகாபலிபுரம்

(A Guide Book in English)

மகாபலிபுரத்திலுள்ள நெப நெப்புக்
களை எல்லாம் நம் நாட்டவரும் வெளி
நாட்டவரும் கண்டு ரசிப்பதற்கு
உதவும் இக் கைப்புத்தகம் 50
பேரட்டோ படங்களுடனும் ஒரு
வரைப் படத்துடனும் வழங்கப்படுகின்ற
உலர்ந்த ஆர்ட் கார்டுததில் நெபபலா
முறையில் நிரு எம். கே. ரங்கன்வாஸி
அய்யங்காரால் ஆங்கிலத்தில் வெளி
யிடப்பட்டு, ஆடக்க விலையான 80
பைசாவுக்கே வழங்கப்படுகிறது.
புத்தகம் வெள்ளூரோர் 80 பைசா
மணியாசிடர் மூலம் நெப்க்கண்ட விலை
சத்துக்கு அனுப்புவதற்கால் தபால்
செலவின்றி புத்தகம் அனுப்பி
வைக்கப்படும்.

எம். கே. ரங்கன்வாஸி அய்யங்கார்
நிருவாகம்

14, திராவிதர் வடக்கு சிடி, மதராஸ்-18

சியாமளாவிடம் வந்திருந்த கோயில்
இன்னும் ஆறவிடில், காதித அருகில் பட்ட
திலாகக் கனன்று கொண்டிருந்தது. கடத்த
இருபத்து நான்கு மணி நேரமாக. பஞ்சி
விட்ட தோல் விட ஆழமாகப் புதைத்து.

பொயல் வேலை தெருவடை விட்டு விட்டு
வரன் தெருவிடமாக வந்து ஒரு கணம்
தோன்றியது. "வராது?" என்று பெயர்
சிறப்புச் சிறித்தது மனம். ஒன்றுமற்ற நூல்கள்
வெளியை உழக்காமல் அளந்துகொண்டு போன்ற
வன் சித்திரம் எவன்கே வெட்டத்தான் அளித்
துது. பெயர்வடித்த காசு கையில் இவ்வாய்க்
சியாமளாவுக்குக் கவிதாபாசம் செல்ல முடி
யாது? சியாமளா வெளியேறாமலிருந்து, வரன்
தெருப் போவதற்கும் எவ் காரண பூயம்
அவ்வந்தானே? பூயம்... இவ்வாறு போக! எவ
வளிறியில் இப்படி ஒரு பெண் வந்து பிறி
திருக்கிறாளோ? ஹாம்! பெருமூலம் கிருவதைத்
திரை எவ்வளவு ஒன்றும் செல்லத் தோன்ற
வில்லை, எவ்வளவுதான் காலத்து கொண்டு சே
தினக் காலக்காலப் பெருமூலக்களமாக மாற
திக் கொண்டிருந்தேன்.

வாரிசு உருவிய தடமாடும் உணர்ச்சி
வரமும் வன் திறத்தேன். சியாமளாதான்
காப்பி தொண்டு வந்திருந்தான். "அப்பா!"
என்று அழைத்துவிட்டுப் பின்பில் அவன் இருந்
ததுதான் கண்டு. "வெளிக்"கென்று காய்க்கை
வாங்கி, 'மடக் மடக்' என்று குடித்துக் காதி
டரிவார 'வயக்' என்று வந்ததேன். எவ
வளவடை இந்தக் கோய நூலகம் எவ்வாறு
கொண்டு வராமல் இருக்குமா? பேசு வந்தவன்
மெய்யானாகத் திரும்பி நடக்கான்.

அவன் நடந்து செல்லவான் பார்த்துக்
கொண்டிருந்தேன். காக்கைக்கும் தன் குழை
வன்பாதையும் தவிர, சியாமளா அவளுடைய
தாயாரைக் கொண்டு உண்ணாவிடுவோர் அம்
காகத் தொன்றினான். இருபது வயது என்பது
தானே பருவம் பரிவளித்துப் பிரகாசம்
ரும் நிலை. இவ்வாறு... உயர்ந்த உயர் ...
எவ்வாறாயினும் கவனமாக சென்றகொடுக்க

குத்துபம் போட்டுக் கொண்டு வந்தவனாக
...வன் மனம் பல்கரமாகக் குறுகிற்று.
உயர் தடுக்கியது. இந்த எருக்கம் கிணதையக்
காலித்தனம் என்ற காலத்தில் பறக்கவிட்டுப்
பதம்மாப்பதா? 'கடாது! கடாது!' என்று
தானே சொல்லிக் கொண்டேன்.

தேற்ற விழுப்புரத்துக்குச் சியாமளா
வடம் போன்ற சோகை பெற்றுத் திரும்பி
சேன். விழுப்புரத்திலிருந்து ரயில் வண்டி
வாழிட்டுப் புறப்பட்டது. அத்தனை கும்ப
விதம் தேடித் திண்டாடிச் சியாமளாவை
ஒரு துள்ளலுக்கு அருகாக சீட்டில் உட்கார
வைத்து விட்டுப் பாதுகாப்பாகப் பக்கத்தில்
உட்கார்த்து கொண்டிருக்கிறேன். எதிர்
துள்ளலுக்குப் பக்கத்து சீட்டு ஒரு பெட்டிக்கு
உட்கார்த்துத்தது. பெட்டிக்கு காரிவான்
வண்டி ஒட்டிவருத்த பின்பு எவ்வாறாயினும்
தன்னைக் கொண்டு சீட்டில் வந்து விழுந்தான்.
பெய் போன்ற புடைத் திரிவான் வண்டி முழுவது
மாக வாழிப்பார்ப்பினும் அவன். உட்காரும்
பார்த்து அவன் கருகக் கண்டான் வண்டி
முழுதும் வாரிசினான். ஆய்வும்! அந்தக்
'கம்பாரிட்மென்ட்' முழுதும் ஆண்டான்.
பாதிவான் சோகையான சியாமளா அந்தக்
கண்டிக்குத் தட்டுப்பாட்டிற்குள் வேண்டும்.
உட்கார தன் குழாய்கள் சீட்டி. கண்டிவில்
ஒரு தொடிப்பு. ஓரி ஓரி. நகு துள்ளன்.

உயர்வது அருகில் எவ்வாறு தளக்காரவே
பிறந்து விட்டார்கள் என்ற காலித்தனம்.
அப்பா! அந்தக் கால்
தூற்றினது காணாத பிழை
வேண்டிவந்தவிட்டது. எவ்வ
தேக்கை. எவ்வ கொமாஸித்
தனம்! சியாமளாவைத் திரும்
பிப் பார்த்தேன். அவன் தன்
பாட்டில் கால் படித்துக்
கொண்டிருத்த தாலையன் நுழை
திக் விடத்தான். எதிரொளி
இக்காத விடத்திக் இத்தப்

பாரதப்பெண்!

தூனி○○○

முடிவாதது. வேலைக்கு அனுப்ப வேண்டி
பிரகாரித்த என்ற தந்தையர் உயிர்
இருந்திருந்தது.

அப்பாவித் வேலைக்கு அனுப்ப முடியாத
பெண்களின் வேலைக்குத் தலைவெடுப்ப
பதத்தில், தேசியப் பற்றுத் வேம்பல் காக்க
தில், தன்னது தனிவாசம் பக்கிலும் ராஜினா
பாவிப்பட்டுப் போல் வேலை செய்து வந்தா
திக் தகராஜி வேண்டித் வேலை உயர்வதில்
படுகாஸித் கண்டிவின் பார்த்தவன், வேட்டை
விரட்டிவந்தவன் சோகை முடிவான?

முடிவான எவ்வாறுதான் தேற்று தெரிந்து
பொய்விட்டிருந்த காலிலின் வேண்டிவந்தது

கயால் விழுது முட்டிக் கொன்றிருந்
பாசம்! 'மக்' பெண் பாரதப் பெண்!
என்ற பூரித்தேன்.

அந்தப் பையனுக்கு இட்டுரு தங்கப் போலிருக்கிறது. பார்த்திக் படுத்தபடியே கிழை பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். தாக்க பார்த்தும்போது மட்டும் கண்ணை மூடிய காளாக்கு செய்து கொண்டிருந்தான். கண்டி ஒடிக்கொண்டிருந்தது.

எதிர்த்து எடுத்துக் கொண்டு கண்டிட பிடிக்க முடியாதபடி கிணைப்புப் பேசிக்கண்டி ஆரம்பமாகின.

"கண்டி என்னடா 'டம்'டிக்குது!" - மேல் பரிதாபம்.

"கண்டிக்கு என்னடா, திடுக்கிட்டு..."" கண்டி மிதிப்பதிலிருந்து, கிணைப்பைப் பார்த்தான்.

தான். தாக்க பார்ப்பதில் கண்டி பார்த்துக் கொண்டிருந்திருந்தான்.

"பேசுக்கட்ட ஆள் இப்போடா. நீயும் கொஞ்சம் மாதிரி மேலே..."

"ஓய்! வார்டா கொஞ்சம்... உன் மூன்று கிணைப் பார்த்துப் பவத்துக்கிட்டுத்தான்..."

"ஓடுறா! மக் மூன்றுக்கு என்னடா? கண்டி காளாக்கெ நிங்கு எமக் கண்டி கண்டி மொய்க்குமா?"

"ஆமா! தேக் ஆகட்ட இப்ப ஒன் ஒரு கண்டிக்கு மேல் மார்ட்டெக்குது!" அந்தத் தொடிக் குதிரை தாக்கப் பேசியிட்ட தாக்க கிணைப்பு.

"எத்தையாவது படிடா, அவர்களிடம்!" மேல் பர்த் பையன் நேரடியாகவே கம்புக்கு இருக்கான். நான் என்ன சொல்வது? உடல் பதற உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தேன். திரும்பிச் சியாமளாளைப் பார்த்தேன். அவள் தலையில்லாத ஒரு தீப்பொறிப் பார்வையை கிரிமினிடும் படிக்க ஆசைப்பிடித்தாள்.

"டேய்! அக்கிரஷன்! உன்னை தாடிப்பா இருக்குது!"

"அப்படித்தான்டா இருக்கும். குமரன் ஜாஸ்தியை..."

"மேலாதி நாயுட்டா. அவருடைய எடம் இருக்குது."

"தாக்கல் வரலாட்டேயுதுடா?"

"பதாவது படிக்கலாம்னு ஒண்ணும் புல்தம் கொண்டாரய்யோ."

"வாருமட்டேயாக்கம் இருக்கானா கொடவா?"

"அவங்க அங்களுக்கு ஒரு புத்தகம் தான் கொண்டு வந்திருப்பாங்க. உங்களுக்கு கொடுக்க வேறே கொண்டு வந்திருப்பாங்களா?"

"கேட்டுப் பாரிக்கலாம்..."

"கேள்வம்..."

"இந்தச் சம்பாஷணையைத் தொடர்ந்து, சியாமளா புத்தகத்தை மூடி வைத்தாள்.

"ஏன், படிக்கப் புத்தகமா வேணும்?" என்று நேரிடையாகவே அந்தக் காலைப் பையனிடம் கேட்டான். எம்.உடல் பதறியது.

என் பெண்ணு? இவன் பாரதப் பெண்ணு? காவித்தனமாகப் போக வாய்ப்பு இருந்துப் போக வாய்க்கும் அந்தப் பையன்களின் முயற்சிக்குத் தரப் போடுவது போல... நான் கத்தி மீருப்பேன். கத்தினால் வண்டியில் இருப்பவர்கள் என்னை மட்டமாக என்னவின்றொரிகளோ! பதறிக்கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தேன்.

"ஆமாம், மாடம். படிக்க நல்ல 'வயல்' தான் இருந்தா..."

"என் கிட்டே உள்ளதுதான் நான் தர முடியும். பிடிக்குதா, படிச்சப் பாருங்க..." என்று சொல்லியபடியே சியாமளா தன் தோல் அங்கைக் குடைத்து ஒரு பழைய புத்தகத்தை எடுத்துப் பக்கம் மாற்றித் தர கொடுத்தாள். என்னால் தாங்க முடியவில்லை.

விடியற்காலம் என்னைக் கிட்டு இருந்தி, பல் பிடித்து மலியாப்பூர் வந்து குவிந்து முற்றிடச் சாப்பிட்டு, ஆயில் போய் வந்து இத்தனை ஆண்டுகள் இன்னும் கோபம் தீரவில்லை, கவலை மாறவில்லை, சியாமளாளை இதுபற்றி என்ன சொல்லி எப்படிச் கேட்டது என்று எனக்குத் தலையில் கிடைக்கவில்லை. என்னால் மூடிப் படுத்திருந்தேன். இத்தனை நேரமும் நான் சொல்லாவுடன் போனேன்.

ச ச ச

"அப்பா!..." என்று குரல் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். சியாமளாதான் எதிரில் நின்றுகொண்டாள்—எதற்கும் துணிந்த மூல பாலத்துடன்.

"ஏன்?" என்பது போலப் பார்த்தேன்.

"உங்களைப் போய்ப் புரிகிறது. ஆனால் நீங்கள் தான் உங்கள் பெண்ணை..."

"புரிந்து கொண்டிருக்கிறேன்..." என் நெய் உண்ணமாக.

"எப்படி..." காவித்தனத்தின் தாக்குதல் சமாளிக்க முடியாமல் தரப் போகும் ஒரு கோழையாக அவ்வாறு?" என்றான்.

"பின்னே என்னவாம்... அந்தப் பையன் உங்களைக் குறி வைத்து உண்ணாடல் போச வேண்டுமோ என்று இல்லாத கோணத்தில் தனமெல்லாம் சொல்றார். நியாலும்..."

"வயல்கில் பேசிப் புத்தகம் கொடுத்தேன். அங்காணே?"

"பின்னே அந்தக் காவித்தனக்கு வேறே என்ன பையனும்... அது போதாதா?"

"அது பரி! அதுமட்டு! பின்னர் அவர்கள் காவித்தனம் தொடர்ந்ததா? இல்லை, மேல்தான் சொல்கிறது?"

"ஹட் கண்டது? நீதான் அவனின் போக்குக்கு வந்தது..."

"அப்பா..." என்று சிறிதளம் நியாமளா.

"உங்கள் பெண்ணைப் புரிந்துகொள்ள முடியாமல், பெறுமா போபத்தில் பதற்றத்தில் கண்டதை மறைக்காதீர்கள். புத்தகம் பெற்றுப் படித்த பின்னர் மேலே இருந்ததா?"

"இல்லை. தாய்ருவது போல் மாயனைச் செய்து தாய்க்கிவிட்டான்."

"இப்போது புரிகிறதா? தாங்க வைக்கத் தான் புத்தகம் கொடுத்தேன்."

"என்ன! அதில் தாக்க மாந்தது நடவீ யிருந்ததா?"

"தாக்க யிருந்தாவது மண்ணுக்கிடையாவது? இது போன்ற காவியப் பங்களிப்புக்குச் சாட்டையடி இருந்தது அதில்."

"அப்படியா? அது என்ன சாட்டை?" என்றேன்.

சியாமளா அதே புத்தகத்தின் ஒரு பக்கத்தைக் காட்டினாள். அதில் பல பகுதிகளில் சிவப்பு மையிலும் கோடிட்டுக் காட்டியிருந்தது. "படியங்கள் அப்பா!" என்று சியாமளா படித்தேன்.

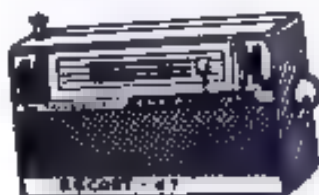
காவிக்கோ! உங்களுக்குத் தாய், தந்தை சகோதரிகள் உண்டு. அவர்களும் எங்கே போன்ற பெண்கள்தான். உலகத்தில் உள்ள பெண்கள் எல்லாருமே உங்களுக்கு உடன் எடுத்து உபயோகிக்கும் சோப்புக் கட்டிகளாக இருந்து கிடையாட்டார்கள். காவியம் ஒரு பெண்தான். மிடாரியும் ஒரு பெண்தான். ஐக்கிரமே...

காவி ஆட்டுவது நறுக்கப்பட்டுவிடும். தாய், தந்தை பேதம் தெரிவாத குரங்குகளே, வாணை மூஞ்சுகள். இந்த இடத்தில் உங்கள் நடவடிக்கை இருந்து என் அண்ணன் இப்படி நன்று கொண்டான்... நித்தித்துப் பாரடா மூட்டா!...

சிவப்புக் கோடு தொடர்ந்து போவது கொண்டிருந்தது. அட! என் சொன் சியாமளா இத்தனை நிபுணியா! காதல் தூதுதான் புத்தகத்தில் போகும் என்னார்கள். காவித்தனத்துக்குச் சாட்டையும் புத்தகத்தில் இருக்கிறதா என்று என்னால் விவரிக்கேன். "இப்போது என்ன சொல்கிறீர்கள்?" என்பது போலப் பார்த்தான் சியாமளா.

அப்பா! என் பெண் எத்தனை உயர்ந்து கிட்டா! அவள் பாரதப் பெண்தான்!

**டி.ராஜ்ஸிங்ஸ் டர்
தயாரிப்புகளில் கிடைக்கும்**

உலர் இயக்கம் Co. 88/BL 110/81
தெலிபி எக்ஸ்சி இயக்கம் Co. 100-88/88
மெட்ரா/67

Co. 225/- மதிப்பில் உயர்ப் புகழ்பெற்ற
"ஜெனரல்" 8 பாங்கு, கையின் எடுத்துக்
கொள்ளக்கூடிய டிராஜ்ஸிங்ஸ் 4 மாதம் Co. 20
விலை செலுத்திப் பெறலாம்

8750. உயர் ஹைக்கிப் பாக். மெட்ரா-81
உயர் அமது மெட்ரா-81 கைக்கு விஜயம்
செய்து செட்டிங் அப்படி இயக்குகிறது
உயர்ப்பாக் கைக்கு உயர்வுகள்

இரண்டு தயாரிப்புகளும், அந்நேரத்திலும்
கிடைக்கக்கூடியவை

செல்கண்ட விலை உயர்வுக்கு எழுதவும்.

JAPAN AGENCIES (KU 77)

P. O. Box: 1194 — DELHI-6

தெலிபிங்ஸ்

**முல
நோய்க்கு**

எங்கும் கிடைக்கும்

**மன் விழியா!
மான் விழியா
ஐடெக்ஸ்
கண் கை
விழியா!**

அரவிந்த் ஸாபரட்டரிஸ்
தபால் பெட்டி 1415 .. மதுராஸ்-17.

S. S. ரஜ் ஸா

சென்னைவிலிருந்து

1968 ஜனவரி 9

1968 பிப்ரவரி 8

சென்னைவிலிருந்து பிளாக் மத்தும் சிகெய்லுக்கு பிரயாணம் செய் விரும்பும் பிரயாணிகள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட விவரதரங்களுக்கு கவனப்படுகவும்.

மெஸர்ஸ் பின்னி & கோ., லிமிடெட்

7, அரவிந்தகாரத் தெரு, சென்னை-1

அகலது கீழ்க்கண்ட கம்பெனிலே அங்கோரம்பெற்ற
பானேஜ் பிராக்கர்களுக்கு கவனப்படுகவும்.

C. M. குட்டி

பிரேமநாத் & குட்டி ஸ்தலம் என்ட்

38, அகம்பு ஸ்பாக்கஸ் தெரு

சென்னை-1

மெஸர்ஸ் கோதா டிராவல்ஸ்

லாக்ஸ்ட் ஹெட்டல்

திருவனந்தபுரம்

மெஸர்ஸ் கம்பெனாட் & சன்ஸ்

38, அகம்பு ஸ்பாக்கஸ் தெரு, சென்னை-1

நாகப்பட்டினத்திலிருந்து

1968 ஜனவரி 10

1968 பிப்ரவரி 9

நாகப்பட்டினத்திலிருந்து பிளாக் மத்தும் சிகெய்லுக்கும் பிரயாணம் செய் விரும்பும் பிரயாணிகள் தயவுசெய்து பிரயாண காலதரங்களை கீழ்க்கண்ட விவரத்தில் கேரிஸ்டபாகப் பெற்றுக்கொள்ளவும்

மெஸர்ஸ் மதுரா கம்பெனி பிரைவேட் லிமிடெட்

ஒரம் கான் ரீத் ரோடு, நாகப்பட்டினம்

பிளாக், போர்ட் கம்பெட்டம்மாரம், சிகெய்லு ஒரலிய இடங்களுக்கு நேரடியாக ஏற்றிச் செலவும், சிகெய்லுக் கப்பல் மூத்தி ஆஸ்திரேலியா தியூரிவாத்த துறைமுகங்களுக்கு அனுப்பவும் ஏற்கனவே சென்னைவிலிருந்தும் நாகப்பட்டினத்திலிருந்தும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

பிரயாணிகள் மத்தும் ஸ்காக்கஸ் ஏற்றுக் கொள்ளுக்குத் தயவுசெய்து கவனவும்:

பின்னி & கம்பெனி லிமிடெட் | மதுரா கம்பெனி பிரைவேட் லிட்

7, அரவிந்தகாரத் தெரு, சென்னை-1 | ஒரம் கான் ரீத் ரோடு, நாகப்பட்டினம்

ஏற்றுமுகம்: பிளிட்டிங் இன்டிரா ஸ்கம் நாகிகேஷன் கம்பெனி லிமிடெட்

வதாதுத்துவரர் :

1 கு. அழகிரிசாமி

(பெங் பெங் பெங் என்ற சீன ஆசிரியர் 1903ல் இக்கியாஸ் மாகாணத்தில் பிறந்தவர். பல ஆண்டுகளாகப் பள்ளி ஆசிரியராக வேலை பார்த்தவர். பின்பு இலக்கிய சஞ்சிகை ஒன்றின் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். அவருடைய இலக்கியப் படைப்புக்களில் முக்கியமானவை அவர் எழுதிய குட்டிக் கதைகளே.)

பூனையும் பாண்டமும்

ஒரு வீட்டின் சமையற் கூடத்தில் இரண்டு பாண்டங்கள் இருந்தன. முதல் பாண்டத்தில் ருடியே இல்லை. பக்கத்திலிருந்து துவளையில் ஏறி அந்தப் பாண்டைப் பூனை எட்டிப் பார்த்தது. அது கூனிய பாண்டமாக இருக்கலையே. "தான் இதை எட்டிப் பார்த்திருக்க வேண்டியதில்லை. ருடியில்லாத பாண்டத்தில் என்ன இருக்கும்?" என்று சொல்லிக் கொண்டே இரண்டாவது பாண்டைப் பார்த்தது. இதனால் திகைப்பாக ஏதாவது இருக்கும்" என்று ஆரம்பித்து முடியைத் தள்ளியிருப்பது பாண்டினுள் பூனை எட்டிப் பார்த்தது. அதுவும் கூனிய பாண்டமாகவே இருந்தது.

ஏமாற்றத்துக்கு உள்ளான பூனை பின்பு வருமாறு கூறினது: "இரண்டுமே காலியாக இருக்கின்றன. இந்தப் பாண்டங்கள் பேரல் தான் மனிதர்களும் இருக்கிறார்கள். சிவரீக்ஷகள் சங்கதிக் எதுமற்ற இம்மையென்றால் அதை வெளியிடப்படலாகச் சொல்லி

கிடுகிறார்கள். மற்றவர்கள் தங்கக் உள்ளத்தில் ஏதோ ஒரு பெரிய விஷயத்தை அடக்கிக் கொண்டிருப்பதுபோல் ஆழ்ந்த பார்வை பார்த்துக் கொண்டு பாவனை செய்கிறார்கள். அவர்கள் மனத்தில் உள்ள அரிய விஷயம் என்ன என்று எல்லோரையும் ஆவியோடு ஆராய்ச்சி பண்ணும்படியும் செய்துகொடுக்கிறார்கள். ஆனால் உண்மை என்னவென்றால் அவர்களிடமும் அரிய விஷயம் எதுவும் இடையாது."

மூலரின் சாமர்த்தியம்!

மூன்று பேர் தனது வண்டிகளில் மண் பாண்டங்களை ஏற்றிக் கொண்டு மலைப் பாதையில் போய்க் கொண்டிருந்தார்கள். செங்குத்தான ஒரு மலை குறுக்கிட்டது. அதைக் கடப்பதற்குச் சிரமப்பட்டு வண்டிகளைத் தள்ளிக் சென்றபோது ஒருவனுடைய வண்டி குடைசாய்ந்து உருண்டுவிட்டேய். அந்தப் பாண்டமும் உடைந்து தொறுக்கிவிட்டன.

இரண்டாமவர் மேலும் சிறிது உயரத்திற்கு - பாதி தூரம் வரை - வண்டியைத் தள்ளிக் கொண்டு போய்விட்டான் என்றாலும் அவனுடைய வண்டியும் ஒரு பாதையில் மொழி, அதிலிருந்து பாண்டமும் உடைந்து தொறுக்கிவிட்டன.

மூன்றாமவர் மலைச் சிகரத்துக்கே வண்டியைக் கொண்டுபோய் விட்டான். வேற்றிக் கனிப்புடன் அவன் சந்திரோஷ ஆரவாரம் செய்கும்போது பிடியைத் தளர் விட்டு விட்டான். உடனே அவன் வண்டியும் கீழே உருண்டு அத்தனை பாண்டமும் உடைந்து தொறுக்கிவிட்டன.

மூன்றாமவர் பாண்டமும் தொறுக்கி விட்டன என்றாலும் அவர்கள் உதராகத்தை இழக்காமல் மலையில் உட்கார்ந்து பேசத் தொடங்கினார்கள்.

முதலாமவர் சொன்னான்: "என் வண்டி தான் முதலில் உருண்டது. அதுவே தன் தாய்ப் போய்விட்டது. உக்கி வரையிறும் தள்ளிக் கொண்டு போனபிறகு உருண்டிருந்தால் என் சத்தமும் உறைப்பும் தான் விளையுக்கும். அப்படி விளையாமல் காப்பாற்றிக் கொண்டதால் தான் சாமர்த்தியசாலியே."

இரண்டாமவர் சொன்னான்: "தான் சிரமப்பட்டாலும் பாதி தூரம் வரை வண்டியைத் தள்ளி விட்டேன். இந்த வேற்றியைத் தேடிச் சென்று விட்டதால் தான் சாமர்த்தியசாலை என்பதில் சந்தேகமில்லை."

மூன்றாமவர் கூறிவதாவது: "மலைச் சிகரத்துக்கே தான் வண்டியைக் கொண்டு போய்விட்டேன். அது என் தனிப் பெருமை.

நான் சாமித்தியசாவி என்பதற்கு வேறு சான்று தேவையில்லை."

கடைசியில் மூவரும் சேர்ந்து, "நம் மூடையர் பரிகாரம் யாவும் உடைத்து தொறுங்குவிட்டவர் என்றுதான் நம் மூவ ரிடமும் சாபத்தினால் இருக்கிறது" என்று சொல்லி, உற்சாகத்துடன் தங்கள் கூலி வண்டிகளைத் தள்ளிக் கொண்டு வீடு போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

பாம்பும் இசையும்

இரு பாம்பு புதிர்விருந்த வெள்ளை தட்டையா நீட்டியவையே ஒரு அரங்குவாய் பார்த்தது. உடனே அதைக் கொன்று விட்டது. அதை எம்மளவில் நேரடியாய் பெண் வானது நம் துணைவரிடம் நிகழ்மா? பட்டு இறந்திருக்காக ஆத்திரமும் கோபமும் கொண்டு நெஞ்சைப் பிளக்கொண்டிருக்கக் கூடிய அரங்கு.

மாமாவுடன் அடிவாங்கொண்டியை அங் னாறியே வந்த ஒரு கெட்ட விதவாள் கேட் டாள். "இந்த லும் என் உள்வந்தவாளைக் கொல் லவாரு ஆத்திரத்தையும் கோபத்தையும் உண்டாக்கியிருக்கிறேன் ஒவ்வொருவரின் இவ் வன்று ஆத்திரத்தையும் கோபத்தையும் வெல்லியே, ஏதையும்" என்று சொல்லிக் கொண்டு எம்மளவில் அரங்குவெள்ளையி லேப் போல் ஒரு ராகத்தை நாளிடுத்து அதைத் தன் வாத்தியத்தில் வாசித்தவாறாய். அதைக் கேட்ட வரங்களுக்கெல்லாம் ஆத்திரமும் கோப மும் ஏற்பட்டு ரத்தமும் கொடுக்கத் தொடங்கி யது. உடனே அத்தனை மோதல் சேர்ந்து பாம்பாள் கொல்லப் பட்டாள். பட்டாள். கலை எப்பது நீதியை நீட்டாட்டுவதற்கே, அது அகிரையத்தை வெல்லும் ஒரீக்கூடும். படி மலிதர்களைத் துண்டிக்கும் அடியா தாகும்.

செவ்வும் பூவையும்

இரே இ அங்கு விரைவான சிதாந்த சிவ பூரான் குக்க லும் ஒரு கோல் பார்த்தது. உடனே இரேவரும் சிதாந்த கொண்டு தன் மூலம் பாதகமாயும் பிரயோகித்துப் பூரான் குஞ்சை நோக்கிப் பார்த்தது. அந்த அப்படியே சொத்தி விழுங்கிவிட்டது.

பக்கத்திலிருந்த ஒரு வாதது செவ்வின் வீராவேசத்தையும் பாய்ச்சலையும் பார்த்து. "இது என்ன பயங்கரமான ஒரு புத்தமர்? பூரான் குஞ்சைக் கொத்தி விழுங்க இங் யவனு வீராவேசம் தேவையா? உன் ஆசை மும். பாய் பிரயோகமும் மலிகளையே கொடுத்துவரும் போலிருக்கிறதே!" என்று கேட்கவாகச் சொன்னது.

"மேலு என்ன செய்வது? வீரோதி வனவு அற்பபாவவனாக இருந்தாலும் அவனை வீரோதியாகத்தானே பாவிக்க வேண்டும?" என்று கூறியது செவ்வம்.

பாம்பும் முயலும்

முயலின் கத்திரத்தைக் கேளாக்கெ வென்றும், அதன் வீட்டில் போய் யாரும் அத்து மீறிய பிரயோகிக்கக் கூடாது என்று நினைத்த பாம்பு அதற்காக ஒரு சட்டமே இயற்றியது. மிகு பாம்பு முயலினிடம் சென்று தான் இயற்றிய சட்டத்தை அறி வித்து, "இவ்விடத்தில் என் வீட்டுக் கதவைத் தட்டாமலும் உன் அரங்குகளையும் பெருமையும் நாயே வந்து உங்களை நுழைந்தாலும் சரி, என்னை எதிர்த்துப் புலர் செய்வ வனக்கு உரிமை உண்டு" என்று கூறினது.

முயல் சட்டத்தின் துணை கொண்டு புலர் செய்யுதலா என்று பிரேரித்து அறி வதற்காக மறுமுன் அதன் வீட்டுக்குள் பாய்வு அத்தமீறிய பிரயோகித்தது. பிரேரி வெள்ளை வந்து, முயல் புலர் செய்வதை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு காத்து நின்று. வெகு பிரேரி காதலிருக்கும் முயல் புலர் செய்ய வெளியே வரவில்லை. உடனே பாம்புக்குக் கோபம் வந்து விட்டது. பழையபடி ஏன் உன்னை போல், "நீ ஏன் சட்டப்படி நடக்கவில்லை?" என்று கேட்டது பாம்பு.

"நீயே குற்றவாளியாகவும் நீயே நீதி பரிபாகவும் இருக்கும்போது, நான் எந்தக் குற்றவாளியையும் பற்றி எந்த நீதிபதியிடம் போய்ப் புலர் செய்வது?" என்று கேட்டது முயல்.

எம்மேறும் கோபத்தை அடக்கவே முடியவில்லை. முயல் அப்படியே கய்வி விழுங்கிவிட்டது. பிரேரி பாம்பு பிச்சுக்கு மாறு ஒர் அறிவிப்பைப் பிரேரிக்கும் செய்தது:

"இன்று இந்த முயலை நான் கொன்று தற்கும், இக்கு லும் மற்ற முயல்களைக் கொன்றுதற்கும் வித்திராகம் உண்டு. இப் பொழுது நான் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுத்தி டுக்கிறேன் - என்ன செய்திவிருந்த மரண தண்டனை விதித்தது வரை."

கோபாலன் நெடுவரை வந்ததில் அவரையும், நடைபிடி வேகமுமாய் போகக் கொண்டிருந்தான். ஒரு கையில் இப்புகைப் பொட்டும்; மற்றொன்றில் காய்க்கி கறுசு. இரண்டுமே குடாவில் கட்டின. குடி ஆகிய போவதற்குப் போயாக வேண்டும்.

இன்னும் வேகமாய் நடத்தான் அவன்.

"ஏம், அசட்டுக் கோபாலா!"

கப்பனி மாமா இவ்வாறாக வாரணம் புகைபுகைப் பட்டிக்குள் அடைத்துக் கொண்டே உட்கார்ந்திருந்தவர் அனாதை அவரை நடைக்குத் தடை போட்டார்.

"ஏன் மாமா?"

"என்ன காய் வேகவில்லை இத்தனை மூட்டம்?"

"அவரத்தான் மாமா! எவ்வளவில் இல்லப்பெட்டி காத்துக் கொண்டிருப்பார். போகிறது!"

"அடி சக்கை! நடக்கட்டும். ஏன்டா, கோபாலா! எங்கு எப்போது சாப்பாடு போடப் போதே?"

"ஏன் மாமா, இப்புகை வேகிறதே? மாமி கைகூடு இவ்வாறு?"

"போடா, அசட்டு! நான் கல்லாங்கல் சாப்பாட்டைக் கேட்கிறேன்."

"அதுக்குத்தான் மாமா, ஏதாவது காய் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறேன். கடிவ சீக்கிரம் பாருங்கோசேன்."

"நீ கவலைப்படாதே அம்மா. அக்காவின் கல்லாங்கல்தான் நான் காத்திருக்கிறேன்." என்று கோபாலன் அடைபெயராகச் சொன்னான்.

பெற்றவருக்கு அவன் பேசும் வேகத்தை உடை இருந்தது. வேறும் உடை அநொரு அனாதை சமர்த்தம் தெரிந்ததானே!

ஆனால் எதைவும் அடைபெயராகக் கேட்டு விட்டு, கொஞ்ச நேரத்தில் மறந்திவிட்டு நடுவ விட்டுவிடும் கோபாலனுக்குப் பத்மா கல்வான விஷயம் ஈட்டும் தீரவில்லை தீராமையே கருத்து விட்டது. அதற்கு ஏற்றுப்போக இருந்த பழைய ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் பரன் கரன் வந்து சொந்தான்.

அது ஒரு 'இரண்டும் கேட்டான்' ஊர். நோட்டீஸ் காதி விடைவாது. பால்கரன் மூக்கை நானே அறிமுகம் செய்து கொண்டான் கோபாலன். அவன் ஒரு பிரம்மச்சாரி என் பதையும் புரிந்து கொண்டான். காரத்தில் நாங்கித் தாட்டம் வந்து தங்கிவிட்டுப் போய் விடும் பால்கரனின் உணவுப் பிரச்சினைக்கு அவ்வளவு தீர்வு கிடையாது. அம்மாதிரிப் போகவி, பால்கரனுக்குக் காப்பி, டிரைன், சாப்பாடு என்னும் தலாசிக்குக் கொங்கித் தானே கொண்டு போய்க் கொடுத்தான். அங்கப்பிள்ளை பால்கரன் என்னாவதற்கும்க் கொண்டிருப்போட்டுப் பணத்தைக் கொடுப்பான்.

"சார்! பணம் வேண்டுமோ, காப்பிக்கு விதை. ஆனால் பணத்திற்காக மாதிரி நான் இதைவளம் செலவழிப்பேன்" என்று ஒரு நாள் அந்த வாரம் போட்டான்.

நான் வேண்டாம் குலோங்கடரமணி

"அப்பே! எம்ம பணம் இருக்கிறீர்?", "பெண் வாரா?"

"மாமா! ஏன் கல்லாங்கல்தைக் கேட்கிறேன்? மூதங்கே என் அக்காவோடு கல்லாங்கல். அப்படித்தான் எனக்கு. அக்கா கல்லாங்கல்தைத்தான் ஏற்பாடு பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறேன்."

"சீக்கிரமா அதை மூடிக்கொடு. உங்கிலும் வயசு ஆகிறதே!"

"ஹீ, மாமா!"

செய்யாவன் அங்கிலைக்குத் தலையிடுகிறான்.

இருபத்திரண்டு வயது முடித்து விட்டது அனாக்கு. அவன் அக்கான் பத்மாவைக்கு ஒன்று கவது அறிவம். இருவருக்கும் கவதான் அம்மாவைத் தவிர வாராபீதம். வசதி கில் இல்லை. அம்மா வயதான உடனோடு ஊருக்கு வந்ததது விட்டு அடுப்பில் புதுகை வற்றி செத்துக் கொண்டிருந்தான். கோபாலன் கைகூடு அசட்டுப் பட்டி கட்டிக் கொண்டான். நான் ஒரு ஆடித் தன் உடனாக முடித்ததை எங்கொருக்கும் செத்து உதவிக்க கொண்டுவிட்டேன். அனாதுக்குப் படிப்பு வரவில்லை. என்று அனாது அவன் அடிப்பாடிக் கவலைப் படவில்லை. படிக்க கவலை காதி இவ்வாறு போது அது அவசியமற்ற கவலையானே?

பத்மாவைக்குக் கல்லாங்கல் - கவலைக்கிலே என்னதான் அவன் அம்மா கவலைப்பட்டான்; புலம்பிக்கொண்டே இருந்தான்.

"பெண் வந்தாக்காவாம்?"

"கொஞ்சு மாட்டிலு? அவரையடக் கூடாது. அதுக்குச் சமையல் வரணும்."

கோபாலன் மனத்துக்குப் பால்கரன் பத்மாவைக்கு ஏற்ற வாரன் என்று புள்ளி போட்டு விட்டான். அவரையடாமல், பால்கரனின் சம்மதத்தைப் பெறுவதற்காகக் காத்தும் கொண்டிருந்தான். எப்பொழுது என்ன வேலை சொன்னாலும் அதைத்தக் கொள்ளாமல் செய்வான்.

தேவருக்கொருக்கு வந்துவிட்டான் கோபாலன். சத்தில் திரும்பிக் கொஞ்ச நூரம் போனும் கவடிக்கக் கட்டப்பட்டான். "இவ்வாறு இவ்வப்பெட்டி ஏழெட்டு மைல் தாண்டி ஒரு கிராமத்துக்குப் போகிறார். கிண்கண்டி தகராறாய் இருக்கும். அவிரொடு தானும் போகப் போகிறார். கரும்பொது திறவயல் பேசலாம். மென்சு மென்சுப் பத்மாவைப் பற்றி அங்கிலை சொன்னி..., போகிற வேகத்தில் கோபாலனின் உட்கைத் தில் திட்டம் தயாராகிக் கொண்டிருந்தது.

கல்லாங்கல் என்பது அங்கவளவு சின்ன விஷயமா. அங்கவளவு சீக்கிரம் அதைப் பேசி மூடித்துடை மூடிதுமா என்று அவன் யோசிக்கவும் இல்லை; கவலைப்படவும் இல்லை.

"இவ்வப்பெட்டி தங்கவார். என்விட்ட அவராய் இருக்கிறார். நான் சொன்னும்"

என்க்காக நிச்சயம் சம்பந்திப்பார்" என்று தான் அவன் நம்பினான்.

தெருவைக் கடந்து சந்துக்குள் குறுகுத் தான் கொபாவன். அங்கிருந்து தோட்டத் திசு விளந்து ராட்டின்மேல் கைமளங் கருகும் ஒளி செட்டுக் கொண்டிருந்தது. திரும்பிப் பார்க்க நோயில்கி; தோள்கப் போய்க் கொண்டிருந்தான் அவன்.

"கோபு, கோபு!"

வெளிக் கு அப்பாவித்து ஒரு குரல் அழைத்தது. உடனே கப்பிடுவது யார் என்று புரிந்து விட்டது அவனுக்கு. என்னாகும் அவன் "பெய் போபாவா!" அல்லது "ஏன் அசட்டுக் போபாவா!" என்னோதான் அழைப்பார்கள். கல்யாணி ஒருத்திதான் அவனைக் "கோபு" என்று கப்பிடுவாள். அவன் குரலின் தான் பதிலும் பரிசும் திரும்பி வழியும்.

"ஏன் கல்யாணி?" என்று கேட்டுக் கொண்டே வெளியைக் கடந்து தோட்டத் துக்குள் போனான் அவன்.

கல்யாணி கற்றிலும் பார்வைகளை ஓட்டிட்டுக் கொண்டே, "அவசரமாய்ப் போயிருமா!" என்று கேட்டாள்.

"எத்த விஷயமும் உனக்கு அப்பறம்தான். என்ன விஷயம் கல்யாணி?"

"நானும் ஓர் அவசரமான வேலை கொள்வதற்காகக் கப்பிட்டேன். ஆனால் என் கல்யாணிதான் நடத்திப்போடும் என்று அப்பாவை நம்பிக்கிறேன். அப்பாவும் முயற்சி பண்ணி ஆரம்பித்து விட்டார்."

"ஓ அப்பாவா!"

"இது என்ன சொன்னீ?"

"பென்னே?"

"நான் உன்னை, உன்னைத்தான்—"

"என்னை, என்னை?"

"ஆம்...."

கல்யாணி யின் பெரிய பெரிய கண்கள் ஓர் அதிசயமான நீர் மாவதனைப் பனிக் கிடக் செய்து விட்டுத் திரும்பின.

கொபாவனுக்குப் பரவசமாக இருந்தது. இத்தனை நாட்கள் எத்தனை பேர்க்குப் பேசி விரும்பினான்! இதைச் சொல்லுவே யிடுகிறேன்?

"கல்யாணி, இன்னும் ஒரே மாசம். அதுக்குள்ளே எப்படியும் என் அக்கா கல்யாணம் நிச்சயமாகி டும். அப்பறம், அப்பறம்...."

அவனுக்கு மேலே என்ன சொல்லுவது என்றே தெரியவில்லை.

"அதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது.

நீ அப்பாவிடம் பெரிசோ. நான், ஆம்மா விடம் ஒரே பேச்சாய்க் கொண்டு இருக்கிறேன்."

"சரி, கல்யாணி!" என்று சொல்லி விட்டு, இன்னப்பெட்டி நினைவு வரவே சாவடிக்கு விளரத்தான் கொபாவன்.

பேரேசனிடம் எப்படியோ பத்மாவைப் பற்றிப் பேசி, அவளை அன்று பதம் சாப் பாட்டுக்குத் தன் வீட்டுக்கு அழைத்து வந்துவிட்டான் கொபாவன். பத்மாவையும் அப்படியே பார்த்து விடுவதாக ஏற்பாடு.

அவர்களுக்கு சாப்பிட வந்த பாண்டர்கள், பிறகு அக்கா தானாகவே வந்தாள். சாப்பிட்டு முடிவானது துக்கிக்கொண்டு போகிற வேலை போபாவனுக்கு வரவரக் குறைந்துகொண்டே வந்தது. பாண்டரன் முன்னிலை அதிக அக் கையேறியே அவனிடம் பேசும் பழகினான்.

"என்ன சார், என்ன வேலைமிறை? பத்மாவைக் கல்யாணம் செய்துகொள்ளச் சமமதம்தானே?" என்று கேட்டார் கொபாவன்.

"உன் பேச்சைத் தட்ட முடியுமா? சமம தம்தான்."

ஒரு மாதத்துக்குள் கல்யாணமே நடந்து முடிந்த விட்டது. வீட்டை விடுக்கு விற்ற திசு கல்யாணம் சொல்ல நடந்தது.

கே?பாவம் அநியோடு திண்ணையிற் கருங்கு படுத்திருந்தான். உள்ளே முன் புறத்து அறையில் பேச்சை குரல் கேட்டது.

**மபத்லால்
க்ளாப்
ஸீட்டிங்குகள்**

* 'பெரிய' / 'தரப்பட்ட', * 'பெரிய' / 'அக்கிரமம்', * 'பெரிய' / 'நினைவாகம்'.

*"டெய்ரிஸ்டு" மற்றும் "பூயிரிஸ்டு" ஏகங்கள்.

[illegible]

"பாவம்! உன் தம்பி! அவனுக்காகத் தான் கல்யாணத்துக்குச் சம்மதித்தேன் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறான்."

"பின்னே எப்படிச் சம்மதித்திருக்கான்?"

"அதை என் வாயால் சொல்லிக் கேட்க ணும் என்று உனக்கு ஆனா! நீ இப்படி - இந்த தன் அழகால் இருக்கிறாய், அதனும்தான்!"

"கோபாலன் கொடியேன் ஒரு மாதிரி- அசடுதான்!"

பாஸ்கரனும் பத்மாவும் உலகலிவன்று சிரித்தார்கள்.

கோபாலன் எழுத்து உட்கார்த்தான். "தான் ஒரு மாதிரியா?"

கப்பூனி மாமா "ஓ அசட்டுக் கோபாலன்!" என்று அழைப்பது ஞாயகம் வந்தது. ஊரில் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு கிதமாய் அழைப்பதும் ஞாயகம் வந்தது. அத்தகைக்கும் அவன் கோபித்துக் கொள்ளவே வில்லை. கிரித்துக் கொண்டே அவர்கள் சொன்னதை வெல்லாம் செய்தான். "தான் அசடுதானே!" கல்யாணி மட்டும் 'கோபு, கோபு' என்று பரிபொரு அழைத்துப் பேசுவதையும் என் னிப் பார்த்தான்.

"நீ மாதிரியே ஏன் இப்படிக் கூப்பிடறே?" என்று ஒரு தடவை அவளையே கேட்டிருக்

கிறான். அவன். "ஏனோ எனக்கே தெரி யாது" என்று சிரித்து மழுப்பிவிட்டான்.

அவன் எவ்வளவு தல்லவன்?

ஊரில் அவன் மட்டும்தான் தல்லவன் என்று இப்போது அவனுக்குத் தோன்றியது. கோபாலன் எழுத்து நின்றுன். அவன் உடல் முழுவதும் ஒரு புதிய உணர்ச்சி பரவியது.

"தானும் சமர்த்தாய் ஒரு காரியம் செய்ய வேண்டும்" என்று தனக்குள் சொல்லிக் கொண்டே தெருவில் இறங்கிக் கல்யாணி யின் வீட்டை நோக்கி வேகமாக நடந்தான்.

முற்றத்துக் கொடியில் துணி உலர்த்திக் கொண்டிருந்தான் அவன். வீட்டில் வேறா யாரும் இல்லை. "கல்யாணி!"

அவன் திரும்பிப் பார்த்தான்.

"இ அவனக்குக் கென்றடிவில சொன் னியே?"

அவன் தலை கவிழ்த்து கொண்டான்.

"கல்யாணி! எனக்குத் தெரிஞ்சவரைக் கும் இந்த ஊரில் நீதான் தல்லவன். அதனுவே சொல்லிவிடேன். நீ வேறே யாராவது நல்ல சமர்த்தாய் பையனைக் கல்யாணம் பண் ணிக்கோ, நான் வேண்டாம்!" இதைச் சொல்லியிட்டு, பதிலுக்குக் காத்திராமல் திரும்பித் தெருவுக்கு வந்து, எங்கோ கால் போன் வழியில் நடந்தான் கோபாலன்.

கூடலில் விரல்விட்டு எண்ணக் கூடிய தலை சிறந்த

கிரிக்கெட் ஆட்டக்காரர்களில் பார்த்தவன் வேன் ஹட்டன் ஒருவர். பாட்லிமன் ஹட்டன், பனவிறமான கோணங்கலில் கண்டிசைப் பழிக்கும்படி ஆடி ரன்சுரைய் பெருக்கு வதைவிட, நின்று நின்று ஆடி, எண்ணிக்கை எடுப்பதில் பயிற்சி பெற்றவர். அவர் முல் நோக்கிப் பாய்ந்து சென்று பந்தை அடிப்பதே சிறந்தது என்ற நம்பிக்கை கொண்டவர். ஆனால் பன் தலைசிறந்த ஆட்டக் காரர்கள் பக்கலாட்டிலும் பிள்ளும் நகர்த்து பந்தை அடிப்பார்கள். ஹட்டன் ஆடும் முறை தலை சிறந்தது என்பதைக் கிரிக்கெட் சரித்திரப் புத்தகங்களிலே திருப்தி கிடைத்தது. 8971 ரன்சுரைய் டெஸ்ட் பந்தயங்களில் குவித் துள்ளதும், ஓரே சீசனில் 3439 எண்ணிக்கை எடுத்த தும், 1938ல் ஓவல் பந்தயத்தில் ஆஸ்திரேலிய ஆட்டக் காரர்களுக்கு எதிராக 364 ரன்சுரைய் போட்டதும், பலரகக் கிரிக்கெட் ஆட்டங்களிலும் மொத்தமாக 40, 140 ரன்சுரைய் எடுத்துள்ளதும் அவர் ஆட்டத்தின் சிறப்பிணுக்குச் சான்றுகள்.

ஆனால் இந்த எண்ணிக்கை மட்டுமே ஹட்டனின் ஆட்டத் திறமையையும், திறமையுடையதையும் விளக்கி விடாது. எவ்வளவு தேர்ந்த பந்து வீச்சும், பிண்டிய அமைப்பும் இருந்தனோதிலும், ஹட்டன் ஆன் இவ்ளாத பக்கத்தில் அநாயாசமாகப் பந்தைத் தட்டி எண்ணிக்கை எயிப் பெருக்கும் திறன் படைத்திருந்தார்.

ஹட்டன் கிரிக்கெட் ஆட்டத்திலிருந்து ஓயிப் பெறப் போவதாக அறிவித்தபோது, கிரிக்கெட் மேதை பீட்டர் மே கூறினார்: "வேன் ஹட்டன் உடல் தலக் குறைவால் றிடையர் ஆஃப் போவிறார், இந்தநாள்வரை நான் ஹட்டனுடன் சேர்த்து 'பாட்' செய்வுப்போது எதிர்ப் பக்கம் நின்று அவர் ஆட்ட துணுக்கங்களைக் கவனிப்பேன். அப்போதெல்லாம் நான் மானவனுவி விடுவேன். அவர் தலைசிறந்த குரு. தன் திறமையாத மாணவன் நான்!"

40, 140 ரன்சுரைய்

எடுத்தவர் இவரே!

- தேசபக்தரின் நினைவு
□ இன்னும் தருமா?
□ புதித உணர்வு

புறம்பெரும் தேசபக்தர் பரவி உ? தென்னை
யப்பர் இன்றைக்கு 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்
எப்பலோட்டிய தமிழருடன் சிறை சென்ற
வர். புதுச்சேரி சென்று மகாகவி பாரதி
யாருடன் அக்ஞாதவாசம் செய்ததுடன் அவ்
ருடைய வந்தேமாதரம் பாடக்கூடிய
இன்றைக்கு 50 ஆண்டுகளுக்கு முன், அநி
காரிகளில் அடக்குமுறையால் நாட்டில் அச்
சமே உச்சமாயிருந்த காலத்தில் சென்னையில்
அச்சிட்டு அவரைப் பற்றிப் பிரசாரம் செய்
தவர். பிறவாவதில் மகாத்மா காந்தியின்
நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டதுடன் அவ்
ரது கொள்கைகளையும் அதிகமாகப் பிர
சாரம் செய்தவர். 1941ம் ஆண்டு சத்யாக்
மிரகத்தில் ஈடுபட்டு ஆறு மாதங்கள் சிறை
சென்றவர். லோகோபகாமி பத்திரிகை
வாலியாக அவர் நாட்டில் தேசபக்திவையும்
தெய்வ பக்திவையும் பரப்பி வந்தார்.

தோம் விடுதலை அடைந்தபின் அவ்
ருடைய வாழ்க்கை நிலை மிகவும் வலுக்கத்
தக்க நிலைமையில் இருந்ததால் அவருக்குக்
கலிமான்சன்குஞ்சிய உபகாரச் சம்பளம்,
கிடைக்கும்படியாக மத்திய அரசாங்கத்
தார் செய்தனர். என்பது ஆண்டுக்கே அவர்
நெருங்கிக் கொண்டிருக்கும் இச்சமயத்தில்
இந்த ஆண்டில் புதுப்பிக்கப்பட வேண்டிய
பென்ஷன் மார்ச் மாதம் முதல் முற்றிலும்
நின்றவிட்டது. திரு தென்னைப்பேரில்
பென்ஷனைப் பற்றி இந்திய அரசாங்கத்
தாருக்குப் பல் முறை கடிதம் எழுதியும்
பயனில்லை. தனது தேர்தல் பிரசாரத்துக்கு
இந்தப் பழமைமான தேசபக்தரின் பாடல்
களைப் பயன்படுத்திக் கொண்ட தி. மு. க.
அரசாங்கம் முதலும் காரணமாக உடல்
நலம் குறைந்தும், கண் பார்வை குறைந்தும்
வாழ்விட இப்பெரியாருடைய நிலைமையை
உட்பின் கவனித்து ஆதரவு அளிக்க
வேண்டும்.

சென்னை-44.

(எதிரொலிகள்)-க. கிசவநாதன்

விவசாயத்துக்குத் தன்னார் வந்தவுடன்
சாகுபடி செய்வதும், அவசியம் ஏற்பட்டால்
முதலாண்டு இறந்த மாட்டுக்குப் பதில் மாடு
வாங்கவும் என்கிற பணம் இருக்காது.
நிலத்தில் போலில் கடன் கேட்பதும் யாரு
டனும் கொடுக்க மாட்டார்கள். அதனால் தன்
பெண் பிள்ளைகள் அணித்திருக்கும் சிறு
அணிகளை தகரங்களில் கொண்டு போய்
அடகு வைத்து மாடு வாங்கிச் சாகுபடி
செய்ய வேண்டியுள்ளது. பசுவிலும் இரவிலும்

பலியிலும் மழையிலும் தெற்றி விவரணை
நிலத்தில் விழுவாயில் உழைக்கிறார். ஏராள
மாய்ச் செலவு செய்த பின் அறுவடைவாழ்வி
தானியத்தை ஆட்சிபட்டதார் நிர்ணயித்த
சொற்பு விலைக்கு அதிகாரிகள் வாங்கிக்
கொண்டு போய் விடுகின்றனர். அவர்கள்
கொடுத்த ரூபாயைக் கொண்டு விவசாயி
தகரத்தில் அடகு வைத்த நடைகளைத்
திருப்புவாறு? உச்ச கட்டத்திலுள்ள நிலவரி
வைச் செலுத்துவாறு? அதிக விலையில்
விற்கும் மற்ற அத்தியாவசியப் பண்டங்களின்
வாங்கலில் குறைப்பதை நடத்துவாறு? தன்
வீட்டிலும் மற்ற உத்தர உதவினர் கிரு
கணினும் நடக்கும் விசேஷங்களுக்குச் செலவு
செய்வாறு? அரசினர் கிருத்துப் போன மீத
தென்னை அந்த ஆண்டு சாப்பாட்டுக்கென்று
வைத்துக் கொள்வாறு? இந்தத் தானியத்
தைத் தவிர வேறே ஏதாவது வரும்படி
தான் உண்டா? திபாஸி போன்ற நன்
முறையில் புத்தாடை உடுத்த வகையில்
வாது கத்தம் ஆடைகளையே கசக்கி உடுத்திக்
கொள்கிறீர்பாறு? எப்படி நிலைமையெவ்வாறு?
ஆகையால் நம் தமிழ் நாட்டு முதல்
அமைச்சர் அவர்களும் உணவு மத்திரி அவர்
களும் இராம மகேசுவர கார்ப்பாற்றுவாறு
எனக் கொஞ்சம் சித்தித்துப் பார்த்து ஏழை
களின் இன்னங்கனையைத் தீர்க்க -

1. நிலவரிவை ஆய்வினையாக்கக் காலத்தில்
இருந்தது போல் குறைக்க வேண்டும்.
அவ்வது தீக்க வேண்டும்.
2. மற்ற அத்தியாவசியப் பண்டங்களின்
விலையைக் குறைக்க முயல் வேண்டும்.
3. இல்லையெல் தென்னைவைக் குவிவீட்டா
றுக்கு இப்போது ஏற்பட்டுள்ள விலை
வைப் போல் இன்னும் அரை மடங்கு
விலையாவது கூட்டி நிர்ணயித்து அவர்க
ளுடைய குறைகளைத் தவிர்த்துவிட வேண்டும்.

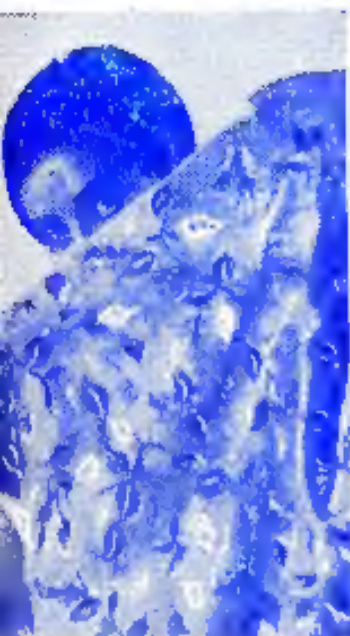
செந்தாமல்குடி. நாகரத்தினம்பிள்ளை

“வெற்றியுள்ள மனிதனாக வாழ முயல்
வதைக் காட்டிலும் தெறியுள்ள மனிதனாக
வாழ முயல்வது சிறப்படைத்து. தாம்
வாழும் சமுதாயச் சூழலில் கிருப்பு,
வெறுப்புக்களினின்றும் மாறுபட்ட கருத்துக்
களிற் பற்றற்ற நிலையுடன் வெளியிடக்கூடிய
வாக்கில் மிகச் சிறவே. பெரும்பாலோர் இங்
வகைக் கருத்துக்களைக் கொள்வதுகூட
அரிது” என்றார் அமெரிக்கப் பெளதிக அறிஞர்
ஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டீன். அவ்வண்ணம் வெற்றி
யுள்ளவனாக மாடுமீய்நி தெறியுள்ள மனித
னாக வாழ்ந்து பற்றற்ற நிலையுடன் கருத்
துக்கள் வெளியிடும் மிகச் சிறவிக் முதன்மை
யாக விளங்கும் வேத விவாசர் ராஜாஜியின்
பிறந்ததின் மலரைக் கையில் எடுத்ததுமே
மனத்தின் ஒரு புதித உணர்வு எழுந்தது.

சென்னை-43. இரா. பாலாஜி

கவர்ச்சியிலும்

மேன்மையை
நாடுங்கள் !

செஞ்சுரியின்

மிகச் சன்னமரண

புடவை ரகங்கள்

இ செஞ்சுரி ஸ்பின்னரிங் & மான்யுபார்க்சிங்
கம்பெனி லிமிடெட்.

க ம ம ர ம - 1

உத்பத்திதரண வாழ்க்கையின் குறிக்கோள்

NPS/CN/11

லைப்பாய்

இருக்குமிடம்: அதுவே...
ஆரோக்கியம் இருக்குமிடம்

லைப்பாய் ஸ்காஸம், உற்சாகப் பெருக்கு, உயர்ந்த ஊற்று...
ஒவ்வொரு குளியலும் உணர்த்தும்: கல்ல சோப்புக்குரிய நன்மைகள்
யாவும் பெறலாம், அதற்கு மேலும் பெறலாம் ஆரோக்கியமூடல்.

அழுக்கிலுள்ள கிருமிகளைக் கழுவிக்களைவது லைப்பாய்